

เพลงพระราชนิพนธ์

เกษตรศาสตร์

เป็นเพลงพระราชนิพนธ์ที่

พระบาทสมเด็จพระ

พระบรมชนกาศรีเสด็จ

มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช

บรมนาถบพิตร

พระราชทานให้เป็น

เพลงประจำมหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์

เมื่อวันที่

17 ธันวาคม พ.ศ. 2509

สแกนเพื่อฟัง
บทเพลงพระราชนิพนธ์
เกษตรศาสตร์

บทเพลงพระราชนิพนธ์ เกษตรศาสตร์

ทำนอง

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาศรีเสด็จ

มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร

คำร้อง

ศ.ดร.ประเสริฐ ฤณ นคร

เขี้ยวธงชาติ

ก่อเกิดโมตรี สามัคคีมั่น

สถานเรียนเกษตรนั้น

เราผูกพันบูชา

เขี้ยวนาป่าไผ่

แผ่นดินถิ่นไทย ไผ่บุลย์หนักหนา

เพราะไทยผลิตค้า

ทุกแหล่งฟ้า หล้าอ้อมเฒ

(ญ) แม่เหนือยกาย ใจสำราญ

เสรีกิจการงาน เกษตรเกษม

(ช) ล้วนปรีดีเปรม นำวิชา

สร้างชาติ สร้างตน รวมแรงรวมใจ

จะจรรักษ์ จอมจักริน

อีกแดนแผ่นดิน ทำกินเก็บผล

พระคุณเกษตรล้น

รักเปี่ยมท้น ดวงจิตเอย

VISION

มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์
สร้างสรรค์
ศาสตร์แห่งแผ่นดิน
สู่สากล
เพื่อพัฒนาประเทศ
อย่างยั่งยืน

UNIQUENESS

มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์
มุ่งสร้างศาสตร์แห่งแผ่นดิน
เพื่อความกินดีอยู่ดีของชาติ

FOLLOW
OUR FACEBOOK

**PROVE YOU
GRADUATED
FROM KU!**

SUBSCRIBE TO
OUR YOUTUBE

ข้าหลวง เพื่อความร่มกั้นต์ ระหว่าง อาจารย์
ข้าราชการ เจ้าหน้าี่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เราจะสืบสาน รักษา และต่อยอด และครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุข แห่งอาณาราชฎรตลอดไป

พระปฐมบรมราชโองการของ
**พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดี
ศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว**

พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินมาทรงดนตรี ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ครั้งแรก

เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2508 พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ครั้นทรงพระอิสริยยศเป็นสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอเจ้าฟ้าวชิราลงกรณา ทรงโดยเสด็จพระราชดำเนินพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง และพระเชษฐภคินี มายังมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เพื่อทรงเยี่ยมต้นนนทรีที่สมเด็จพระบรมชนกนาถทรงปลูกไว้ เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2506 และทรงดนตรี โดยทรงแซกโซโฟนร่วมกับสมเด็จพระบรมชนกนาถ วงดนตรี อ.ส. และวงดนตรีของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เช่นเดียวกับเมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน พ.ศ. 2514 วันเดียวหลังจากที่เพิ่งเสด็จฯ กลับจากการทรงศึกษา ณ ประเทศออสเตรเลีย

สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี ทรงเป็นรุ่นพี่ของเรา ชาวเกษตรศาสตร์

สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี ทรงเป็นรุ่นพี่ของพวกเราชาวเกษตรศาสตร์ โดยทรงเข้าศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์และอักษรศาสตร์ เมื่อปี 2518 (KU 35) และทรงสำเร็จการศึกษาและเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร วิทยาศาสตรบัณฑิต (เคมี) เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง จากพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2522

หลังจากนั้น พระองค์ทรงปฏิบัติพระกรณียกิจอันสร้างคุณูปการต่อมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มากมาย นับตั้งแต่การโดยเสด็จสมเด็จพระบรมชนกนาถ และสมเด็จพระบรมราชชนนี ทรงเยี่ยมต้นนทรีและทรงดนตรี รวมถึงพิธี

พระราชทานปริญญาบัตร ณ หอประชุม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หลายต่อหลายครั้ง การเสด็จทรงเป็นทูลกระหม่อมอาจารย์ของคณาจารย์และนิสิตเกษตรฯ คณะวิทยาศาสตร์ คณะประมง คณะสัตวแพทยศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์ รวมถึงทรงเป็นผู้จัดตั้งมูลนิธิรักษาพยาบาลสัตว์ป่วยอนาถา โรงพยาบาลสัตว์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้วย

และเหนือสิ่งอื่นใด คือการเสด็จแทนพระองค์ ในหลวงรัชกาลที่ 9 และรัชกาลที่ 10 ในการพิธีพระราชทานปริญญาบัตร ตั้งแต่ปี 2544-ปัจจุบัน รวมระยะเวลา 2 ทศวรรษ นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณแก่ชาวเกษตรศาสตร์ อย่างหาที่สุดมิได้

คำประกาศสดุดี
เฉลิมพระเกียรติคุณ
สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ
เจ้าฟ้าสิริวัณณวรี
นารีรัตนราชกัญญา

ปรัชญาดุเชฎฐิบัณฑิตกิตติมศักดิ์
(คหกรรมศาสตร์)
เจ้าฟ้าสิริปิยนักออกแบบแฟชั่น

สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิริวัณณวรี นารีรัตนราชกัญญา ทรงมีพระอัจฉริยภาพ และประกอบพระกรณียกิจด้านการออกแบบแฟชั่น ซึ่งเป็นหนึ่งในศาสตร์สาขาของคหกรรมศาสตร์ ทรงนำวิชาการความรู้ด้านศิลปศาสตร์มาบูรณาการกับศาสตร์สาขาในด้านต่าง ๆ ทั้งนฤมิตศิลป์ ประวัติศาสตร์ ดุริยางคศิลป์ นวัตกรรม เทคโนโลยี สังคมศาสตร์ รัฐศาสตร์ ภาษาและวรรณกรรม ตลอดจนกระทั่งการกีฬา มาใช้กับงานออกแบบแฟชั่นได้อย่างประณีตงดงาม ทรงมีผลงานในการพัฒนางานศิลปะที่อยู่ในรูปแบบแฟชั่นอันเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางระดับโลก ในนามแบรนด์ SIRIVANNAVARI

"พระองค์ทรงมีการทรวงานอย่างเป็นระบบ ในแต่ละผลงานที่พระราชทานการจัดแสดงต่อสังคม จะผ่านการทรวงานศึกษาค้นคว้าอย่างละเอียดลึกซึ้ง"

นับตั้งแต่ทรงศึกษาระดับปริญญาตรีด้านภูมิศาสตร์ ศิลปะ พระองค์ทรงมีผลงานการออกแบบแฟชั่นเสื้อผ้าผ่านการจัดนิทรรศการ นับจากนั้นผลงานการออกแบบแฟชั่นอันแสดงถึงพระอัจฉริยภาพด้านการออกแบบแฟชั่นของพระองค์ก็เป็นที่ประจักษ์ต่อสังคม และได้รับการกราบทูลเชิญให้ทรงแสดงในเวทีระดับโลกเสมอมา การทรวงานของพระองค์ในฐานะศิลปินนักออกแบบแฟชั่น ทรงเป็นต้นแบบที่ดีของนักออกแบบแฟชั่น กล่าวคือพระองค์ทรงมีการทรวงานอย่างเป็นระบบ ในแต่ละผลงานที่พระราชทานการจัดแสดงต่อสังคม จะผ่านการทรวงานศึกษาค้นคว้าอย่างละเอียดลึกซึ้ง ทรงมีการวางแผนการดำเนินงาน ตลอดจนทรงมีการทดลองสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และทรงนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อให้เกิดการตกผลึกในการนำมาผสมผสาน ถ่ายทอดลงในผลงานออกแบบแฟชั่น รวมทั้งทรงมีการบูรณาการความรู้ในแขนงต่าง ๆ ซึ่งเป็นพระปรีชาสามารถที่ล้วนแต่ส่งเสริมผลงานการออกแบบแฟชั่นให้มีคุณค่า สามารถถ่ายทอดสู่สังคมได้อย่างประณีต งดงาม นอกจากนี้พระองค์ยังทรงดำรงพระองค์เป็นศิลปินนักออกแบบแฟชั่นที่มีหลักการในการทรวงานเพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลที่สูงที่สุดคือ การทรวงานมีพระวินัย พระจริยวัตรดี โดยพระองค์จะทรงวางตารางการทรวงานเพื่อให้ได้ผลงานแต่ละผลงานอย่างชัดเจน รวมทั้งทรงให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วยความสามัคคี เพื่อให้ผลงานการออกแบบแฟชั่นทุกชิ้นสำเร็จอย่างสมบูรณ์ที่สุด

สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิริวัณณวรี นารีรัตนราชกัญญา ทรงมีพระเมตตาต่อสิ่งทอพื้นเมืองของประเทศไทย โดยพระองค์ทรงนำผ้าไหมไทย ผ้าไหมมัดหมี่ และผ้าไหมแพรวา จากมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง มาออกแบบเป็นชุดราตรีที่ได้รับแรงบันดาลใจจากฉลองพระองค์ของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง โดยใช้เทคนิคการตัดเย็บขั้นสูง ทำให้ได้ผลงานสร้างสรรค์ชุดราตรีผ้าทอพื้นเมืองจากไหมไทยที่ประณีตงดงามแสดงในเวทีการประกวดมิสยูนิเวิร์ส 2560-2561 พระเมตตาครั้งนี้ ส่งผลให้เกิดการเผยแพร่ และสืบสานภูมิปัญญาสิ่งทอพื้นเมืองของไทยให้เป็นที่ประจักษ์ไปทั่วโลก

และนับเป็นเวลานับสิบปี ที่พระองค์ทรงมีพระเมตตาต่อการศึกษา ด้านการออกแบบแฟชั่น สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิริวัณณวรี นารีรัตนราชกัญญา ทรงรับการกราบทูลเชิญไปทรงเป็นอาจารย์พิเศษแก่นิสิตระดับปริญญาโทและปริญญาเอกด้านการออกแบบแฟชั่น ให้กับนิสิตภาควิชา นฤมิตรศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยพระองค์ได้ทรงนำความรู้และประสบการณ์จากการทรวงานด้านการออกแบบแฟชั่นมาบรรยาย อันเป็นการบ่มเพาะนักออกแบบแฟชั่นรุ่นใหม่ของประเทศไทยให้เจริญงอกงามอย่างเท่าทันกับการหมุนเปลี่ยนของแฟชั่นในระดับสากล ยิ่งไปกว่าการทรงเป็นอาจารย์พิเศษ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิริวัณณวรี นารีรัตนราชกัญญา ยังทรงพัฒนาหลักสูตร SIRIVANNAVARI EMBROIDERY ACADEMY อันเป็นหลักสูตรความรู้ด้านการปักชั้นเลิศ ที่มีเทคนิคและรูปแบบที่หลากหลาย อันเป็นรูปแบบงานเสื้อชั้นสูงคู่ดูร์ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของแบรนด์ SIRIVANNAVARI โดยผู้ที่ผ่านการคัดเลือกเข้าอบรมในหลักสูตรนี้จะมีโอกาสได้ฝึกงานกับแบรนด์ SIRIVANNAVARI และได้รับประกาศนียบัตรจาก SIRIVANNAVARI EMBROIDERY ACADEMY เมื่อสำเร็จการศึกษา

ด้วยพระปรีชาสามารถและพระกรุณาธิคุณอันหาที่สุดมิได้ ที่ทรงมีต่อการสร้างงาน และสร้างบุคลากรด้านการออกแบบแฟชั่น อันเป็นศาสตร์สำคัญหนึ่งของคหกรรมศาสตร์ อันก่อให้เกิดประโยชน์ใหญ่หลวงต่อประเทศชาติ และปวงพสกนิกรชาวไทยทุกหมู่เหล่า ด้วยสำนึกในพระกรุณาธิคุณดังที่ได้กล่าวมา สภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในการประชุมวาระพิเศษครั้งที่ 1/2562 เมื่อวันอังคารที่ 20 สิงหาคม พุทธศักราช 2562 ได้มีมติเป็นเอกฉันท์ขอพระราชทานทูลเกล้าฯ ถวายปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์แด่สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิริวัณณวรี นารีรัตนราชกัญญา เพื่อเป็นการสดุดีพระเกียรติให้เป็นที่ประจักษ์โดยทั่วกัน และเป็นสิริมงคลแก่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์สืบไป

WE'RE
ALL
TOGETHER

ช่วยกันเขียนประวัติศาสตร์หน้าใหม่ ให้ประเทศไทย

ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร
นายกสภา
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ในนามของสภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผมขอแสดงความยินดีกับบัณฑิตทุกท่านที่เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร ประจำปี พ.ศ. 2563 ซึ่งการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นั้น ไม่ใช่เรื่องง่าย ผมเลยอยากให้ทุกคนคิดว่าเป็นโชคดี ที่เรามีก่อนพ่อคุณแม่ มีญาติพี่น้อง มีผู้ปกครอง มีประชาชนคอยสนับสนุน เพราะฉะนั้นเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว นอกจากต้องดูแลตัวเองให้ดี ก็ขอให้ดูแลครอบครัว และใช้ความสำเร็จของเราให้เป็นความสำเร็จของสังคมและประเทศชาติด้วย

และจากสถานการณ์โควิด-19 ก็ทำให้เราได้เห็นแล้วว่า อะไรก็เกิดขึ้นได้ ประวัติศาสตร์เก่าตายไปแล้ว ทุกอย่างเริ่มนับหนึ่งใหม่หมด เพราะฉะนั้น ผมจึงอยากให้บัณฑิตทุกคนช่วยกันคิดว่าประเทศไทยนั้นมีอะไรดี และช่วยกันสร้างประวัติศาสตร์ใหม่ขึ้นมา โดยนำเอาเทคโนโลยีมาปรับใช้ เพราะโลกข้างหน้าคือ โลกดิจิทัล ที่ทุกคนต้องอยู่ในบรรยากาศของ LIFE ONLINE, WORK ONLINE, LEARN ONLINE ซึ่งเราต้องใช้โอกาสดังนี้ให้เป็นประโยชน์กับประเทศไทยให้ได้มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่มีข้อมูลข่าวสารมากมาย เราต้องรู้วิธีการจัดการข้อมูลที่เหมาะสม และหยิบเอาข้อมูลที่เชื่อถือได้ (AUTHENTICITY) มาใช้งาน เหมือนกับที่ในหลวง รัชกาลที่ 9 ทรงใช้คำว่า “ฉลาดรู้” (LITERACY)

ผมพูดเสมอว่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทย เรามีความพร้อมแทบทุกด้าน มีศิษย์เก่ากว่า 200,000 คนอยู่ในทุกวงการ มีวิทยาเขต 3 แห่ง มีเครือข่ายกับทั้งชุมชนภาครัฐ และภาคเอกชน ซึ่งเป็นต้นทุนทางสังคมที่ดีมาก เพราะฉะนั้นด้วยเครือข่าย ความรู้ และเครื่องมือต่าง ๆ ที่เรามี บัณฑิตคงต้องช่วยกันคิดว่าเราจะช่วยกันเขียนประวัติศาสตร์หน้าใหม่ของประเทศไทยได้อย่างไร

ขอแสดงความยินดีกับบัณฑิต มหาบัณฑิต และดุษฎีบัณฑิตทุก ๆ คน ที่ได้สร้างความภาคภูมิใจให้กับพ่อแม่ คณาจารย์ บุคลากร ศิษย์เก่า และที่สำคัญคือ ตัวบัณฑิตเอง ที่ครั้งหนึ่งได้เข้ามาใช้ชีวิตอยู่ในรั้วมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จนกระทั่งสำเร็จการศึกษา เชื่อได้ว่า บัณฑิตมีทั้งความรับผิดชอบ ความมุ่งมั่นตั้งใจ และความรู้ความสามารถอย่างสมบูรณ์

ทุกครั้งที่เราพูดถึงการเปลี่ยนแปลงบนโลกใบนี้มักเป็นสิ่งที่หนักหนาสาครจรจ์ เพราะคนเราไม่ค่อยชอบการเปลี่ยนแปลง แต่ผมอยากให้บัณฑิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์พลิกการเปลี่ยนแปลงให้เป็นความท้าทาย เพราะเราต้องเป็นคนเปลี่ยนแปลงสังคม เปลี่ยนแปลงประเทศชาติ ให้พัฒนาอย่างถูกทิศถูกทาง โดยเฉพาะในช่วงโควิด-19 เป็นต้นให้เราเปลี่ยนแปลงให้รวดเร็วยิ่งขึ้น เข้าสู่ยุคความปกติใหม่ (NEW NORMAL) ทั้งในเรื่องดิจิทัล เรื่องภาษา การเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ รวมถึงการพัฒนาสังคมและประเทศชาติอย่างยั่งยืนด้วย

อีกทั้งอยากให้บัณฑิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เชื่อมั่นว่า ประเทศไทยของเรานั้นมีของดี เราต้องปลูกพลังความเป็นไทยให้มีมูลค่า ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกษตรกรรม อาหาร วัฒนธรรม การท่องเที่ยว ดนตรี เป็นต้น โดยเฉพาะในช่วงที่ประเทศไทยมีช่องว่างระหว่างวัย (GENERATION GAP) ค่อนข้างมาก ผมอยากให้บัณฑิตเป็นสะพานเชื่อมทำความเข้าใจระหว่างผู้สูงวัยและเยาวชนให้ปรับตัวเข้าหากันได้อย่างกลมกลืน

สุดท้าย เมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปแล้ว มีโอกาสและศักยภาพแล้ว ผมอยากเชิญชวนให้บัณฑิตได้กลับมาเยี่ยมเยียนคนรุ่นหลัง กลับมาเยี่ยมรุ่นน้อง กลับมาช่วยพัฒนามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ของพวกเรา ทั้งในด้านทรัพยากรความรู้ ประสบการณ์ เครือข่าย กำลังใจ หรือแม้แต่กำลังทรัพย์ สามารถกลับมาช่วยมหาวิทยาลัยได้ในหลาย ๆ รูปแบบ จะช่วยให้หนี้สินปัจจุบันเข้าใจและปรับตัวเข้ากับโลกยุคใหม่ได้ดียิ่งขึ้น

ผมเองในฐานะอาจารย์มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์มีความภาคภูมิใจที่ได้มาทำหน้าที่ ประธานอนุกรรมการ ฝ่ายจัดทำหนังสือเผยแพร่ งานพิธีพระราชทานปริญญาบัตร ซึ่งตลอด 4 ปีที่ผ่านมา เราได้พัฒนาเนื้อหาให้สอดคล้องกับยุคสมัย และเป็นประโยชน์กับบัณฑิตมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังได้รับกระแสตอบรับจากบัณฑิตเป็นอย่างดี

โดยปีนี้นำเสนอภายใต้แนวคิด KUTOGETHER ที่เล่าเรื่องการนำศาสตร์แห่งแผ่นดินของมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ไปช่วยเหลือสังคมในช่วงระบอบของ โรคโควิด-19 รวมถึงการช่วยเหลือ สนับสนุนซึ่งกัน และกันของพี่น้องชาวเกษตรฯ ผ่านกลุ่มเฟซบุ๊ก

KU จะฝากร้าน ที่ปัจจุบันมีสมาชิกกว่า 130,000 คน แสดงให้เห็นว่าในยามยาก พวกเราชาวธนบุรีจะ จับมือฝ่าฟันกันไปได้

ในส่วนของคอลัมน์ KU IN MEMORIES เป็นการรวบรวมเนื้อหาและภาพถ่ายหาชมยาก ในรั้วเกษตรฯ จากอีกหนึ่งกลุ่มเฟซบุ๊ก KU จะย้อนเวลาที่บรรดารุ่นพี่นิสิตเก่าได้รื้อค้นและนำมาแบ่งปันให้ กับน้อง ๆ รุ่นหลัง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องประเพณีรับน้อง ตำนานการชิงธง บรรยากาศการใช้ชีวิตในหอพัก มหาวิทยาลัย ตลอดจนการเดินทางของคนใน ครอบครัวมาร่วมงานรับปริญญา ซึ่งทุกเรื่องราว และภาพถ่ายได้แสดงให้เห็นถึงสายสัมพันธ์ อันแน่นแฟ้นและความสามัคคีเป็นปึกแผ่นของ พวกเราชาวเกษตรฯ ได้เป็นอย่างดี

ขณะที่คอลัมน์ CONVERSATION WITH OUR FAMILY ก็จะได้สัมผัสแง่คิดการใช้ชีวิตและ การทำงานจากพี่ ๆ ศิษย์เก่าผู้อบอุ่นร้อนมาก่อน ทั้งในฐานะของพระอาจารย์ วัดป่าธรรมศิริ ผู้สละ ทางโลกและหันหน้าเข้าสู่ทางธรรม โค้ชฟุตบอล สโมสรเกษตรศาสตร์ เอพีซี บรรณาธิการบริหาร สำนักพิมพ์บ้านและสวน ผู้ประกอบการ เจ้าของฟาร์มกุ้ง ปลอดภัย และศิลปินจากเวทีเดอะวอยซ์ไทยแลนด์

ก่อนปิดท้ายด้วย WHAT'S NEXT คอลัมน์ ที่จะพาบัณฑิตไปสำรวจตัวเองว่าพร้อมหรือยัง ที่จะก้าวออกจากรั้วมหาวิทยาลัยไปสู่โลกการทำงาน กับหลากหลายคำแนะนำ ทั้งการสร้างและพัฒนา ทักษะ การแบ่งปัน ตลอดจนการปรับตัวให้เข้ากับ การเปลี่ยนแปลงของโลก ที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ในยุคโควิด-19

ทั้งหมดนี้คือ เนื้อหาสาระของ KU TOGETHER ที่ทางคณะกรรมการฝ่ายจัดทำหนังสือเผยแพร่ งานพิธีพระราชทานปริญญาบัตรในปี นี้ ตั้งใจ สร้างสรรค์และมอบให้กับบัณฑิตเป็นของขวัญ ในวันรับปริญญา ซึ่งถือเป็นก้าวที่สำคัญในชีวิต ของพวกคุณ ขอแสดงความยินดี และอวยลื้มแบ่งปัน ในทุกมิติที่สามารถทำได้ เพื่อจรรโลงสังคมไทยให้ยั่งยืน ด้วยนะครับ **KU**

(ผศ.รัชช ชมนุช)
ประธานอนุกรรมการ
ฝ่ายจัดทำหนังสือเผยแพร่ งานพิธีพระราชทานปริญญาบัตร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2563

ที่ปรึกษา

- สร.ดร.สถาวัณ พวงจิต

ประธานอนุกรรมการ

ฝ่ายจัดทำหนังสือเผยแพร่

งานพิธีพระราชทานปริญญาบัตร

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2563

- ผศ.รัชช ชมนุช

อนุกรรมการ

- ผศ.ดร.ธนาธิบดิ์ คุวศิลา
- ดร.ศิริรัตน์ โทศกรากา
- ผศ.ดร.จีมา ศรีสมบัติ
- ผศ.ดร.วราภา มหากาญจนกุล
- สร.สุวิสา พิณนเกียรติ
- ดร.นิรุต ภาชนะทิพย์
- นางวนิดา ศรีถาวร
- นางสาวสุกัญญา มณีเจริญ
- นางรุโร เกิดควน
- นางผกาภาศ สุปัทนบพพ์
- นางสาวอัจฉรีย์ ยูวพันธ์
- นางสาวพญา พุทธสมัย
- นางสาวอริสา เจริญบุญยมภัก
- นางสาวจิราวรรณ สุริยุภา ณ ออยุธยา
- นางณัฐกานดา กาลมิต
- นางสาวปัทมา คุ้มศักดิ์ปัญญา

อนุกรรมการและเลขานุการ

- นางกานลิณี ไตรพิพัฒน์ภาคคี

อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

- นางสาวทิพวรรณ เข็มบัณฑิต
- นายวัชร- นิลประพันธ์
- นางสาวสุดธิดา มีสวัสดิ์

Kaset Secret together

CLASS
OF 2020

12

KU TOGETHER

42

KU IN MEMORIES

60

CONVERSATION
WITH OUR FAMILY

82

WHAT'S NEXT

* ลายมือที่ปรากฏบนปกเป็นคำอวยพร
จากรุ่นพี่บัณฑิตเก่าและอาจารย์ที่มีเนื้อหาอยู่ในหนังสือเล่มนี้

กองบรรณาธิการ

- นายศิลป์ พิมลวัฒน์
- นางสาวนันทน์กัศ พลเศรษฐเลิศ
- นายสมศักดิ์ จันทร์ชัชประชา
- นางสาวอรปวีณ์ วงศ์วีระ
- นางสาวเบญจรัตน์ วงษ์วิไล
- นางสาวพิมพ์อร นกกุล
- นางสาวอิสริย์ จุลเกษม
- นายวรุฒม์ ใจไผ่พันธุ์
- นายโยธิน โชติจันทรการณ
- นายปกรสิณ ศุภสินเจริญ
- นายสิทธิพงษ์ ตัยะวารกุล
- นายภควัต มีคสิรกุล
- นางสาวอภิญญา มณีวงศวิจิตร
- นายพรสวัสดิ์ จิตต์สวาท

ขอขอบคุณ

- หอจดหมายเหตุมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สำนักหอสมุด
- วามประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- องค์การบริหาร องค์การนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน

PROVE YOU GRADUATED FROM KU! CLASS OF 2020

หนังสือเผยแพร่ งานพิธีพระราชทานปริญญาบัตร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2563
ISBN: 978-616-278-587-0

เจ้าของ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
50 ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว
เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทร. 0 2579 0113, 0 2942 8200
เว็บไซต์ WWW.KU.AC.TH

พิมพ์: ตุลาคม พ.ศ. 2563

จำนวนหน้า: 92 หน้า

ออกแบบและจัดทำรูปเล่ม

บริษัท อภิตตา ครีเอชัน จำกัด
โทร. 0 2972 4266

แยกสี

บริษัท 48 ฟลิ้ม จำกัด
โทร. 0 2933 9571

พิมพ์

บริษัท อภิตตา พรีเมี่ยม (ประเทศไทย) จำกัด
โทร. 0 2972 4266

KU TOGETHER

KU TOGETHER

ในช่วงวิกฤติโรคระบาดโควิด-19 นับตั้งแต่ปลายปีที่ผ่านมา ทำให้เกิดความมึนงงความสับสนความเปราะบางของพวกเราหลายคน แต่ในอีกมุมหนึ่งของช่วงเวลาเหล่านั้น ก็ทำให้เราได้เห็นความช่วยเหลือที่ถูก่อกำเนิดขึ้นและกันของคนในสังคม ผ่านการเปิดรับบริจาค การคิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ การเติมลงในตู้ปันสุข เรื่อยไปถึงการฝากร้านต่าง ๆ จนกลายเป็นอาหารน้ำใจที่แต่ละคนช่วยกันคนละไม้ละมือ เพื่อให้ผ่านพ้นวิกฤติใหญ่ครั้งนี้ไปด้วยกัน

เหมือนกับ 8 เรื่องราว 5 ผู้ประกอบการเหล่านี้ ที่ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า แม้ในวันที่ยากลำบากและมึนงง หากเราจับมือ เดินหน้าไปด้วยกัน ก็จะสามารถฝ่าฟันไปได้

และนี่ก็คือเรื่องราวความช่วยเหลือของพวกเรา สาขาเศรษฐศาสตร์ KU TOGETHER

1

อาจารย์พิราลัย ผู้พัฒน์
 คณะอุตสาหกรรมเกษตร
 ภาควิชาวิทยาการสิ่งทอ

KU สู้อะไร COVID

ความร่วมมือกัน ในวันที่ยากลำบาก

“อาจารย์ต่างคณะต่างก็มีจุดประสงค์เดียวกัน คืออยากช่วยเหลือสังคม เป็นเหมือนการบูรณาการความรู้ ที่นี้พอศาสตร์ที่เรารู้ สามารถเอาไปใช้ประโยชน์ได้จริง เราก็รู้สึกดีตรงนั้น”

อาจารย์พิราลัย ผู้พัฒน์ อาจารย์ประจำภาควิชาวิทยาการสิ่งทอ คณะอุตสาหกรรมเกษตร ตัวแทนจาก โครงการ KU สู้อะไร COVID กล่าวถึงความประทับใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการจัดทำอุปกรณ์ทางการแพทย์ เพื่อส่งต่อให้กับสถานพยาบาลและหน่วยงานต่าง ๆ ในช่วงที่มีผู้ติดเชื้อโควิด-19 ในประเทศ

ทุกคนก็รู้สึกว่าเป็นเรื่องที่ดี ที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ และได้ทำอะไรดี ๆ ให้สังคม

โครงการนี้ ทางภาควิชาวิทยาการสิ่งทอ และ สถาบันค้นคว้าและพัฒนา
ผลิตผลทางการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร (KAPI) ได้พัฒนาและ
ออกแบบชุดป้องกันส่วนบุคคล หรือชุด PPE (PERSONAL PROTECTIVE
EQUIPMENT) ร่วมกับภาคอุตสาหกรรมสิ่งทอจากภาคเอกชน ออกมาเป็น
ชุดที่ตอบโจทย์ความต้องการของทีมแพทย์ ที่มีความพิเศษ เป็นผ้าสะท้อนน้ำ
ชุดปิดมิดชิด สวมใส่และถอดง่าย ซักได้ไม่ต่ำกว่า 20 ครั้ง ร่วมด้วยหน้ากาก
ผ้าสะท้อนน้ำ และอุปกรณ์ทางการแพทย์อื่น ๆ ที่จะนำไปช่วยเหลือตามสถาน
พยาบาล หรือหน่วยงานที่มีความจำเป็นในการดูแลคนป่วยติดเชื้อโควิด-19

เมื่อออกแบบเรียบร้อยแล้ว ก็ถึงคราวเปิดรับบริจาคเงิน ซึ่งตลอดช่วงเวลา
เปิดรับบริจาคระหว่างเดือนเมษายน-พฤษภาคม 2563 ได้แปลงเงินนับล้านบาท
เป็นต้นทุนในการจัดทำอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ขาดแคลน ก่อนส่งต่อให้กับ
สถานพยาบาลและหน่วยงานต่าง ๆ จำนวน 109 แห่ง รวม 51 จังหวัด
ทั่วประเทศ ซึ่งมีกรสำรวจความต้องการผ่านระบบสำรวจความต้องการ
อุปกรณ์ทางการแพทย์ของหน่วยงานแต่ละแห่ง ทำให้มั่นใจได้ว่าสิ่งของทุกชิ้น
ที่ทางโครงการจัดส่งไปนั้น ทางผู้รับจะได้ใช้ประโยชน์สูงสุดอย่างแน่นอน

นอกจากชุดหมี PPE สำหรับห้องติดเชื้อและหน้ากากสะท้อนน้ำแล้ว
โครงการ KU สู้ COVID ยังได้จัดทำทั้งเจลแอลกอฮอล์ กล่องป้องกันเชื้อ
ฟุ้งกระจาย ภาชนะใส่อาหารสำหรับผู้ติดเชื้อ รวมถึงเฟซชีลด์ด้วย ซึ่งเป็น
การร่วมมือของหน่วยงานต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จนโครงการนี้
กลายเป็นโครงการที่เป็นต้นแบบในการสู้กับภัยระบาดของโควิด-19 ให้กับ
หน่วยงานอื่น ๆ ตามมา

“ตอนแรก ภาควิชาฯ เริ่มมาจากการสอนตัดเย็บหน้ากากสะท้อนน้ำ ที่มี
พอโครงการใหญ่ขึ้น ทุกคนก็รู้สึกว่าเป็นเรื่องที่ดี ที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของ
โครงการ KU สู้ COVID และได้ทำอะไรดี ๆ ให้สังคม”

รวมยอดบริจาค
รวม ๓๖ ๕๖๖
1,325,684.83 บาท

จำนวนโครงการที่สนับสนุน (บาท)

100,000	10,000	1,000	100	10	1
50,000	5,000	500	50	5	0.5
20,000	2,000	200	20	2	0.2
10,000	1,000	100	10	1	0.1
5,000	500	50	5	0.5	0.05
2,000	200	20	2	0.2	0.02
1,000	100	10	1	0.1	0.01
500	50	5	0.5	0.05	0.005
200	20	2	0.2	0.02	0.002
100	10	1	0.1	0.01	0.001
50	5	0.5	0.05	0.005	0.0005
20	2	0.2	0.02	0.002	0.0002
10	1	0.1	0.01	0.001	0.0001
5	0.5	0.05	0.005	0.0005	0.00005
2	0.2	0.02	0.002	0.0002	0.00002
1	0.1	0.01	0.001	0.0001	0.00001

MASK KU - VERSION
หน้ากากผ้าสะท้อนน้ำ

หน้ากากผ้าเคลือบกันน้ำ
ด้วยสารเทฟลอน (Teflon)
ป้องกันการซึมทะลุ
ของละอองเชื้อโรคได้ดี

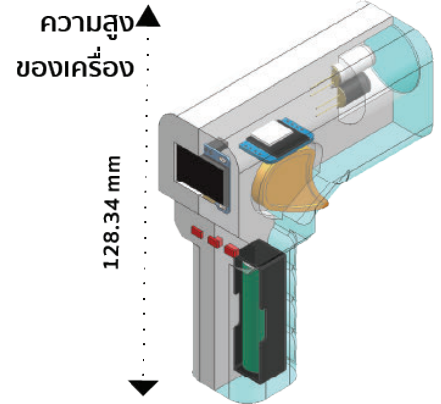
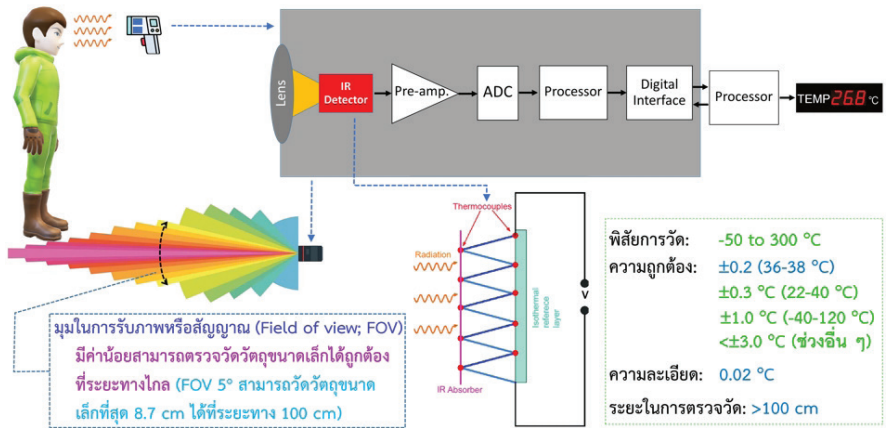
ผ้าชั้นนอกทำจากใยบรอคาน่า
โพลีเอทเธอร์หรือใยกันน้ำ

ผ้าชั้นกลาง และชั้นใน
เป็นผ้าไม่สลิบต้องพันทุกขมับปิด
การทรง และยังมีระบายอากาศได้ดี

ผ้าสะท้อนน้ำบริจาคโดย
KP THAIPOK TEXTILE CO., LTD.
บริษัท ทีโพก เทกซ์ไทล์ จำกัด

ส่งมอบถึงคน
51 จังหวัด
๕๕ จังหวัดทั่วประเทศ

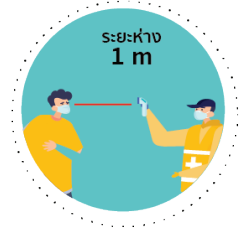

อินฟราเรดเทอร์โมมิเตอร์โดยทั่วไป

อินฟราเรดเทอร์โมมิเตอร์ความแม่นยำสูง

ในด้านการแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์เอง ก็มีงานวิจัยหลายชิ้นออกมารองรับ อาทิ ชุด PPE KU1 ชุดแพทย์ฉลาด ชุดหมวกครอบศีรษะความดันแบบความดันบวก รวมถึงตัวป้องกันเชื้อโรคสำหรับผู้ปฏิบัติงานคัดกรองผู้ป่วย ซึ่งทุกชิ้นงานวิจัยต่างมีประโยชน์กับนักกรชุดขาวในช่วงโควิด-19 ระบาดในประเทศไทยทั้งสิ้น

นอกจากนั้นแล้ว ก็ยังมีงานวิจัยที่เอื้อประโยชน์กับสาธารณสุขและบุคคลทั่วไป อาทิ อนุภาคซิลเวอร์นาโนเพื่อการยับยั้งเชื้อจุลินทรีย์ เครื่องสอบเทียบอินฟราเรดเทอร์โมมิเตอร์ FACE SHIELD MODEL เครื่องล้างมือสเปรย์แอลกอฮอล์อัตโนมัติ หน้ากากผ้าสะท้อนน้ำ

และหากจะให้ยกตัวอย่างงานวิจัยที่น่าสนใจในช่วงโควิด-19 ก็มีทั้ง อินฟราเรดเทอร์โมมิเตอร์ความแม่นยำสูงของ ผศ.ดร.พงศกร จันทรัตน์ คณะวิทยาศาสตร์ ภาควิชาฟิสิกส์ ที่ออกแบบเทอร์โมมิเตอร์สำหรับวัดอุณหภูมิได้อย่างแม่นยำในระยะไม่น้อยกว่า 1 เมตร ซึ่งเป็นการลดการเข้าใกล้กันอย่างไม่จำเป็นในช่วงโควิด-19

รถขึ้นพร้อมฝาครอบความดันลบ สำหรับเคลื่อนย้ายผู้ป่วย

ต่อมาคือ เครื่องกรองเชื้อโรค ในอากาศในห้องพัก ผลงานของ รศ.ดร. เซวร์ อินทร์ประสิทธิ์ ภาควิชาวิศวกรรม การอาหาร คณะวิศวกรรมศาสตร์ กำแพงแสน ที่ไม่ใช่แค่เครื่องกรอง อากาศทั่วไปเท่านั้น แต่ยังช่วยลดเชื้อโรค ในอากาศได้ด้วย ซึ่งเครื่องกรองตัวนี้ ได้ถูกนำไปพัฒนาต่อเป็นห้องความดันลบ สำหรับผู้ป่วยที่ติดเชืื่อนั้นเอง

ส่วนที่น่าสนใจและคงไม่พูดถึงไม่ได้ คือการที่ ดร.รังสิมา ชลคุป จากสถาบัน ค้นคว้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทาง การเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตร (KAPI) ได้นำวัสดุคูปูนาคูเมืองของไทย อย่างผ้าไหม ทั้งไหมหม่อนและไหมออร์ ก์ ซึ่งมีคุณสมบัติต่อต้านแบคทีเรียและ ลดกลิ่นตามธรรมชาติ มาประยุกต์เป็น หน้ากากผ้าไหมสำหรับเป็นหน้ากาค ออนามัยแบบ N95 ซึ่งนอกจากจะใช้ ในช่วงการระบาดของโควิด-19 ได้แล้ว หน้ากากตัวนี้ยังสามารถซักเก็บและ นำไปใช้ในช่วงที่มีฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM 2.5 ได้อีกด้วย

ต้นแบบเครื่องกรองเชื้อโรค ในอากาศในห้องพัก (Mobile HEPA Filter)

KU ลูภัยโควิด
KASETSART UNIVERSITY

- ใช้กรองเชื้อโรคในอากาศในห้องที่ติดเชื้อมานา
- เข้าอากาศลงจากพื้นชุมชนบริเวณใต้ถุน
- สร้างกรงกักตัวที่นำปริมาณอากาศกลับเข้าใต้ถุน

หลักการของงานวิจัย

ตัวกรองอากาศสูงถึงออกแบไม่สามารถใช้ได้กับ การดูดอากาศออก เพื่อให้เป็นห้องความดันลบ และนำอากาศ เข้าไปภายในห้อง เพื่อสร้างให้ห้องเป็นห้องความดันบวกได้ สามารถใช้ได้ทั้งไฟ 220 Volt และไฟแรงสองวงจร พลังงานดี เพื่อไม่ไปใช้งานได้ในช่วงเวลาที่ไม่แน่นอน

หลักการทำงาน

ดูดอากาศภายในห้องผ่านกรองเชื้อโรค ด้วยจำนวนชั้นของแผ่นกรองจำนวน 3 ชั้น ตามมาตรฐานทางการแพทย์

Pre-filter Medium filter HEPA filter

เพื่อลดจำนวนเชื้อในอากาศที่ไหลลงสู่ห้อง การติดเชื้อของชุมชนทางการแพทย์

HEPA filter R500 medium filter R500 Pre-filter

การนำไปใช้ประโยชน์

- ฟอกอากาศในห้องที่มีปริมาณเชื้อโรคมาก ให้มีจำนวนลดลง
- ใช้กับอุปกรณ์อื่นๆ ที่ต้องการสร้าง เป็นห้องความดันลบ หรือ ความดันบวก

ผู้ร่วมวิจัย: รศ.ดร. เซวร์ อินทร์ประสิทธิ์, ผอ.ดร.รังสิมา ชลคุป, อ.ดร.ณัฐพร นิลนาค, อ.ดร.ณัฐพร นิลนาค, อ.ดร.ณัฐพร นิลนาค, อ.ดร.ณัฐพร นิลนาค, อ.ดร.ณัฐพร นิลนาค

ติดต่อ: รศ.ดร. เซวร์ อินทร์ประสิทธิ์
ภาควิชาวิศวกรรมอาหาร, ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล, คณะวิศวกรรมศาสตร์, กำแพงแสน
E-mail: fengchi@ku.ac.th
โทร. 081-803-5716

Research Infographic KURDI

การออกแบบพัฒนา หน้ากากผ้าไหมสำหรับเป็น หน้ากาคออนามัย N95 แบบซักได้

KU ลูภัยโควิด
KASETSART UNIVERSITY

- สนับสนุนการใส่ผ้าอนามัย ทั้งในหม่อน และไหมออร์
- เส้นใยไหมไม่ก่อให้เกิดอาการแพ้หรือการระคายเคืองหากใช้ไปนานๆ
- มีความปลอดภัย มีประสิทธิภาพในการป้องกันการติดเชื้อที่ระดับโมเลกุลได้สูง
- ดีตรงต่อคนใช้หม่อนผ้าไหมออร์ที่ควรโควิดกับกับชาวสวนสัตว์ ซึ่งไม่มีผ่านผ้าไหม เวียดนามซึ่งหม่อนผ้าไหม

หลักการทำงาน

- คัดเลือกเส้นไหมหม่อนและออร์ ที่มีความยาวหรือจำกัดตามขนาดการใช้งาน เช่น หน้ากากอนามัย หน้ากากครอบศีรษะ อุปกรณ์ทางการแพทย์ และใช้ไหมหม่อนและออร์ ที่มีความยาวไม่จำกัด
- ออกแบบหน้ากากอนามัยแบบผ้าไหม N95 ที่มีความยาวหรือจำกัดตามขนาดการใช้งาน เช่น หน้ากากอนามัย หน้ากากครอบศีรษะ อุปกรณ์ทางการแพทย์ และใช้ไหมหม่อนและออร์ ที่มีความยาวไม่จำกัด
- พัฒนาหน้ากากอนามัย 3 ชั้น
 - ชั้นนอก เป็นผ้าไหมหม่อนที่กรองตัวกรองชั้นนอก หรือชั้นกรองตัวนอก ป้องกันสารคัดหลั่ง น้ำสกปรก น้ำลาย เชื้อโรค
 - ชั้นกลาง เป็นหม่อน หรือไหมออร์ หรือไหมออร์ที่กรองตัวกรองชั้นกลาง หรือชั้นกรองตัวกลาง ป้องกันการติดเชื้อที่ระดับโมเลกุลได้สูง
 - ชั้นใน เป็นผ้าไหมออร์ที่กรองตัวกรองชั้นใน หรือชั้นกรองตัวใน ป้องกันการติดเชื้อที่ระดับโมเลกุลได้สูง
- นำชิ้นผ้าไหมหม่อนและออร์ที่กรองตัวกรองชั้นนอก ชั้นกลาง และชั้นใน มาเย็บติดกัน

การนำไปใช้ประโยชน์

SIZE M L

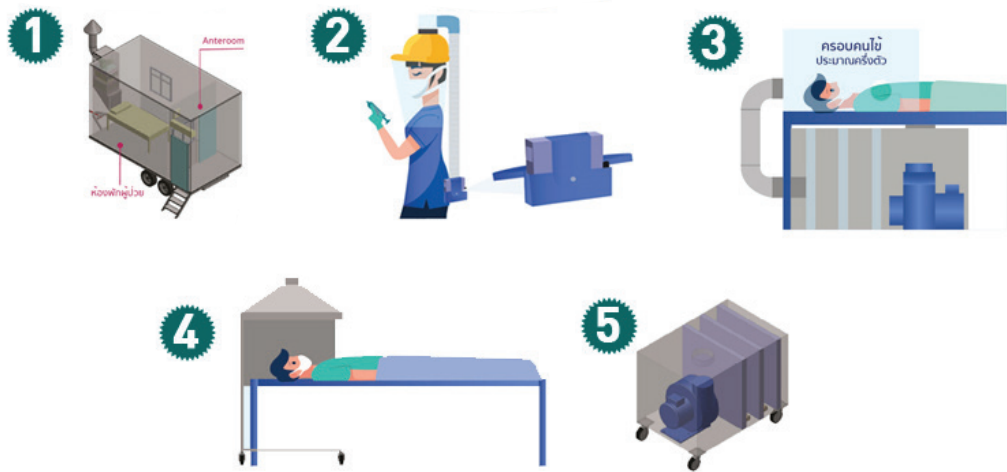
หม่อนและออร์ที่กรองตัวกรองชั้นนอก ชั้นกลาง และชั้นใน (ขนาด 2 ไร่ M, L)

ศึกษาใบพับสำหรับใช้ หน้ากากอนามัย และเอกสารทางการแพทย์ ที่มีอยู่ในห้องวิจัย หรือ ICU

ออกแบบและทดสอบตาม เกณฑ์ 2424-2552 หน้ากาคออนามัยใช้ซ้ำหรือ ประสิทธิภาพสูง

ติดต่อ: รศ.ดร.รังสิมา ชลคุป
ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล, คณะวิศวกรรมศาสตร์, กำแพงแสน
E-mail: asppm@ku.ac.th
โทร. 02-942-8600-3

Research Infographic KURDI

หุ่นยนต์
โรยละอองยาฆ่าเชื้อ

ระบบการทำงาน

ระบบการควบคุม

ควบคุมด้วย
กล้อง VR กับ remote control
ระยะควบคุมถึงสูงถึง 200 เมตร
มีกล้องติดตัวหุ่นยนต์
เพื่อดูตำแหน่งและเส้นทาง

ระบบการขับเคลื่อน

ขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ไฟฟ้า
ด้วยแบตเตอรี่ลิเทียม 24V 5000W
โดยใช้มอเตอร์ยี่ห้อ WORM GEAR
ไม่ใช้ลิควิดที่อาจล้นลงถึงตัวหุ่นยนต์
ความแข็งแรงสูง 2 เท่าที่น้ำหนัก
หุ่นยนต์ใช้วัสดุ โพลีคาร์บอเนต

จุดเด่น

- ▶ ฉีดพ่นได้ละเอียดกว่า 2 เท่า (เมื่อเทียบกับหุ่นยนต์รุ่น 1 คน)
- ▶ ควบคุมการปฏิบัติงานแบบงู
- ▶ ฆ่าเชื้อได้กว้างกว่า 80 ซม. ขึ้นไป
- ▶ มีแบตเตอรี่สำรอง ความสูงไม่เกิน 5 ซม.
- ▶ ยืดการชาร์จสูงสุด 20%
- ▶ ควบคุมด้วยระบบอัตโนมัติด้วยแอปพลิเคชัน
- ▶ มีความแข็งแรงสูง มีระบบป้องกันการชน
- ▶ มีกล้องติดตัว PPE ไม่ติดหุ่น

ติดต่อ: พงศ ดิษฐกุล ผู้จัดการอาวุโส
ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
โทร. 081-927-0098

อีกผลงานสำคัญที่มีบทบาทในช่วงที่มีการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรน่า ต้องยกให้กับผลงานของ ผศ.ดร.วีรชัย ชัยวรพฤกษ์ ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ ผู้คิดค้น **ตู้ตรวจความดันบวก** ที่ใช้สำหรับตรวจและคัดกรองผู้ติดเชื้อได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้ทำการตรวจไม่ต้องกังวลกับการเสี่ยงติดเชื้อ เพราะอาศัยหลักการดึงอากาศจากภายนอกผ่านตัวกรองที่กรองเชื้อได้ถึง 99.95% สำหรับผลงานชิ้นนี้ได้ถูกนำไปใช้งานจริง ณ จุดตรวจถาวรโรงพยาบาลศิริราช

เช่นเดียวกับผลงานของ ผศ.ปัญญา เหล่าอนันต์ธนา จากภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ ที่ดัดแปลงหุ่นฉีดพ่นทางการเกษตรให้เป็น **หุ่นยนต์โรยละอองฆ่าเชื้อโรค** หรือ **น้องนนทรี** ซึ่งสามารถใช้งานได้ทั้งในตึกในลิฟต์ และควบคุมผ่านรีโมตคอนโทรลจากระยะไกล โดยได้ถูกนำไปใช้ช่วยลดความเสี่ยงในการทำความสะอาดของแม่บ้านในพื้นที่เสี่ยง ทั้งที่โรงพยาบาลศิริราช โรงพยาบาลวชิรพยาบาล ศูนย์กักกันโรคสัตว์ปีก และองค์กรสาธารณสุขอื่น ๆ ทั่วประเทศอีกด้วย

นอกจากผลงานของ KURDI แล้ว ในช่วงเดือนเมษายน-มิถุนายน 2563 ด้วยความร่วมมือของจังหวัดนครปฐม และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน โดยสำนักส่งเสริมและฝึกอบรม กำแพงแสน ยังได้ใช้สถานที่ภายในวิทยาเขต เป็นสถานที่กักกันสำหรับผู้ที่มีอาการสงสัยเกิดอาการจากเชื้อไวรัสโควิด-19 แห่งที่ 2 (LOCAL QUARANTINE) ของจังหวัดนครปฐม เพื่อรองรับผู้ที่เฝ้าระวังสงสัยเกิดอาการจากเชื้อไวรัสโควิด-19 อีกด้วย

ทั้งหมดนี้ ล้วนเป็นพลังขับเคลื่อนของคณาจารย์และนักวิจัยของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่เข้ามามีบทบาทสำคัญในการรับใช้สังคมไทย ต่อสู้กับโควิด-19 ตลอดหลายเดือนที่ผ่านมา

Scan for more information

3

ผศ.ดร.วิศิษฐ์ ลิ้มสมบุญชัย
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายการเงิน
และทรัพย์สิน

มุมมอง ช่วยชาติ

ขาดทุนคือกำไร นิมิตใหม่ของสังคม ในยามยาก

หลังรัฐบาลประกาศมาตรการล็อกดาวน์ ปิดสถานศึกษาทั่วประเทศ ในช่วงเดือนมีนาคม โรงนมเกษตร คือหน่วยงานที่ได้รับผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะโรงนมแห่งนี้ต้องเปิดรับน้ำนมดิบจากเกษตรกร มาผลิตนมโรงเรียนในจำนวนเท่าเดิม ซึ่งจำนวนที่ว่ำนั้นก็มากถึง 7.5 ตัน ต่อวัน หรือคิดเป็นนมพาสเจอร์ไรซ์มากถึง 36,000 ถังต่อวันเลยทีเดียว!

นมเกษตรเป็นนมที่มี คุณภาพดี รสชาติอร่อย และเป็นนมที่ช่วยเกษตรกร

นั่นจึงกลายเป็นโจทย์ใหม่และโจทย์ใหญ่ให้โรงนมเกษตรต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วน และในที่สุดก็เป็นนโยบายของ ดร.จรงค์ วัชรินทร์รัตน์ อธิการบดี ที่มาช่วยปลดล็อกโจทย์ดังกล่าว โดย **ผศ.ดร.วิศิษฐ์ ลิ้มสมบุญชัย** ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายการเงินและทรัพย์สิน ผู้รับผิดชอบโครงการนมเกษตรช่วยชาติ ในช่วงโควิด-19 เล่าให้ฟังว่า แรกเริ่มเดิมที โครงการนี้ ถูกคิดขึ้นมาเพื่อหาทางระบายน้ำมันดิบที่ต้องจัดซื้อตามสัญญาจากเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมซึ่งได้รับผลกระทบจากการระบาดของโควิด-19 เพื่อมาผลิตนมโรงเรียน แต่ด้วยโรงเรียนต้องปิดจากสถานการณ์โรคระบาด ทำให้ศูนย์ผลิตถันทั้งหมด ม.เกษตรศาสตร์ ต้องหาทางระบายนมจำนวนมากจนเกิดเป็นโครงการนี้ขึ้น ภายใต้แนวคิด **ขาดทุนคือกำไร**

ที่ว่า ‘ขาดทุนคือกำไร’ เนื่องจากราคาปกติของนมเกษตรอยู่ที่กล่อง 12 บาท แต่ทางเกษตรฯ เลือกที่จะขายในราคา 5 บาทต่อกล่อง นั่นหมายความว่า

เราขายขาดทุน แต่ด้วยนมราคาเพียง 5 บาทต่อกล่องนี้เอง ทำให้สามารถส่งต่อไปถึงผู้รับ หรือผู้ที่ยากลำบากได้ในวงกว้าง เรียกได้ว่าเป็นกำไรต่อสังคมอย่างปฏิเสธไม่ได้

จากนั้น โครงการนี้ถูกนำไปต่อยอดเป็นโครงการต่าง ๆ อาทิ นมเกษตรเพื่อนิสิตหอพัก นมเกษตรเพื่อบุคลากรทางการแพทย์ นมเกษตรเพื่อผู้ด้อยโอกาส เป็นการส่งต่อมัจฉานหลายแสนกล่อง ซึ่งโด่งดังจนสื่อมวลชน ทั้งจากสถานีโทรทัศน์ Thai PBS หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ตลอดจนจนรายการเวิร์คพอยท์ ช่วยชาวบ้านชาย ช่อง Workpoint ที่ได้ช่วยตีข่าวและโฆษณาจนนมเกษตรมียอดขายถล่มทลาย

โดยส่วนหนึ่งที่ทำให้โรงนมเกษตรแก้โจทย์ยาก ๆ ในช่วงวิกฤติได้ **รศ.ชื่นจิตต์ แจ่มเจนกิจ** ผู้ช่วยอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายการเงินและทรัพย์สิน ผู้อยู่เบื้องหลังแคมเปญทางการตลาดของนมเกษตร กล่าวว่า “ทุกคนมีโอกาสมากมายที่จะได้ดื่มนมคุณภาพดี แต่จะมีสักกี่ครั้งที่จะได้ดื่มนมคุณภาพดีและมีใจอยากช่วยเหลือสังคม เราอยากให้ทุกคนได้เห็น ว่า นมเกษตรเป็นนมที่มีคุณภาพดี รสชาติอร่อย และเป็นนมที่ช่วยเกษตรกร และทำให้ผู้บริโภครายอย่างแท้จริง”

Scan for more information

4

ผศ.รัชต์ ชมภูนิช
รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาอย่างยั่งยืน
และสื่อสารองค์กร

เกษตรแบ่งปัน

ใคร ๆ ก็กินได้ ใคร ๆ ก็ปันได้

“โครงการเกษตรแบ่งปันเป็นโครงการที่ตั้งใจส่งกำลังใจให้กับผู้ได้รับผลกระทบ ทั้งนิสิต ผู้ประกอบการในโรงอาหาร และคนที่ยังใช้ชีวิตอยู่รอบ ๆ มหาวิทยาลัยของเรา ให้ได้ใช้ชีวิตต่อไปได้”

ผศ.รัชต์ ชมภูนิช รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาอย่างยั่งยืนและสื่อสารองค์กร เล่าถึงความรู้สึกของการดำเนินการ โครงการเกษตรแบ่งปัน ที่ได้รับนโยบายจาก **ดร.จรงค์ วัชรินทร์รัตน์ อธิการบดี** ให้สำนักทรัพยากรสิ่งแวดล้อมวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างผู้ประกอบการร้านค้าและผู้ต้องการบริจาคที่ยากแบ่งปันอาหารให้กับนิสิต บุคลากร ตลอดจนประชาชนผู้เดือดร้อน หรือได้รับผลกระทบจากโควิด-19

โครงการเกษตรแบ่งปันเปิดรับบริจาคเงิน ซึ่งได้รับการสนับสนุนอย่างดีจากทั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร ตลอดจนนิสิตเก่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และประชาชนทั่วไป ทำให้ยอดเงินบริจาคในช่วงเวลาเพียงเดือนเศษ ตลอดเดือนพฤษภาคม พุ่งสูงไปถึง 700,000 บาทเลยทีเดียว

KU ร่วมสร้างความยั่งยืนของ การแบ่งปัน
แก่น้องๆ นิสิต KU ได้ด้วยการสนับสนุน

**กินข้าวฟรี!
พี่ให้น้อง**

กับร้านค้าที่ร่วมโครงการโดยตรง
ผ่านระบบคูปองสีเขียว
ที่โรงอาหารกลาง 1 และ 2

KU	KU	KU	KU	KU	KU	KU	KU	KU	KU	KU
โดย ผู้สนับสนุน	โดย ผู้สนับสนุน	โดย ผู้สนับสนุน	โดย ผู้สนับสนุน	โดย ผู้สนับสนุน	โดย ผู้สนับสนุน	โดย ผู้สนับสนุน	โดย ผู้สนับสนุน	โดย ผู้สนับสนุน	โดย ผู้สนับสนุน	โดย ผู้สนับสนุน
30 บาท	30 บาท	30 บาท	30 บาท	30 บาท	30 บาท	30 บาท	30 บาท	30 บาท	30 บาท	30 บาท

KU ร่วมสร้างความยั่งยืน
ของการแบ่งปัน
แก่น้องๆ นิสิต KU ได้ด้วยการสนับสนุน

**กินข้าวฟรี!
พี่ให้น้อง**

กับร้านค้าที่ร่วมโครงการโดยตรง
ผ่านระบบคูปองสีเขียว
ที่โรงอาหารกลาง 1 และ 2

www.kupongku.com | KU | 100 ปี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คนไทยมี ความเอื้อเฟื้อ เพื่อแผ่ต่อผู้ได้รับ ความเดือดร้อน อยู่เสมอ

เมื่อได้รับเงินบริจาคมาแล้ว ทางสำนัก
ทรัพย์สินฯ ผู้รับผิดชอบดูแลทั้งโรงอาหาร
กลาง 1 และ 2 ก็จะนำไปเปลี่ยนเป็นคูปอง
อาหารขึ้นอยู่กับว่าผู้บริจาคอยากแบ่งปัน
อาหารจำนวนเท่าใด แล้วจ่ายเงินค่าอาหารไว้
ล่วงหน้าตามจำนวนที่ต้องการ ซึ่งทาง
โครงการจะนำไปจัดสรรให้กับร้านอาหาร
ภายในมหาวิทยาลัยอย่างเท่าเทียมในรูปแบบ
คูปอง โดยที่ใคร ๆ ก็สามารถมาหยิบคูปองนี้
ไปใช้แลกอาหารได้

ความน่ารักของโครงการนี้ นอกจากจะช่วย
ผู้ประกอบการ นิสิตหอพัก และผู้เดือดร้อน
ภายในมหาวิทยาลัย ที่ยังคงต้องมาทำหน้าที่
ในช่วงล็อกดาวน์อย่างเจ้าหน้าที่รักษาความ
ปลอดภัยและแม่บ้านแล้ว ผศ.รัชต์ ยังเล่าว่า
มีบุคคลภายนอกที่ต้องเผชิญหน้ากับความ
เลวร้ายของสถานการณ์โควิด-19 จนไม่มีงานทำ
และต้องสูญเสียรายได้ ก็มารอต่อคิวเพื่อใช้

คูปองเหล่านี้สำหรับรับประทานอาหารเช่นกัน
และถึงแม้โครงการนี้จะเกิดขึ้นอย่างฉุกฉลุกรุก
พร้อม ๆ กับ ผู้เกษตรแบ่งปัน หรือ KU ตู้ปันสุข
แต่อาจารย์ตีใจมากที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ได้มีส่วนช่วยเหลือสังคมในช่วงเวลาที่ยาก
ลำบากเช่นนี้

“โครงการเกษตรแบ่งปันกลายเป็นอีกหนึ่ง
โครงการที่ได้รับความสนใจจากสื่อมวลชน
และสังคมภายนอก และผมถือว่าโครงการนี้
เป็นตัวอย่างสำคัญที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
บอกต่อกับสังคมว่า คนไทยมีความเอื้อเฟื้อ
เพื่อแผ่ต่อผู้ได้รับความเดือดร้อนอยู่เสมอ และ
สังคมไทยยังมีความหวัง”

Scan for
more
information

5

รศ.ดร.อนุชัย งามวรัญกุล
 ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหาร

เกษตรฯ รับมือโควิด-19

ปรับภูมิทัศน์ เปลี่ยนพฤติกรรม ยับยั้งโรค

“มหาวิทยาลัยเราเป็นมหาวิทยาลัยแรกที่เปิดสอน เราต้องตระหนัก
 ในเรื่องนี้ ต้องคิดถึงนิสิตเป็นสิ่งสำคัญ นิสิตเราเยอะครับ ต้องเตรียมตัวให้ดี
 ว่าจะบริหารจัดการอย่างไร”

เบื้องหลังความสำเร็จเรียบร้อยในรั้วมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พื้นที่
 ทั้งหมดถูกเตรียมพร้อมในการต้อนรับการกลับมาอีกครั้งของนิสิตนับตั้งแต่
 ช่วงล็อกดาวน์จากสถานการณ์โควิด-19 ซึ่งนั่นคือสิ่งที่ **รศ.ดร.อนุชัย
 งามวรัญกุล** ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหาร เล่าถึงการเตรียมความพร้อม
 ในการรับมือกับโควิด-19 และปรับปรุงภูมิทัศน์ภายในมหาวิทยาลัย
 เพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น

ประชาคมเกษตรศาสตร์ทุกคน ให้ความร่วมมือกันอย่างดี เพราะมีเช่นนั้นแล้ว ไม่มีทางออกมาสำเร็จได้เลย

อ.อนุชัย เล่าว่า ทางอธิการบดีได้มีคำสั่งจัดตั้ง คณะกรรมการเฝ้าระวังสุขอนามัยการระบาดของของ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เพื่อ พุดคุยและจัดการเกี่ยวกับปัญหานี้อย่างรวดเร็ว ตั้งแต่ช่วงแรกที่มีการระบาดของโรค โดยมี **ดร.ดำรงค์ ศรีพระราม รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร** เป็นผู้ขับเคลื่อนนโยบาย ซึ่งหนึ่งในแผนยุทธศาสตร์ ที่มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องก็คือ **การพัฒนาสุขภาพองค์กร (Workplace Well-Being)** ด้วยการ ปรับปรุงสภาพแวดล้อมด้านสถานที่การทำงานตาม แนวนโยบายด้านสุขอนามัย และการเว้นระยะห่าง ทางสังคม ซึ่งทำให้คณาจารย์ได้ปรับตัวสู่การเรียน ออนไลน์ได้อย่างรวดเร็ว

ขณะที่ทาง **กองยานพาหนะ อาคารและสถานที่** ก็มีการดำเนินมาตรการตามนโยบายของ รัฐบาลอย่าง ‘เคร่งครัด’ เริ่มตั้งแต่การให้มีประตู รั้วกายของทั้งอาจารย์ นิสิต และบุคคลภายนอก ก่อนขึ้นอาคารอย่างไม่มีช้อยกเว้น และที่สำคัญคือ มีจุดสำหรับวางเจลแอลกอฮอล์สำหรับล้างมืออย่าง ทั่วถึง และต้องใส่หน้ากากอนามัยตลอดเวลา รวมถึง มีการปรับปรุงภูมิทัศน์ ตามมอบหมายจากการ เติ่นสำรวจมหาวิทยาลัยของอธิการบดีด้วย

นอกจากนี้ ทางมหาวิทยาลัยยังมีการฉีดพ่น สารเคมีเพื่อฆ่าเชื้อโรคอีกถึงวันละ 2 หนอย่างต่อเนื่อง ครั้งแรกคือ ช่วงเช้าก่อนทำการเรียนการสอน และ อีกช่วง คือในช่วงเย็น หลังจากที่ไม่มีการเรียน การสอนแล้ว เพื่อให้มั่นใจได้ว่า ทุกอาคาร ทุกสถานที่ ในเกษตรศาสตร์จะปลอดภัยจากโควิด-19 อย่างเต็มที่ เหนือสิ่งอื่นใด อ.อนุชัย ยังให้เครดิตไปถึงประชาคม เกษตรศาสตร์ทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในมาตรการ การป้องกันโควิด-19 กันอย่างดี เพราะมีเช่นนั้นแล้ว ทุกอย่างไม่มีทางที่จะออกมาสำเร็จสมบูรณ์ได้เลย

“ถือว่าประสบความสำเร็จนะคะ เพราะว่า ประชาคมเกษตรฯ อันประกอบด้วยผู้บริหาร คณาจารย์ และ นิสิต รวมไปถึงบุคลากร ให้ความ ร่วมมือกันอย่างดี ในมุมของคนทำงานตรงนี้ ก็ต้อง ถือว่า ‘แฮปปี้’ ครับ”

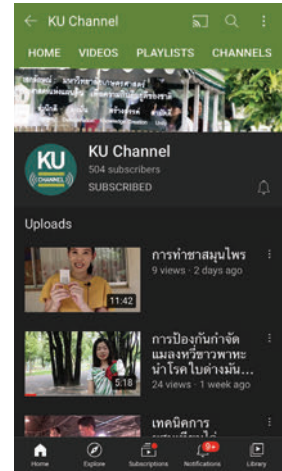
Scan for
more
information

6

คุณผกาภาศ ธนพัฒนพงศ์
นักประชาสัมพันธ์ชำนาญการ

KU CHANNEL

เดินทางไปด้วยกัน ในช่วงโควิด-19

“ท่านอธิการบดีมองว่า เราคือศาสตร์แห่งแผ่นดิน ที่มีองค์ความรู้อยู่แล้ว และเมื่อประชาชนเดือดร้อนจากโควิด ออกไปทำงานไม่ได้ วิถีชีวิตไม่เหมือนเดิม ตรงนี้มันเลยน่าจะเป็นโอกาสส่งต่อความรู้ของเราให้ไปถึงคนโดยตรง ก็เลยเปิดช่อง KU CHANNEL ขึ้นมา”

คุณผกาภาศ ธนพัฒนพงศ์ นักประชาสัมพันธ์ชำนาญการ เล่าถึงที่มาของ KU CHANNEL ช่องยูทูปที่เป็นแพลตฟอร์มออนไลน์สำหรับการเรียนรู้และพัฒนาอาชีพให้กับผู้คนในวงกว้าง ซึ่งเพิ่งเปิดตัวขึ้นในช่วงการระบาดของโรคโควิด-19 ที่ผ่านมา โดยมีเธอเป็นหนึ่งในผู้ปลุกปั้นและดูแลช่องนี้มาตั้งแต่ต้น

สิ่งนี้เป็นหัวใจของ เกษตรศาสตร์ที่ว่า 'เราไม่ทิ้งประชาชน'

สำหรับเนื้อหาของช่อง KU CHANNEL นั้น จะมาจากสำนักส่งเสริมและฝึกอบรม (KU ETO) สถาบันค้นคว้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร (IFRPD) สถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (KURDI) สถาบันวิทยุ ม.ก. รวมถึงทุกภาคส่วนของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งทำให้ KU CHANNEL เป็นแพลตฟอร์มรวบรวมความรู้ออนไลน์ ที่มีเนื้อหาครอบคลุมในหลากหลายสาขาอาชีพ ทั้งในศาสตร์ที่เกี่ยวกับเกษตรกรรม อาหาร ศิลปะ รวมถึงงานฝีมือต่าง ๆ และก็เป็นคุณพ่อกามาตที่เป็นผู้คัดเลือกเนื้อหาที่เข้าใจง่าย เข้ากับสถานการณ์ และสามารถเอาไปปรับทำเป็นอาชีพได้จริงมาอัปโหลดขึ้นบนช่องทางยูทูบ

โดยในระยะแรกทาง KU CHANNEL จะเน้นไปทางวิชาชีพและการสร้างรายได้ระยะสั้นเป็นหลัก แต่ยังมีแผนจะพัฒนาและเพิ่มเติมเนื้อหาในส่วนอื่น ๆ ซึ่งในอนาคตได้มีการวางแผนให้สินค้าเข้ามีส่วนร่วมมากขึ้น และทำให้ช่องมีเนื้อหาครบถ้วนและรอบด้านมากที่สุด

“เรามองว่า KU CHANNEL เป็นอีกส่วนหนึ่ง ที่จะช่วยกอบกู้ชีวิตคน คนที่ไม่เหลืออะไรแล้ว ถ้าเข้ามาดูตรงนี้ เขาก็ยังรู้ว่ายังมีใครอยู่เคียงข้างเขา ยังมีเกษตรศาสตร์ ที่พร้อมให้อภัยความรู้เขาตลอดเวลา เป็นที่พึ่งให้เขา สิ่งนี้เป็นหัวใจของเกษตรศาสตร์ที่ว่า ‘เราไม่ทิ้งประชาชน’”

Scan for
more
information

7

ดร.จิตติ นิรมิตรานนท์
รองผู้อำนวยการ
สำนักบริหารการศึกษา

เรียนออนไลน์

กลยุทธ์ใหม่ ห่างไกลโควิด-19

“ในช่วงโควิด-19 เราประสบความสำเร็จอย่างมากในการเรียนการสอนในห้องเรียน ทำให้เกิดการเรียนออนไลน์ขึ้นมา ทางมหาวิทยาลัยก็หาทางช่วยเหลือว่าจะทำยังไงให้บัณฑิตเรียนออนไลน์ได้สะดวกยิ่งขึ้น ซึ่งเราก็มีการเปิดอบรม ทั้งในฝั่งอาจารย์เกี่ยวกับซอฟต์แวร์สำหรับการสอนออนไลน์ การทำคลิปลิวิดีโอ รวมไปถึงสอนฝั่งนิสิตให้ใช้ซอฟต์แวร์ด้วย ซึ่งทั้งหมดนี้เตรียมพร้อมมาก่อนแล้ว เพราะมีโครงการเรียนออนไลน์อยู่แล้ว”

ดร.จิตติ นิรมิตรานนท์ รองผู้อำนวยการสำนักบริหารการศึกษา เล่าให้ฟังถึงการปรับตัวด้านการเรียนการสอน ที่เจอภาวะโควิด-19 เล่นงานจนทำให้รัฐบาลต้องสั่งหยุดการเรียนการสอน และทางมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต้องแก้ไขด้วยกลยุทธ์การเรียนการสอนออนไลน์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทางสำนักบริหารการศึกษาทำมาตลอดอยู่แล้ว

ผู้เรียนเมื่อได้รับ ทักษะการเรียนรู้ออนไลน์ไปแล้ว ก็จะได้รับสิ่งสำคัญไปด้วย นั่นคือ ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต

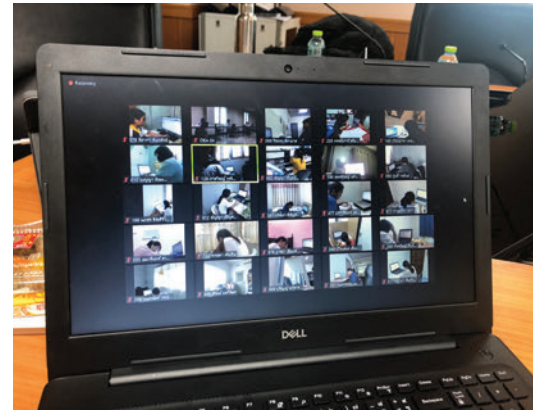
สาเหตุที่เกษตรศาสตร์รับมือเรื่องการเรียนออนไลน์ได้อย่างรวดเร็วนั้น รองฯ จิตติ เล่าว่า เนื่องจากทางมหาวิทยาลัยมีโครงการเรียนล่วงหน้า ซึ่งจัดมากกว่า 15 ปี โดยในปีที่ 13 ทางโครงการดังกล่าวได้ปรับมาใช้เป็นระบบออนไลน์ทั้งหมด ทำให้สำนักบริหารการศึกษาคุ่นชินกับการใช้เทคโนโลยีสอนแบบออนไลน์อยู่แล้ว พอเกิดวิกฤติโควิด-19 ขึ้น จึงไม่ต้องปรับตัวกันมากเหมือนที่อื่น และปรับตัวได้อย่างรวดเร็ว

อีกทั้งเมื่อช่วงกลางเดือนพฤษภาคม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ยังได้เปิดตัวแผนยุทธศาสตร์ทางออก (KU PLATFORM FOR EXIT STRATEGY) ที่ทางมหาวิทยาลัยได้นำมาใช้ในดำเนินงานช่วงโควิด-19 ซึ่งหนึ่งในนั้นคือเรื่องการพัฒนาการเรียนการสอน (PEDAGOGY & LEARNING DEVELOPMENT) ซึ่งเน้นให้มีการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ EDUFARM และส่งเสริมให้คณาจารย์และนิสิตได้เรียนรู้การใช้งานแอปพลิเคชันการเรียนการสอนออนไลน์ อาทิ ZOOM, CISCO WEBEX, GOOGLE MEET, GOOGLE CLASSROOM, MICROSOFT TEAMS

นอกจากนั้นแล้ว มหาวิทยาลัยยังได้สนับสนุนนโยบายและงบประมาณให้ สำนักบริการคอมพิวเตอร์ จัดหาทรัพยากรสารสนเทศ และโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนระบบการเรียนการสอนและการสอบแบบออนไลน์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ตลอดจนจัดหาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์มาจำหน่ายในราคาประหยัดให้กับนิสิตและบุคลากร เพื่อรองรับระบบเรียนออนไลน์ด้วย

“เรื่องออนไลน์เป็นเรื่องของอนาคตที่จะช้าหรือเร็ว ยังไงมันก็ต้องมา ดังนั้นเมื่อผู้เรียนได้รับทักษะการเรียนรู้ออนไลน์ไปแล้ว ก็จะได้รับสิ่งสำคัญไปด้วย นั่นคือ ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตนั่นเอง”

Scan for
more
information

8

คุณวาทญญ์ สุธีราวุธ
นิสิตเก่าคณะวิศวกรรมศาสตร์ KU 67
คุณธัญวรัตน์ แจ่มเจริญ
คณะบริหารธุรกิจ KU 69

KU จะฝากร้าน

ลูกนทรีช่วยกัน ในยามยาก

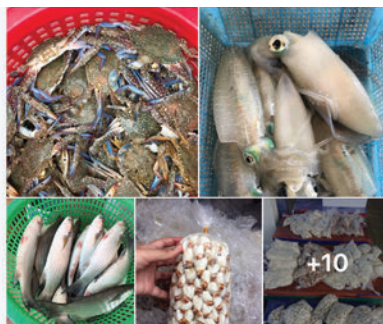
“หลาย ๆ ธุรกิจที่เรารู้จักก็ไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่านั่นคือ ของพี่น้องเกษตรกร ทำให้รู้สึกว่ ‘โหม้มันเจ๋งจริง ๆ’ ที่เขาไปได้ถึงจุดนั้น”

นั่นอาจจะเป็นความประทับใจส่วนหนึ่ง เมื่อถามถึง กลุ่ม KU จะฝากร้าน บนเฟซบุ๊กที่ ตีน้อย-วาทญญ์ สุธีราวุธ นิสิตเก่าคณะวิศวกรรมศาสตร์ KU 67 กับ กฟ-ธัญวรัตน์ แจ่มเจริญ คณะบริหารธุรกิจ KU 69 ร่วมกันก่อตั้งขึ้นในช่วงที่โควิด-19 ระบาด โดยในตอนแรก ทั้งคู่มีความตั้งใจจะสร้างคอมมูนิตีที่รวมเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ชาวเกษตรกร อยู่แล้ว แต่ด้วยสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ทำให้เกิดเป็นกลุ่ม KU จะฝากร้านขึ้นมา

KU จะฝากร้าน

📍 กลุ่มสาธารณะ - สมาชิก 1.4 แสน คน

👍❤️👍 2 พัน ความคิดเห็น 267 รายการ แชร์ 130 ครั้ง

ดูความคิดเห็นก่อนหน้า

- Sayyairug Rupchalyaphum ส่งอีเมลมาขอ ถูกใจ 22 สัปดาห์
- Praew Tawatchainunt Phongsophon Wongthongkam 🙏🙏🙏 ถูกใจ 22 สัปดาห์

👍👍👍 1.5 พัน ความคิดเห็น 160 รายการ แชร์ 53 ครั้ง

ดูอีก 36 ความคิดเห็น

- Thanasak Saijampa อยากได้เซตแก้วมาคดครับ ถูกใจ 18 สัปดาห์
- Toon Visassree Apinya Tha ถูกใจ 18 สัปดาห์

อย่างน้อยมันเป็นจุดที่ ทำให้ทุกคนหวนกลับมาเจอกัน ซึ่งช่วยต่อยอดได้ในหลาย ๆ เรื่อง

แม้ว่ากลุ่มนี้จะไม่ใช่กลุ่มฝากร้านกลุ่มแรกในบรรดามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในช่วงโควิด-19 ระบาด ซึ่งส่งผลให้ร้านค้าต้องปิดให้บริการ และคนออกไปไหนมาไหนไม่ได้อย่างที่เคย แต่อาจเรียกได้ว่าเป็นกลุ่มที่แน่นแฟ้นและมีคนมาฝากร้านมากที่สุดกลุ่มหนึ่ง เพราะนิสิตเก่าเกษตรศาสตร์แต่ละปีนั้นมีจำนวนไม่น้อย โดยทั้งคู่เล่าว่าตั้งแต่ทำกลุ่มมาเคยเจอคนมาฝากร้านเด็กสุดคือ นิสิตชั้นปีที่ 1 KU 80 และเก่าที่สุดน่าจะ KU 20 กว่า ๆ ซึ่งถือเป็นเรื่องประทับใจที่สามารถรวมรุ่นของนิสิตที่มีวัยห่างกันขนาดนี้ได้ในกลุ่มเฟซบุ๊กกลุ่มเดียว

ดีน้อยเล่าว่า เนื่องจากเป็นกลุ่มที่เปิดให้สมาชิกโพสต์กันได้ทุกอย่างอิสระ ทำให้บางครั้งก็มีปัญหาเกิดขึ้นบ้าง แต่ความเป็นเกษตรศาสตร์นี่เอง ที่ทำให้ปัญหาต่าง ๆ คลี่คลายอย่างรวดเร็ว ซึ่งนี่อาจจะเป็นสายใยบางอย่างที่เรามองไม่เห็น แต่สัมผัสถึงกันได้ผ่านการอยู่ร่วมกันในกลุ่ม และนั่นทำให้กลุ่มนี้มีความหมายต่อทั้งคู่เป็นอย่างมาก

“การมีกลุ่มตรงนี้ อย่างน้อยมันเป็นจุดที่ทำให้ทุกคนหวนกลับมาเจอกัน ซึ่งช่วยต่อยอดได้ในหลาย ๆ เรื่อง และความเป็นเกษตรฯ ก็ทำให้เราพร้อมที่จะช่วยเหลือกันได้ง่ายกว่าคนที่เราไม่รู้จักกันมาก่อนเลย” ดีน้อยกล่าวทิ้งท้าย

และถัดจากนี้ก็คือ ตัวอย่างของ 5 ผู้ประกอบการชาวเกษตรฯ ที่ได้รับเสียงตอบรับอย่างท่วมท้นจากการ ‘ฝากร้าน’ ในกลุ่ม KU จะฝากร้าน ที่ปัจจุบันมีสมาชิกกว่า 137,000 คน **KU**

จบทุกข้อสงสัย? S1-S7 คืออะไรในกลุ่มนี้

5 รุ่นแรกจาก Serie ใหม่ที่มาพร้อม ด้วย 10 รุ่นของ KU เช่น S5 มาพร้อม KU50 - KU59

- S1 = KU10 - KU19 คือเสื้อที่วางตัวเป็นรูปวงกลม
- S2 = KU20 - KU29 พอดีตัวและใส่สบายเหมาะกับทุกโอกาส เช่นงาน ชมคอนเสิร์ตไปเที่ยวพักผ่อน
- S3 = KU30 - KU39 พอดีตัวและ ดีไซน์แนวแฟชั่นแนววินเทจ มีหลายสีให้เลือก เช่น Navy, Khaki, Olive Green
- S4 = KU40 - KU49 พอดีตัวและใส่สบายเหมาะกับทุกโอกาส เช่นงาน ชมคอนเสิร์ตไปเที่ยวพักผ่อน
- S5 = KU50 - KU59 มาพร้อม #KU50เป็นเสื้อตัวสั้น มีให้เลือก 2 สีคือ Navy และ Olive Green พร้อมใส่สบายและเหมาะกับทุกโอกาส เช่นงาน ชมคอนเสิร์ตไปเที่ยวพักผ่อน
- S6 = KU60 - KU69 มาพร้อมเสื้อ สั้นในแบบวินเทจ ซึ่งใส่สบายและพอดีตัวและใส่สบายเหมาะกับทุกโอกาส
- S7 = KU70 - KU79 คือเสื้อที่วางตัวเป็นรูปวงกลม

#KUจะฝากร้าน

รวมร้าน ทุเรียน!
คงต้องมา ของขาดตลาดสุด

#KUจะฝากร้าน

โพสต์ขายได้เฉพาะ KU
แต่ซื้อสินค้าได้ทุกคนนะครี

#KUจะฝากร้าน

KUCLASSIC

PHRA NAKHON, BANGKOK

ออน ล็อก หยุ่น

ร้านอาหารเช้าสุดคลาสสิก
ที่มีเด็กเศรษฐศาสตร์เป็นทายากรุ่นที่ 4

SINCE 1933

ออน ล็อก หยุ่น เป็นร้านอาหารเช้าสไตล์อเมริกัน ย่านวังบูรพา ที่เปิดมาพร้อมกับศาลาเฉลิมกรุง เกิดจากอาภังกรของออน-อภิรรัตน์ ทยานุกุล คณะเศรษฐศาสตร์ KU 71 ที่ร่วมหุ้นเปิดร้าน จนกลายเป็นศูนย์รวมของดาราคณดังในยุคนั้น ผ่านมาเกือบ 90 ปี ธุรกิจครอบครัวได้เดินทางมาถึงรุ่นที่ 4 ออนเข้ามาช่วยดูแลร้านในด้านการตลาด ช่วยปรับเปลี่ยนการทำงานให้สนุกและวัยรุ่นขึ้น ทั้งการเพิ่มช่องทางการสื่อสารกับลูกค้า

บนเฟซบุ๊ก อินสตาแกรม และการจัดการร้านให้อยู่ในแอปพลิเคชันเดลิเวอรี่ทั่วกรุงเทพฯ

ในช่วงที่กรุงเทพฯ ประกาศล็อกดาวน์ ออน ล็อก หยุ่นเป็นหนึ่งในร้านอาหารที่ต้องปิดบริการนั่งรับประทานในร้าน แม้ไม่ได้เห็นข้อความคาดหมายของบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ แต่เป็นเรื่องใหญ่และใหม่มากสำหรับทุกคน

CONTACT
 ☎ 0 2223 9621
 📍 ON LOK YUN
 ออน ล็อก หยุ่น

ออนเริ่มต้นการทำงานในภาวะวิกฤติด้วยการยื่นหยัดว่า จะไม่ปิดร้านและไม่เลิกจ้างพนักงาน เพื่อรักษาฐานลูกค้าและ ช่วยเหลือพนักงานทุกคน จากนั้นจึงได้รับจัดเตรียมภาชนะ กระดาษซึ่งจำเป็นสำหรับการเดลิเวอรี่ให้พร้อม แล้วออกเมนู ข้าวไข่เจียวเฉพาะกิจ สู้ โควิด-19 ที่ใส่เครื่องแน่นแบบไม่มีหวง ขายในราคา 30-40 บาท ควบคู่กับเมนูปกติขึ้นชื่อ อย่างไข่ดาว ขนมปังซูปไซ้ ขนมปังสังขยา และชากาแฟ ต่อด้วยการเปิดตัว ไอ้ยิว ทูโก กาแฟตรีจากเมล็ดกาแฟที่ทางร้านคั่วเอง สูตรเฉพาะ แบบออน ล็อก หยุ่น บรรจุในบรรจุภัณฑ์ที่ออกแบบใหม่ จำหน่ายผ่านทางช่องทางออนไลน์

ไม่นาน กรู๊ป KU จะฝากร้าน ก็คึกคัก โปสต์แนะนำตัว และแนะนำออน ล็อก หยุ่นของออน มีสมาชิกกดไลค์เกือบ 2 พันคน รูปถ่ายบรรยากาศร้านจำนวนมากถูกส่งมาในคอมเมนต์ ออนบอกว่ามีพี่น้อง KU หลายคนส่งข้อความมา เล่าความ ประทับใจ และอุดหนุนอาหารเครื่องดื่มกันอย่างน่าชื่นใจ

ตอนนี้ออน ล็อก หยุ่น เปิดให้บริการนั่งรับประทานที่ร้าน ได้ตามปกติแล้ว ออนพูดถึงร้านของตัวเองว่า "อาหารของร้านเรา มันไม่ได้ดูหิวหรือหิวมากมาย แต่มันมีเสน่ห์...มีความคลาสสิค การกลับมาหาความคลาสสิค เหมือนการกลับบ้าน"

หากมาเยือนร้านออนในช่วงสุดสัปดาห์ จึงไม่ต้องแปลกใจ ว่าทำไมคนถึงรอคิวหน้าร้านกันอย่างยาวเหยียด

KUTRAVEL | SAN PA TONG, CHIANG MAI

เก้าไม้ล้านนา

รีสอร์ทจากอดีตโรงพยาบาลของคุณลุงคุณป้า KU | SINCE 1997

เก้าไม้ล้านนา คือบูทีครีสอร์ทดีไซน์สวย รมรื่นไปด้วยพันธุ์ไม้กว่าร้อยสายพันธุ์ ตั้งอยู่ที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ครั้งหนึ่งเคยเป็นโรงพยาบาลของเจ้าชื่น สิโรรส ผู้ริเริ่มปลูกโอบยาสูบในพื้นที่ภาคเหนือ ก่อนที่ **คุณธวัช เขตสถิรกุล นิสิตเก่าภาควิชาพืชสวน คณะเกษตร KU 27** นักรุกกิ้งผู้หลงรักการปลูกต้นไม้เป็นชีวิตจิตใจจะเป็นผู้มารับช่วงต่อ

คุณธวัชดัดแปลงอาคารโรงพยาบาลจำนวน 18 หลัง ให้กลายเป็นอาคารห้องพักบรรยากาศแปลกใหม่ พร้อมกับปรับภูมิทัศน์รอบ ๆ รื้อฟื้นคุณค่าทางสถาปัตยกรรมจนเก้าไม้ล้านนาได้รับรางวัลอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมจากยูเนสโก ด้านการออกแบบสิ่งปลูกสร้างให้กลมกลืนกับบริบท

ในอดีต รีสอร์ทบนพื้นที่เขียวขจี นำถ่ายรูปไปทุกมุมนี้ จึงกลายเป็นหมุดหมายของนักท่องเที่ยวที่ต้องการเดินทางมาสัมผัสกลิ่นอายวัฒนธรรมท้องถิ่น

KUCAFFEINE
| CHATUCHAK, BANGKOK

ART OF COFFEE

ร้านกาแฟของคู่รักต่างคณะที่ชงความสุขแบบแก้วต่อแก้ว

SINCE 2008

ART OF COFFEE ร้านกาแฟที่ชงจากความรู้ ความรัก และประสบการณ์ของ อาร์ต-อภิรักษ์ ฉำรัชย์สินธุ์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ KU 58 และเป็นซ์-กุลภา สงวนเกียรติ คณะอุตสาหกรรมเกษตร KU 59 คู่รักต่างคณะ ผู้ขอมหาวิทยาลัยทำร้านกาแฟบริเวณชั้นล่างของอาคารจอดรถงามวงศ์วาน บาร์ใหม่ และบาร์ใหม่กว่า) เสิร์ฟเครื่องดื่ม ชา กาแฟ จากเมล็ดพันธุ์และใบชาคุณภาพ ที่ทั้งคู่ขึ้นดอยไปคัดเลือกนำมาคั่ว และสร้างสรรค์เมนูด้วยตัวเอง

ท่ามกลางความเสียงของการทำธุรกิจในยุคที่คนยังไม่อึดเข้าร้านกาแฟ และเสียงคัดค้านจากคนรอบข้าง อาร์ตและเป็นซ์ช่วยกันคิด แล้วลงมือทำ จนปัจจุบัน ART OF COFFEE เปิดให้บริการในรั้วเกษตรศาสตร์ทั้งหมด 3 สาขา (อาคารจอดรถงามวงศ์วาน บาร์ใหม่ และบาร์ใหม่กว่า) เสิร์ฟเครื่องดื่ม ชา กาแฟ จากเมล็ดพันธุ์และใบชาคุณภาพ ที่ทั้งคู่ขึ้นดอยไปคัดเลือกนำมาคั่ว และสร้างสรรค์เมนูด้วยตัวเอง

CONTACT
 ☎ 08 5990 1009
 f ART OF COFFEE

แต่หลังจากที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประกาศปิดทำการ เนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ART OF COFFEE ที่บุกเบิกการทำ SOCIAL DISTANCING ด้วยการชักรอกส่งกาแฟ เป็นร้านแรก ๆ ในประเทศไทย และดังไกลไปถึงสื่อหลายประเทศทั่วโลกต้องเจอกับสถานการณ์ที่ทำให้อาร์ตและเบนซ์จึงตัดสินใจนำทุนที่มีช่วยพยุงกิจการและขายฐานลูกค้าจากนิสิตและบุคลากรในเกษตรฯ เป็นลูกค้าทั่วประเทศ ด้วยการจัดทำเครื่องดื่มสำหรับการสั่งซื้อครั้งละ 10-12 ชนิด แล้ว

แพ็กใส่กล่องรักษาความเย็น จัดส่งให้ลูกค้าภายใน 1-2 วัน สำหรับลูกค้าที่อยู่รอบ ๆ มหาวิทยาลัย อาร์ตและเบนซ์ก็ยังตั้งใจจัดส่งให้ฟรี ไม่คิดค่าบริการเพิ่มเติมในขณะเดียวกันเป็นชั๊กก็พยายามหาช่องทางสื่อสารกับลูกค้า เราจึงเห็นโพสต์ของร้านกาแฟที่มีเรื่องราวน่ารักของทั้งคู่อยู่ในกลุ่ม KU จะฝากร้าน ตั้งแต่การลงโปรโมटरร้าน การเชิญชวนให้สมาชิกในกลุ่มมาร่วมโครงการ เกษตรแลกกัน ที่ร้านจะเพาะผักสวนครัวให้เป็นต้นกล้า แล้วแบ่งปันให้คนนำไปปลูกต่อ ไปจนถึงการเปิดตัวเครื่องชงกาแฟสัญชาติ

ไทยแบรนด์ MEKA จากการคิดค้นและสร้างสรรค์ของอาร์ตให้เป็นที่รู้จักในวงการร้านกาแฟ ทั้งหมดนี้ทั้งคู่ทำเพื่อรักษากิจการที่รักให้ยังคงดำเนินต่อไปได้

“จริง ๆ มันจะไม่หนัก ถ้าเราเปิดร้าน แต่ปัญหา คือ แล้วน้อง ๆ พนักงานจะอยู่ยังไง เราจะยอมแ่ไปทั้งหมด หรือประคองประคองเพื่อกลับมาใหม่”

อาร์ตและเบนซ์ทั้งที่ท้ายกับเราพร้อมรอยยิ้มของทุกคน ในร้าน ART OF COFFEE ที่ยังคงทำหน้าที่ส่งความสุขผ่านแก้วกาแฟ

KUCARTOONIST | BANGKOK

ฟอรัมหมาแก่

เพจการ์ตูนคาแรกเตอร์ชุด ที่ก๊วแะ แสบ กวน
ของนักออกแบบที่จบคณะวิทยาศาสตร์

SINCE 2014

เพจการ์ตูนช่องที่เล่าเรื่องสังคมและความสัมพันธ์ได้แบบ
เจ็บจี๊ด ๆ แสบ ๆ กวน ๆ แบบเห็นแล้วต้องขอรอ่าน เลื่อนผ่าน
ไม่ได้ เป็นของ วิน-อัศวิน โอภาดา นิสิตเก่าภาควิชา
คณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ KU 55 นักวาด นักออกแบบ
คาแรกเตอร์ ที่มีการวาดการ์ตูนเป็นทั้งงานหลัก งานอดิเรก
และงานบันเทิงสมองให้กับผู้คนหลายล้านคน

ก่อนหน้านี้ วินคือนิสิตเอกคณิตศาสตร์ ที่รักการเล่น เน้น
เรียนสนุก เขาใช้เวลาซึ่มซึบสิ่งที่เรียกว่า “จิตวิญญาณแห่ง
ความสุข” ในรั้วเกษตรฯ ถึง 5 ปี หลังจากเรียนจบ เขาไปเป็น
อาจารย์พิเศษสอนด้านมัลติมีเดีย ก่อนจะพบว่าตัวเองถนัดด้าน
CHARACTER DESIGN จึงเริ่มต้นทำสตูดิโอออนไลน์ มาสคอตของ
ตัวเองขาย แล้วใช้เพจเฟซบุ๊กโปรโมตคาแรกเตอร์ที่สร้างขึ้น

ไปฝากร้านใน กลุ่มมหาลัยมาละ

ขายดีแะ ??

ขายได้ 5 พัน แต่ชื่อของในนั้นไป 3 หมื่น

เพจเริ่มเป็นที่รู้จักจากคาแรกเตอร์ไก่อใส่แว่น แรด และตัวเงินตัวทอง ผสมกับคอนเทนต์ที่เก๋ล้ตัวที่จริงแสนจริง ซึ่งความหุไว ตาไว ทันต่อสถานการณ์ของวินนี่เอง ที่ทำให้ เพจฟอร์มหมาแก่ กลายเป็นเพจชวนคิดสะกิดต่อมอาอันดับตัน ๆ ของประเทศและเป็นช่องทางสร้างรายได้หลักของวินด้วย

ซึ่งใครก็ตามที่ติดตามกลุ่มเพชบุ๊ก KU จะฝากร้าน ก็คงจะได้เห็นใบหน้าของผู้อยู่เบื้องหลังเพจฟอร์มหมาแก่เป็นครั้งแรก พร้อม ๆ กับที่ได้เห็นที่ ๆ นื่อง ๆ แพนคลับชาวเกษตรฯ ทักทายและรับส่งมุกกันอย่างลื่นไหล กลุ่ม KU จะฝากร้าน จึงเป็นทั้งพื้นที่ฝากงาน รับ TIE-IN โฆษณาสินค้า ถูกกฎหมาย และเป็นพื้นที่แห่งความสนุกสนานที่สนับสนุนการทำงานในวันยาก ๆ ของวินด้วย

CONTACT
f ฟอร์มหมาแก่

วินแอบเล่าให้ฟังว่า “ถ้าวันไหนการ์ตูนเรา FAIL คนไม่ค่อยชอบ ไม่ LIKE ไม่ SHARE มันเศร้านะ มันเกิดความเครียด ทุกวันนี้เราพอจะเข้าใจอารมณ์ของศิลปินมากขึ้น เหมือนเรามีผลงานที่ทำให้คนต้องดัดลินทุกวัน ถ้ามันไม่เวิร์ก เราต้องรับการดัดลินแบบนี้บ่อย ๆ มันดาวน์ได้เลย ถ้าไม่เข้มแข็งพอ เพราะฉะนั้นความสนุกมันก็จะอยู่ที่การ RESPONSE ของลูกเพจนั่นแหละ ที่เรารู้ว่ามีคนรอดูงานเราแทบทุกวัน เราประทับใจการที่ลูกเพจเรียกชื่อตัวละครที่เราปั้นขึ้น รู้สึกดีใจที่เขาทำให้มันมีชีวิตก็จะมีทั้งสุขและทุกข์ปะปนกันไป”

“ขาดสิ่งนี้ไป หุดเลย..ผมเรียนไม่จบ”

วิน KU 55 (SC30)

KUENTREPRENEUR

LADPRAO, BANGKOK

เชียวโซ่กา

ร้านอาหารไทยพื้นถิ่นขอนแก่นวิถีอะไฟฟ้า SINCE 2016

ร้านอาหารทรงกลาสเฮ้าส์ การันตีด้วยมิชลินไกด์ 3 ปีซ้อน มีผับังเป็นสี่เชียวโซ่กาเหมือนกับชื่อร้าน เกิดจากความสนใจของ **เท็น-ชาครีย์ ลากบุญเรือง คณะวิศวกรรมศาสตร์ KU 63** นักร้องนำวง MUSKETEERS ผู้ที่หลงใหลในอาหารไทยแท้จากทั่วภูมิภาค และต้องการยกระดับอาหารไทยพื้นถิ่นให้คนเมืองได้ลิ้มรส

แน่นอนว่าในช่วง WORK FROM HOME คนออกจากบ้านน้อยลง ประกอบกับมาตรการปิดโซนนั่งกินอาหารในร้าน เชียวโซ่กาที่มีจุดเด่นเรื่องบรรยากาศและการสร้างคอมมูนิตี้ จึงได้รับผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ถึงขนาดที่ว่าการเดลิเวอรี่ก็ไม่ครอบคลุมค่าใช้จ่ายของร้าน โดยเฉพาะในส่วนของค่าตอบแทนพนักงานที่มีมากถึง 25 คน

เขียวไข่กา
KIEW KAI KA

เขียวไข่กา Drive Thru

ลด **25%** จากราคาปกติ

บริการโทรสั่งก่อนแล้วจอดรับ
สินค้าที่หน้าร้าน สั่งล่วงหน้า

แต่ด้วยความเป็นนักบริหารที่ติดตัวเห็นมาตั้งแต่การเป็นนิสิตนักกิจกรรม ทำให้เห็นเห็นโอกาสในการทำ **เขียวไข่กา AT HOME** ด้วยการนำเมนูต่าง ๆ ในร้านมาปรับให้เหมาะกับการกินคนเดียวที่บ้าน และเปลี่ยนพนักงานบริการในร้านให้เป็นพนักงานเดลิเวอรี่ พนักงานในร้านจึงสามารถทำงานได้ทุกวันและได้รายได้จากการส่งอาหารด้วย สำหรับการสั่งซื้อที่มารับหน้าร้าน เขียวไข่กา ก็จัดโปรโมชั่นลด 25% ในทุกเมนู

ก่อนที่เขียวไข่กา AT HOME และ เขียวไข่กา DRIVE THRU จะไปปรากฏบนหน้ากลุ่มเฟซบุ๊ก KU จะฝากร้าน โดยไม่ต้องบรรยายใด ๆ ช่องคอมเมนต์ก็เต็มไปด้วยความชื่นชอบและคำชื่นชมคอนเซ็ปต์ร้านจากพี่น้องชาวเกษตรฯ เห็นบอกกับเราสั้น ๆ ว่า “กลุ่มเพื่อนวิศวะที่ยังคบหาสมาคมกันอยู่ เขาบอกว่ามีกลุ่มมหา’ลัย ลองเข้าไปฝากร้านสิ เราก็ไม่คิดว่าจะดีขนาดนี้ คือฟีดแบคดีมาก”

เมื่อถามถึงสิ่งที่สำคัญที่สุดในการรับมือกับปัญหาในสภาวะวิกฤติ เห็นบอกว่า คือการสื่อสาร “เพราะถ้าการสื่อสารไม่ดี หรือผิดพลาด พนักงานจะเป็นคนที่ตื่นตระหนกมากกว่าเรา ช่วงโควิดเป็นช่วงที่ทำให้เราเรียนรู้อะไรหลาย ๆ อย่าง ทำให้เราได้เรียนรู้ว่าใครที่มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน ได้รู้ว่าการบริหารงานในภาวะที่แค่นี้ มันต้องเปิดใจพูดกับลูกน้องด้วยความจริงใจ” **KU**

TODAY \ GO TO KASETSART BY ~~SKYTRAIN~~ TIME MACHINE

“แบ่งปัน”

เป็นคำง่าย ๆ แต่มีความหมายลึกซึ้ง เหมือนกันกับที่พี ๆ นิสิตเก่าของเรา ได้มาร่วม ‘แบ่งปันความสุข’ ที่ครั้งหนึ่ง เคยเฝ้าฝันในรั้วเกษตรศาสตร์แห่งนี้ ผ่านกลุ่มเฟซบุ๊ก KU จะย้อนเวลา ซึ่ ก็มีทั้งภาพถ่ายหาชมยาก และเรื่องราว ความประทับใจในอดีต ที่บางเรื่อง ก็เหลือไว้เพียง...ความทรงจำ

Scan for
 more
 information

ประเพณีรับน้องใหม่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดย หอจดหมายเหตุ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประเพณีรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เกิดขึ้นหลังจากสถาปนามหาวิทยาลัยได้แล้ว 6 ปี โดยในช่วงก่อนปี 2493 พิธีรับน้องใหม่เป็นไปอย่างเรียบง่าย ด้วยการให้น้องใหม่ขึ้นรถไฟจากสถานีรถไฟหัวลำโพงมาลงที่สถานีบางเขน โดยจะมีรุ่นพี่ไปรอรับแล้วพาน้องเดินขบวนเข้ามายังห้องพิธีที่จัดเตรียมไว้ มีการสัมภาษณ์น้องใหม่กันเล็กน้อย ก่อนจะร่วมรับประทานอาหารกันที่ชั้นล่างของเรือนเขียว (ปัจจุบันไม่มีแล้ว)

ประเพณีรับน้องใหม่ในยุคนั้น ถือเอาวันที่ 5 มิถุนายนของทุกปี เป็นวันต้อนรับน้องใหม่ โดยสาเหตุที่เลือกเอาวันนี้เป็นวันต้อนรับน้องใหม่นั้นเนื่องมาจากวันที่ 5 มิถุนายน พ.ศ. 2489 พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร (รัชกาลที่ 8) และพระอนุชา (รัชกาลที่ 9) ได้เสด็จฯ เยี่ยมชมกิจการมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นครั้งแรก

โดยเสด็จฯ มาเพื่อทอดพระเนตรกิจกรรมของ มหาวิทยาลัย และทรงหว่านข้าว ณ พุ่มบางเขน ริมวัดพระศรีมหาธาตุ ด้านทิศเหนือ จึงนับเป็นครั้งแรก ที่ประมุขของประเทศเสด็จฯ มายังมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ นับตั้งแต่สถาปนามหาวิทยาลัย ด้วยเหตุนี้รุ่นที่จึงถือเอาวันนี้เป็นวันมงคลและได้ถือ ปฏิบัติกันสืบเนื่องต่อมาจนถึงปี 2502 จึงได้เปลี่ยน เป็นวันโคกโก้ได้ที่เป็นวันเสาร์-อาทิตย์ ด้วยที่นิสิต จะได้ไม่ต้องหยุดเรียน

สำหรับกิจกรรมรับน้องใหม่ เริ่มต้นด้วยการ ปลูกฝังให้น้องใหม่มีระเบียบและความสามัคคี ในความเป็นรุ่นพี่รุ่นน้อง โดยเริ่มจากกิจกรรมซ้อม ร้องเพลงเชียร์ เพื่อไปเชียร์กีฬารักบี้ที่สนามกีฬา แห่งชาติ มีการซ้อมการเดินแถวเพื่อเตรียมรับเสด็จ ในวันรับพระราชทานปริญญาบัตร โดยมีรุ่นพี่อาวุโส ปี 5 เป็นผู้ควบคุมกิจกรรมรับน้องใหม่ (แต่เดิมเรียน หลักสูตร 5 ปี เริ่มมาปรับเปลี่ยนเป็น 4 ปี ในสมัย ต่อมา)

รวมถึงมีประเพณีปล้นหอและประเพณีชิงธง ซึ่งเป็นประเพณีที่จัดขึ้นในวันสุดท้ายของการ รับน้องใหม่ โดยจะมีการแข่งชิงธงที่อยู่บนยอดเสา ขลุ่ยโลมน้ำมันที่มีนิสิตชั้นปีที่ 2 เป็นผู้พิทักษ์เสา ผู้ที่ นำธงสีเขียวที่ผูกไว้ปลายเสาลงมาได้ เรียกว่า “วีรบุรุษ” (ฮีโร่)

โดยก่อนจบการศึกษาของนิสิตชั้นปีที่ 1 นิสิตชาย จะต้องเข้าสู่วิธีการถอดหมวก ส่วนนิสิตหญิงจะเข้าสู่วิธีปลดโบว์สีเขียว ซึ่งเป็นเครื่องหมายแสดงถึง วาระที่นิสิตจะพ้นสภาพความเป็นน้องใหม่แล้ว

"รักกัน รักกัน ฉันทน์้องพี่ ร่วมชีวิในอนูรักษ์ฯ"
 เริ่มต้นจากสมัครไปค่ายเดินป่า จนมาเป็นสมาชิกชมรมมา
 จากรุ่นน้องมาเป็นรุ่นพี่ จากผู้เข้าร่วมค่ายเป็นคนจัดค่าย
 จากนิสิตกลายเป็นบัณฑิต จากศิษย์ปัจจุบันเป็นศิษย์เก่า
 ความเป็นสมาชิกชมรมอนูรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากร
 ธรรมชาติแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์...ไม่มีวันลืมเลือน
 - Pakkapong Weerawath KU 47

ปี 2524 งานรับน้องตะลึง มีการแสดงละครล้อการเมือง
 Batman ของชมรมศิลปการแสดง จัดที่หอประชุมใหญ่
 ได้รับเสียงชื่นชม และเสียงหัวเราะจากน้องใหม่เป็นอย่างมาก
 - Santi Chittasobhon KU 40

คณะวิทยาศาสตร์และอักษรศาสตร์ แต่ก่อนเป็นคณะ
 เดียวกันค่ะ (ปัจจุบันแยกเป็นคณะวิทยาศาสตร์และคณะ
 มนุษยศาสตร์) ตอนเข้าไปงมากกว่าเรียนยังงัหว่า ทำไม
 ม.เกษตรฯ เอมารวมกันได้เนี่ย (ฮา)
 - จิรกุล รังสิยา KU 39

สอนน้องร้องเพลง คณະมนุชยศาสตร์
 - Boy Boyakky KU 51

หน้าปกสมุดเลกเซอร์ ราวปี 2523-2524 ออก. จัดทำ
 ชมรม PHOTO ถ่ายภาพครึบ
 - Santi Chittasobhon KU 40

ย้อนเวลาไปปี 2515 กับเพื่อนรักลุงเท้าขาว (ตอนปี 1
 รักรวมปีแรก พอปี 2 แยกไปเรียนคณะเกษตร รว. วศ. แต่
 ยังซึ่กันมาจนปัจจุบัน) ถ่ายที่หน้า คร.1 ที่ยังใหม่เอี่ยม
 ด้านหลังทางขวาคือ เกษตรกลวิธาน รุ่นหลัง ๆ นึกไม่ออก
 แน่นอนค๊ะ
 - Suvimol Sujjavanich KU 32

ตำนานวันชิงธง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดย พี่เอี่ยมศรี พงศ์พนรัตน์ KU 27

วันชิงธงเป็นประเพณีรับน้องใหม่ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เริ่มขึ้นเมื่อประมาณ 70 ปีก่อน ซึ่งบัดนี้ได้กลายเป็นตำนาน เพราะประเพณีนี้ได้สูญหายไปจากชาวทุ่งบางเขนไปร่วม 30-40 ปีที่แล้วมา

วันชิงธง มีจุดมุ่งหมายให้เกิดความสามัคคีในหมู่เพื่อนร่วมรุ่น เป็นการรวมพลังเพื่อฝ่าฟันไปให้ถึงจุดมุ่งหมายเดียวกัน นั่นคือ ‘ธงสี่เหลี่ยม’ เป็นสี่เหลี่ยมเกชตรา ที่อยู่บนยอดเสา ท่ามกลางอุปสรรคนานา ทั้งการขัดขวางของรุ่นพี่ การลุยไปในโคลนตมที่เหนียวเหนอะ และการปีนเสาธงที่ลื่นไหล เพื่อคว้าธงสี่เหลี่ยมบนยอดเสามาให้ได้ ในรุ่งอรุณของวันรับน้องใหม่

มีข้อมูลว่าการชิงธงรวมทุกคณะ รุ่นสุดท้ายคือ KU 38 หลังจากนั้น บางคณะจัดให้มีวันชิงธงแยกไปแต่ละคณะ โดยจะเริ่มตั้งแต่หัวค่ำของคืนก่อนรับน้องใหม่ น้องใหม่ชายหญิงในรุ่นของเราร่วม 800 คน จะถูกนัดแนะให้ไปรวมกันที่ห้องประชุมอาคารเทพศาสตร์สถิตย์เช่นเคยกับที่ผ่านมารวมเดือนนับตั้งแต่ก้าวย่างเข้ามาเป็นน้องใหม่

ที่นี่จะเป็นที่ซ้อมร้องเพลงเกชตรา เพลงคณะต่าง ๆ ทั้งเพลงเชียร์ และรวมทั้งเพลงทหารเรือ (เพื่อนางชาวเรือชาวไร่) คินแล้วคินเล่า ที่น้องใหม่ได้ถูกขับเคี่ยวให้ร้องเพลงเชียร์จนจำได้ขึ้นใจ และต้อง ร้องเสียงดังอย่างพร้อมเพรียงกัน ดังนั้นเมื่อเราเฮกันไปเชียร์กีฬา โดยเฉพาะรักบี้และฟุตบอล พวกเราจึงร้องกันอย่างสุดเสียงกึกก้อง และวัดบีมกันมันสุดใจเมื่อเกชตรา ได้แต้ม และมักจะได้รับชัยชนะเสมอ คินนั้น มีการซ้อมร้องเพลงเชียร์กันนานกว่าทุกครั้ง จนดึก แล้วจึงปล่อยให้น้องกลับหอไปนอน เพราะความเหนื่อยเปลี่ย นื่องปี 1 จึงหลับกันอย่างสลบสไล

แต่แล้ว เมื่อก่อนรุ่งสางนั่นเอง น้องใหม่ทุกหอพักก็ต้องสะดุ้ง ตกใจตื่นด้วยเสียงอีกทีทริกโครม ตอนหลังมารู้ว่าเขาเรียกว่า “ปล้นหอ” เสียงตีเกราะ เคาะไม้รัว ๆ เสียงที่ผู้หญิงตะโกน “เร็ว ๆ ๆ ริ่ง ๆ ๆ ลงไป ๆ ๆ” จำได้ว่า ริ่งลนลานตามกันออกไป จากห้องนอนจนใกล้รุ่งสาง น้องใหม่ชายหญิงทุกคนก็ไปรวมตัวกัน อยู่ที่สนามรักบี้

ที่นี่มีรุ่นพี่รออยู่มากมาย ตรงกลางสนามมีเสาสูงปักไว้กลาง ปลักโคลน มีธงสีเขียวปักไว้บนยอดเสา รอบ ๆ เสาต้นนี้ มีพี่ ๆ ผู้ชาย (ตอนหลังมารู้ว่าเป็น พี่ปี 2) สวมกางเกงขาสั้นไม่ใส่เสื้อ ยืนคล้องแขนเรียงรายล้อมรอบต้นเสานั้นหลายชั้นทุกทิศทุกทาง พวก น้องใหม่หญิง อัดโรยเพราะถูกให้วิ่งจนดึก ออดนอน มอมแมมด้วย เหงื่อโคล ถูกให้นั่งลงบนพื้นหญ้าแฉะ ทุกคนติดดิน แฉวเรียงหนึ่ง เป็นวงรอบห่างออกมาจากเสาธง รุ่นพี่ฝ่ายปกครองที่เราเห็นคุ้นหน้า และคุ้นเสียง “ว้าก” ที่อาคารเทพฯ ที่เหล่านี้จะใส่เสื้อคลุมสีแดงเข้ม เขียนลายลงยันต์น่าเกรงขาม เดินอยู่ในวงนี้ ส่วนวงรอบนอก จะเป็นรุ่นพี่ชายหญิงมากมายอยู่ตรงนั้น หลังพวกเราอีกทีหนึ่ง น้องใหม่ผู้ชายนุ่งกางเกงขาสั้น ไม่ใส่เสื้อ กругันมาเป็นกลุ่มยืนล้อม รอบเสาธง ประจันหน้ากับรุ่นพี่เตรียมพร้อมชิงธงบนยอดเสา รุ่งอรุณ ฟ้าเริ่มสาง การชิงธง กำลังจะเริ่มขึ้นแล้ว...

ชีวิต 4 ปี ในรั้วมหาวิทยาลัย ตัวแทนที่มีคุณค่าทางจิตใจ...เติมไปด้วยความทรงจำ...
- Chutinan Vittayarat KU 49

ปาร์ตี้ไปเจอปริญญาของพ่อจบคณะวนศาสตร์ (รุ่น 7) แต่ที่ม.เกษตรฯ (KU 1) แต่เนื่องจากเป็นสมัยจอมพล ป. ตัวหนังสือเลยแปลก ๆ แบบนี้ ถ้าพ่อยังมีชีวิตอยู่ ปีนี้จะอายุครบ 100 ปีค่ะ
- Chotirose Rosesukorn Yasothorn

ถ่ายกับป้ายคณะที่หายไป
- Wivat Ruk KU 51

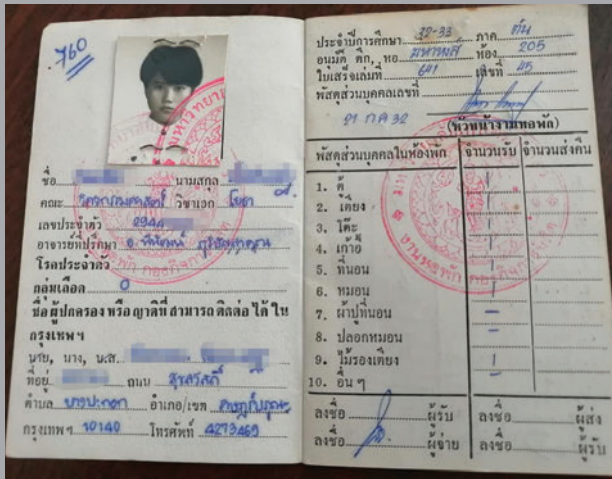
ปี 1 กับเพื่อน ๆ วิชาคณิตศาสตร์ ตั้งแต่วันแรกที่ได้พบกัน วันแรกพบ เล่นเกมสนุกสนาน การแสดง พิธีบายศรี การรับน้อง การลุยโคลน ชีวิตในรั้วมหา'ลัยคุ่มมากกก ได้สนุกกับเพื่อนทั้งในภาค คณะ สโมสร และเพื่อนต่างคณะ ทำงานชมรม ออกค่ายอาสา ขอขอบคุณโอกาสที่ได้เป็นลูกเกศตราฯ #จะมีสักกี่ครุยที่ลุยโคลน
- Preeda Bird Pongchalem KU 47

หอประชุมใหญ่ เมื่อ 60 ปีก่อน
- Santi Chittasobhon KU 50

ทริปมินกร 36 KU 45 เกาะแสมสาร
- Joe Lic KU 45

หลักฐานการเคยอยู่หอสมัยปี 4 (ปี 2532-2533) ไม่ได้อยู่หอตั้งแต่ต้น เพราะบ้านอยู่สุขสวัสดิ์ ตอนปี 1 แรก ๆ ก็เดินทางจากบ้าน โดยนั่งรถเมล์ไปหัวลำโพง แล้วก็นั่งรถไฟมาลงสถานีบางเขน เดินเข้าประตู 2 ใช้เวลาเดินทางประมาณ 2 ชั่วโมง หลังจากนั้นก็เริ่มไม่ไหว ไปอยู่บ้านน้าสาว แถวพหลโยธิน 24 ปีสุดท้ายถึงได้มาอยู่หอค่ะ

- Kamolwan Lueprasert KU 46

4 จบ ก็หาประเพณีคณะเกษตร

เป็นการแข่งขันกีฬาของนิสิตนักศึกษาคณะเกษตรจาก 4 มหาวิทยาลัย มก. มข. มช. มอ. (ณ เวลานั้น) เพื่อสานสัมพันธ์ข้าม ม. โดยรูปนี้ ประมาณปี 2535-2536 มข. เป็นเจ้าภาพ เราเดินทางไปภาคอีสานไป 'ม.ดินแดง' สู่ภูมิภาคที่สวยงามแปลกตา ต่างจากทุ่งบางเขน และต้องนากำแพงแสนอย่างสิ้นเชิงเราพบเพื่อน มช. ผู้มากมายน่าใจไม่มีหมด ทำกิจกรรมร่วมกันด้วยความสนุกสนาน

- Annap Kittikool KU 50

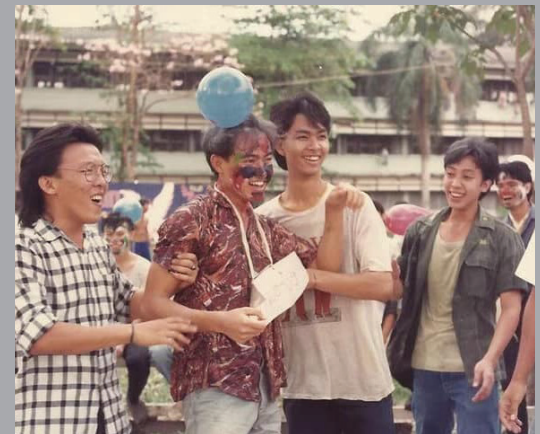
สมัยเรียน คุณเข้า-ออกมหาลัยทางประตูไหนกันครับ?

- Joe Lic KU 45

งานรับน้องปี 1 สมัยก่อนจะใช้พื้นที่บริเวณหน้าหอประชุมครับ

- Santi Chittasobhon KU 40

จับเนียร์ครับ ใครเคยจับและเคยโดนจับบ้าง?

บายเนียร์ติก 12 ปี 2532 #ติก12พี่น้องล้วนกล้าแกร่ง

- Joe Lic KU 45

ช่วงชีวิตที่สนุกและมีรสชาติที่สุด คือช่วงที่เป็นนิสิตเกษตรศาสตร์ ไถย พี่เจริญศักดิ์ โรจนฤทธิ์พิเชษฐ์ KU 29

นั่งอ่านโพสต์ของกลุ่ม แล้วก็ย้อนถามตัวเองว่า ช่วงเวลาไหน
มีรสชาติที่สุด ก็ตอบได้ว่า ช่วงเป็นนิสิตเกษตรศาสตร์ครับ อายุ
18 ปี กำลังวัยรุ่น หอบเสื้อผ้าเข้ามาอยู่ในมหาวิทยาลัย
นอกจากการเรียนแล้ว ชีวิตที่มีเพื่อนคือ การอยู่หอพัก มีเพื่อน
ร่วมตึกร่วมหอ มือเช้า ตัวใครตัวมัน มื้อกลางวัน กินกับเพื่อน
กลุ่มภาควิชา มือเย็นกลุ่มรุ่นเดียวกัน รวมคณะตึกเดียวกัน ชีวิต
ตึกพักบางคืนก็มีการฉายหนังสารคดี 8 มม. เรียกว่า “หนังตึก”
นั่งดูกันในห้องรวม 40-50 คน เสียงกริบ ไม่ได้ยินแม้แต่เสียง
หายใจ

การไปฝึกงานในสถานีของมหาวิทยาลัย และสถานีของ
กระทรวงเกษตรฯ ผมเป็นคนบางละมุง ชลบุรี (ปัจจุบัน คือ
เมืองพัทยา) สมัยเด็กก็ไม่ได้เดินทางไปไต่มามากนัก แต่ช่วงเรียน
เกษตรฯ ฝึกงานรอบแรกปี 2 ที่สถานีฝึกงานนิสิตเกษตรฯ
ปากช่อง ปี 3 ภาคต้น ฝึกงานที่สถานีพัฒนาที่ดิน อุดรธานี
ได้ข้ามไปฝั่งลาว นครเวียงจันทน์ ปี 3 ภาคปลาย ไปดูงาน
ยางพาราที่ภาคใต้ นครศรีธรรมราช ยะลา ปัตตานี สงขลา และ
มาเลเซีย

ก่อนจบได้ความรู้ในอาชีพ เห็นประเทศไทยมากขึ้น
ได้เพื่อนที่ยังคบกันอย่างหนาแน่น ยังมีกลุ่มไลน์ KU 29 กลุ่ม
ไลน์ตึก 4 กลุ่มไลน์รุ่นคณะเกษตร ทำให้วัยย่างเข้า 70 ปี
ยังไม่รู้สึกตัวว่าเราอายุโสมมหนัก เห็นภาพเก่า ๆ เอามาแชร์
ให้เห็นว่า ชีวิตที่มีความสุข คือสมัยเป็นนิสิต ไม่ต้องรับผิดชอบ
อะไรมาก พ่อแม่หาเงินส่งจ่านมตีมาให้ทุกเดือน อาชีพเกี่ยวกับ
มวลชนคนส่วนใหญ่ หลาย ๆ ครั้งก็ทะเล่สิ่งสนุกสนานแบบวัยรุ่น
แต่ก็เป็นพลเมืองที่ตื่นศรีรับ

Rugby Club ในงานกีฬามหาวิทยาลัย น่าจะถ่ายที่จุฬา
- Kriangkrai Towthirakul KU 51

ชอบเพลง AGGIE ที่ร้องร่วมกันในอดีต ทำให้เกิดความรักสามัคคีทั้งในอดีตและปัจจุบัน
- Kriangkrai Towthirakul KU 51

จู่ ๆ ก็เจอบัตรนิสิต สมัยปี 1
KU 42 ดีใจจัง
- Manus Kleebsong
KU 42

เอามาอดบ่าง สงสัยว่าทำไม
บัตร KU 41 เป็นสีเขียว?
- จิราภรณ์ พลอยแสด
KU 41

เก็บไว้สภาพเหมือนใหม่
เลยรีบไป บัตรผมสีเขียว
จางไปแล้ว
- Manus Kleebsong
KU 42

Freshy Night กับคู่เด็ดค่ะ ไม่เห็นหน้า
เลยชิมิ (ฮา) แต่ชุดราตรีของนิสิตหญิง
ต้องเป็นแบบนี้คะ Maxi ค่ะ Maxi
เวลาช้อนจักรยาน ต้องจับรวบกระโปรง
ให้ดินคะ ไม่งั้นมีสิทธิ์ลงไปวัดพื้นได้คะ
(ฮา)
- Noy Wara KU 38

ทำเนียบหัวเข็มขัด KU
- Nakorn Wudhikanakorn KU 51

วันรับปริญญา

โดย ศ.ดร.อุภัยรัตน์ ณ นคร
KU 30

วันหนึ่งในปี 2517 เป็นวันรับพระราชทานปริญญาบัตร ซึ่งเป็นวันที่รอคอยของทั้งตัวบ๊าและพ่อแม่

การเดินทางมากรุงเทพฯ มันไม่่ง่ายตายเลยสำหรับครูบ้านนอกจากปลายด้ามขวาน แม่นั้นไม่เคยมากรุงเทพฯ ส่วนพ่อเคยมาแล้วครั้งหนึ่ง ดังนั้น เมื่อต้องเดินทางมาร่วมพิธีรับพระราชทานปริญญาของลูกสาว พ่อและแม่เลยต้องชวนน้ำเชยซึ่งเคยอยู่กรุงเทพฯ และเพื่อนครูที่สนิทสนมกันมากอีก 2 คนมาด้วย

ก่อนออกเดินทางแม่ก็โทรเลขมาแจ้งป๊าว่าจะมาถึงวันไหน แต่เจ้ากรรมจริง ๆ ด้วยความที่ป๊าเป็นคนเพอะพะ ดันดูวันที่ผิดไป เย็นวันนั้นก็เลยเอ้อระเหย ทำธุระปะปังอยู่แถวสามแยกเกษตร เมื่อกลับไปถึงหอพักซึ่งอยู่ด้านหลังโรงแรมอมรินทร์ ก็พบว่าพ่อแม่และคณะมารออยู่แล้ว นาที่นั่นมีความรู้สึกเหมือนโลกจะแตก เพราะแม่ของป้านั้นมีชื่อเสียงว่าดูได้โล่จำไม่ได้แล้วละว่าโดนอะไรไปบ้าง จำได้แต่ว่ารีบกุฏิจอกเก็บข้าวของไปนอนค้างกับแม่ที่โรงแรมแถวบางลำพู

ในวันรับปริญญา ป๊าก็ไม่ได้เตรียมตัวอะไรมา ौ้ที่เจตั้นแต่ตี 4 ไปเซตผมแต่งหน้านะ ไม่มีเสียละ เพื่อน ๆ คนอื่นก็เช่นเดียวกัน อย่างดีก็แค่หิวมทรงที่คิดว่าสวยที่สุด แล้วทาบากนิดหน่อยเท่านั้นเอง พวกพรีอพทั้งหลายก็ไม่มี ดอกไม้ก็จะให้กันเป็นดอก ๆ ไม่มีช่อหรือหุราสวยงามเหมือนปัจจุบัน ส่วนใหญ่ก็เป็นดอกกุหลาบ บ้างก็เป็นดอกเบญจมาศ ใครที่มี FC เยอะหน่อยก็จะได้ดอกไม้เป็นกอบเป็นกำ แต่ธรรมเนียมโถเงินบัณฑิตนี่มีมาตั้งแต่สมัยนั้นแล้วนะ น่อง ๆ จะถือกล่องมาแลกกันตรง ๆ โดยไม่ต้องบูมเบิมให้เสียเวลา

เราก็จะเดินทางเข้าไปที่คณะแต่เช้าเพื่อถ่ายภาพกับ

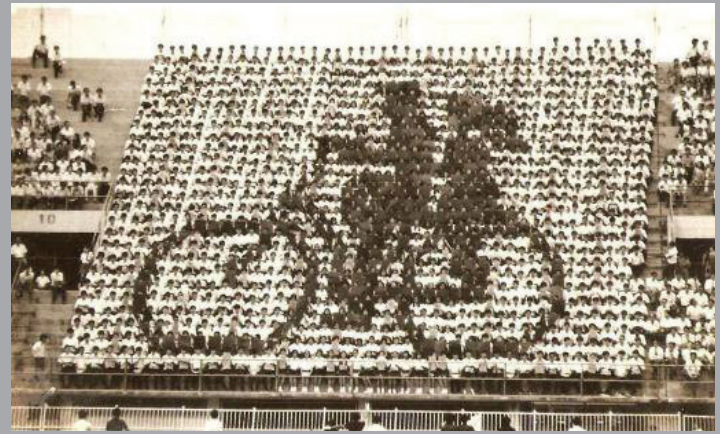
คุณาจารย์ที่ตีกลองเพล คณะประมง จากนั้นก็เคลื่อนขบวนไปที่อนุสาวรีย์คุณหลวงสุวรรณฯ บรรยากาศในช่วงนี้ ไม่เป็นที่รื่นรมย์ของแม่ เพราะป่าจะมีน้อง ๆ และเพื่อน ๆ มาถ่ายรูปด้วยเยอะไปหมด ทำให้มีเวลาถ่ายรูปกับพ่อแม่ก็น้อยไปนิด ภาพที่ออกมาก็จะเห็นอารมณ์ขุ่นมัวของคุณยายฉายออกมาจากภาพเลยทีเดียว ส่วนพ่อนั้นไม่ต้องพูดถึง ยิ้มน้อยยิ้มใหญ่ ลืมเสียงบ่นทรมานฟ้าของแม่ไปได้อย่างน้อยก็ชั่วคราว

เมื่อได้เวลา ป่าก็ส่งคณะครอบครัวเข้านั่งเต็นท์ข้างหอประชุม แล้วพวกเราที่ตั้งแถวและเดิน MARCHING จากหน้าประตูใหญ่อ้อมสระน้ำ เข้ามานั่งในหอประชุม เมื่อในหลวงและสมเด็จพระบรมราชินีนาถเสด็จฯ พิธีก็เริ่มขึ้น ท่ามกลางการเฝ้าดูของผู้ปกครองที่ชมผ่านทีวีวงจรปิดอยู่ในเต็นท์ข้างหอประชุม

ป่าจำบรรยากาศตอนรับพระราชทานปริญญาจากพระหัตถ์ไม่ได้แล้วละ อาจจะได้ด้วยความตื่นเต้น จำได้แต่ว่า เมื่อลงจากเวทีเราจะต้องอ้อมนอกหอประชุม และตอนนี้เอง ป่ายังมีเวลาพูดคุยกับแม่ได้อีกด้วย ซึ่งตอนนี้แม่ก็สบายมีความสุข ลืมเรื่องขุ่นมัวทั้งหมดไปแล้ว

เสร็จจากพิธีในวันนั้น พ่อกับแม่ก็กลับไปค้างที่โรงแรม โดยมีป่าตามไปด้วย เวลาที่อยู่ด้วยกันมันน้อยจริง ๆ รุ่งเช้าป่าส่งพ่อแม่ขึ้นรถไปกลับนครราชสีมาด้วยน้ำตา โฉมหน้าหวี ๆ บอกไม่ถูก คิดถึงความลำบากของพ่อแม่ ที่กัดฟันส่งเราเรียนจนจบ รู้ทั้งรู้ว่าจบแล้วลูกคงไม่กลับไปอยู่บ้านแน่นอน เพราะเธอบินสูงเสียแล้ว

เป็นอันจบเรื่องราวการเดินทางในรั้วสีเขียว 4 ปีของป่า แต่ยังไม่จบแล้วที่ทำงานอยู่ในรั้วนี้แหละ จนถึงปัจจุบันนับเป็นเวลานานถึง 50 ปีเต็ม และคงจะอยู่รับใช้ มก.ต่อไปจนกว่าจะไม่ถูกเรียกใช้ความรักความผูกพันกับรั้วสีเขียวมีมากเกินพรรณนา ด้วยเหตุนี้เองป่าจึงซาบซึ้งเป็นที่ยิ่ง กับท่อนจบของเพลงพระราชนิพนธ์ “เกษตรศาสตร์” ที่ว่า “พระคุณเกษตรล้น รักเปี่ยมทัน ดวงจิตเอย”

ตอนอยู่ปี 1 ได้ไปเชียร์รักบี้ที่สนามศุภชลาศัย ทั้งร้องเพลงเชียร์และมีการแปรอักษร โดยใช้สีกางเกงของนิสิตชาย เพราะจะทำการยืนขึ้นแล้วหันหลังก้มลงจะเห็นแต่สีกางเกง คนแปรไม่รู้หรือกว่าจะได้รูปอะไร
- Surachai Sombunwit KU 34

ภาพหนึ่งภาพ เราเล่าได้หลายค่า ภาพความทรงจำ เราเล่าได้ตลอดไป กิจกรรมสะพานมนุษย์และปีนมาเอาป้ายรับน้องเมเจอร์ที่ไร่ AGRON 50 KU 50
- Annop Kittikool KU 50

ปี 2515-2516 ผมอยู่ปี 4 เทอม 2 ยืนมองจากตึกฟิสิกส์ มีอาคาร ศร. 1 แล้ว และใหม่ด้วยครับ
- Maitree Phromkingkeao KU 29

สมัยปี 4 กำแพงแสน มีรถป๊อปคันหนึ่ง เก่สุดละตอนนั้น ฮ่าฮ่า รถคันนี้นั้นน่าสงสารมาก มันเคยรับภาระแบกผู้โดยสารที่เดียวสามคนตัวโต ๆ จากหอไป คร. ประจำ
- Apikanya McCarty KU 56

ในวันรับน้องที่กำแพงแสน...หลังประชุมเชียร์มา 1 เดือน วันสุดท้ายที่พี่ ๆ ปลูกเรตตอนตี 4 แล้วเลิกกลับบ้านเขน... ณ เวลานั้น ก็อึ้ง ๆ แต่แล้วพี่...แล้วพี่ก็พาพวกเราไปเข้าฐานต่าง ๆ ที่เตรียมความพร้อมไว้อย่างดี ได้ผ่านความเหน็ดเหนื่อย ความอดทน ความอ่อนล้า ได้เห็นน้ำใจเพื่อนร่วมรุ่นที่ไม่สบายแล้วลุยฐานไม่ได้ เอาเสื้อตัวเองมาเช็ดหน้าเพื่อนที่มีแต่โคลนตั้งแต่หัวจรดเท้า แล้วความขี้ใจก็มาหยุดที่ห้องนี้ละ ที่รุ่นน้องได้เห็นรอยยิ้มของพี่ ๆ ในครั้งแรกก็ได้รับความต้องรับอย่างอบอุ่นเข้าสู่คณะอย่างเต็มตัว
- Tui Wongratana KU 48

แทงค์น้ำสูง แหล่งผลิตน้ำดื่มมาใช้ของชาวเกษตรฯ กำแพงแสน ที่ใคร ๆ ก็เรียก “ตะปุยักษ์” สมัยก่อนเปิดให้ขึ้นไปชมวิวได้ปีละครั้ง ภายในเป็นบันไดเวียน เดินบ้าง ลากจูง เช็นตูดกันบ้าง กว่าที่จะถึงหัวตะปุย เพื่อขึ้นไปนั่งรับลมเย็น ๆ เห็นวิวทุ่งนาและตลาดกว้างไกลทั่วทั้งกำแพงแสน
- Peerapong-Grit Sangwanangkul KU 50

เกษตรฯ กำแพงแสน ช่วงโควิด-19
- Peerajit Peanpigit KU 60

งานวันเปิดบ้าน เปิดวิทยาเขต (กำแพงแสน) ตอนรับปี 1 คณะเกษตร KU 53 มาเที่ยวชมที่นี่ น้องมากันเยอะมาก หลายคันรถ ที ๆ แต่ละเมเจอร์ก็จัดกิจกรรมสนุก ๆ ฟรีเซนต์ขายของน้อง ๆ กันเต็มที่ กระจายไปทั่วทุกจุด แล้วคิดดูแต่ละที่ห่างกันเป็นกิโลฯ ต้องใช้รถตะลี่ยรุ่นพิเศษ ‘เทอร์เลอร์ดิตรถไกล’ วิ่งรับส่งน้อง ๆ ไปตามจุดต่าง ๆ สนุกมากครับ ส่วนที่นั่งเทกันบนรั้วนั้น ‘ควาบอย’ สัตวบาลเขาละ หล่อทุกคน ดูลงตัวทุกท่า หน้าตาก็ดี (ฮา)

- Annop Kittikool KU 50

กำแพงแสน ปี 2530
เรียนเกษตรฯ ไม่เคยมีจักรยานเป็นของตัวเองเลย อ้าว! แล้วคันนี้ของใครอะ

- Nuntira Mekaroonkamol KU 44

ถนนสายชมพูพันธุ์ทิพย์ของชาวกำแพงแสน เป็นเส้นทางสวยงามร่มรื่นให้พวกเราขี่ชมมานานหลายสิบปี แต่เพิ่งเป็นที่รู้จักของคนภายนอกเมื่อไม่นานนัก รูปนี้ถ่ายไว้ตั้งแต่ปี 2529 ลำต้นโตกว่านางแบบนี้ดึย

- เครือมาศ บุญล้อม KU 44

ณ กำแพงแสน
สุข เศร้า เหงา รัก
ก็ไม่พ้นต้องมา “สะตือ”
เชื่อว่าที่ ๆ น้อง ๆ เพื่อน ๆ หลายคนก็เคยมีโมเมนต์แบบนี้
- Bhorapat Ann Annie KU 53

ใครปั่นขึ้นมาได้ นี่คารวะสองจอก ส่วนผมสองแก้วชื่น
ส่องมือจูง ยังเหนียว! เด็กเกษตรฯ ศรีราชา กล้ามขาเป็น
มัด ๆ ฮ่า ๆ #สะพานดาว2550
- Chanu Youchaitesa KU 66

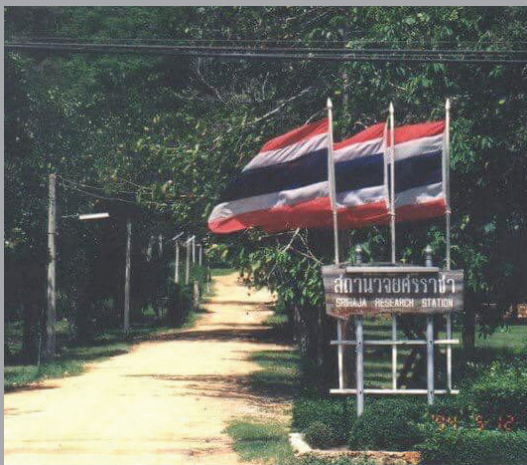

เบียบเซียร์! เกษตรฯ ศรีราชา ณ ลานเทเลทစ်บี ปี 2555
- Nattha Rft KU 69

กับเพื่อน KU 14 ที่ไร่ฝึกงานนิสิตเกษตรฯ ศรีราชาและโคกสำโรง ปี 2499
- อาจารย์สังัด สุขเกษม KU 14

สำหรับวิทยาเขตศรีราชา ภาพเมื่อ 10 ปีก่อน ก่อนที่จะมีการสร้างตึกใหม่อีกหลายตึกครับ
- Suabsakul Earny Gururatana KU 60

จากสถานีวิจัยสุวิทย์วิทยาเขตศรีราชา SRC 1
- Antiga Phungnga KU 56

สนามซอฟท์บอล วิทยาเขตศรีราชา
- Angelo Micheli KU 59

ตอนพวกเรายุ่งปี 3 น่าจะประมาณ ปี 2546 คณะทรัพยากรธรรมชาติและอุตสาหกรรมเกษตร มี 2 สาขา คือ เกษตรกับอาหาร ที่ตรงนี้เป็นแปลง ว่าง พวกเรามาฝึกขับแทรกเตอร์ วิชา เครื่องจักรกลเกษตร วัตถุประสงค์ทาง นับจำนวนรอบล้อ เพื่อคำนวณอะไร สักอย่าง (คืนอาจารย์หมดแล้ว) บริเวณรอบ ๆ มีสระน้ำที่พวกเรา ลงไปล้างแทรกเตอร์ มีเถ้าเปิดกับ เถ้าไก่และวัวพื้นเมืองฝูงหนึ่งที่ปี ๆ ปี 4 กำลังทำวิจัยปัญหาพิเศษ
- ก้อนหิน อากาศธาตุ KU 61

ย้อนเวลาไปปี 2547 สนามกีฬาที่เกษตรฯ สกลนคร สมัยนั้น ยังไม่มีพื้ปูน ไม่มีหญ้าเขียว ไม่มีรั้ว รอบข้างยังเป็นป่า ถ้าเดินเข้าไป บอกได้เลยคะ หลงทางแน่ ๆ
- ก้อนหิน อากาศธาตุ KU 61

คิดถึงเกษตรฯ สกลนคร แดนเขียวขจี ที่มาพร้อมเครื่องบินสงครามเวียดนาม
- Somsanouk Man KU 56

มีเรื่องเล่าความประทับใจจากวิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนครมาเล่าสู่กันฟังครับ ขออนุญาตย้อนเวลาไปเมื่อปี 2553 ปีที่ 2 ของการเป็นนิสิตปริญญาโท สาขาวิชาพฤกษศาสตร์ที่บางเขน ผมประสบปัญหาอย่างมากในการเก็บตัวอย่างพืชหายากกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นหัวใจของ Thesis ปริญญาโทของผม พืชกาฝากใต้ดินในวงศ์ดอกดิน ณ ขณะนั้นมีรายงานพบอยู่ 3 ชนิดในไทย โดยดอกดินพวกนี้ไม่ได้โผล่มาให้เห็นตลอด แต่จะโผล่เฉพาะส่วนดอกขึ้นมาเหนือดินเพื่อสืบพันธุ์ในฤดูฝนเท่านั้น

กว่าผมจะออกตามหาแต่ละชนิดครบมันยาก การเข้าไปตามเขตอุทยานต่าง ๆ ก็ยุ่งยากทั้งเรื่องการทำเอกสารขอเข้าพื้นที่ การเดินทาง ที่พัก และแล้วผมก็ได้รับความช่วยเหลือจากรุ่นพี่ท่านหนึ่งที่อยู่ที่วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติสกลนคร รุ่นพี่ท่านนั้นบอกว่า ภายใตวิทยาเขตมีป่าอนุรักษ์ เป็นป่าเต็งรังซึ่งอุดมสมบูรณ์มาก

โดยตามรายงาน มีรายงานพบในภาคอีสานตอนบน 1 ชนิด และมักพบในป่าเต็งรัง แต่ยังไม่เคยมีรายงานพบที่สกลนคร ณ เวลานั้น ผมไม่รอช้า จองตัวรถทัวร์ไปสกลนครทันที เงินวิจัยก็มีอยู่น้อยนิด ต้องเจียดเป็นค่าเดินทาง ค่าที่พัก แต่รุ่นพี่ท่านนั้นก็บอกว่าไม่แน่ใจว่าจะเจอหรือไม่ แต่ด้วยความที่เป็นพื้นที่อนุรักษ์ของมหาวิทยาลัยก็น่าจะมาลองดู

ผมไปถึง ที่เขาตุแลผมดีใจมาก มารับที่ท่ารถ วันนั้นฝนตกทั้งวัน เพราะเป็นหน้าฝนและพายุก็เข้า พี่เขาพาเข้าไปในมหาวิทยาลัย เป็นครั้งแรกและครั้งเดียวที่ผมเคยเข้าไปในวิทยาเขตสกลนคร และที่ป่าที่ คือมีป่าอนุรักษ์ที่อุดมสมบูรณ์มาก ๆ วันนั้นน้ำท่วมป่าด้วยครับ แต่ผมมีเวลาไม่มาก พี่เขาพาผมเข้าไปในป่าพาผมไปดู และผมก็เจอพืชหายากที่ผมตามหาจริง ๆ ผมดีใจมาก เจอครบทุกระยะการเจริญเติบโตเลย เลยเอาภาพความประทับใจของป่าอนุรักษ์ภายในรั้วมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนครมาให้ชมกันครับ **KU**

- Title S. Chairote

WEL- COME TO

ยินดีต้อนรับสู่คลับนิสิตเก่าชาวเกษตรฯ

จากวันแรกที่ย่างเท้าเข้ามาในรั้วบนกรี ไม่ว่าจะใช้เวลา 2, 3, 4 (หรือ 8) ปี ถึงวันนี้ พวกคุณมีสถานะเป็น 'บัณฑิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์' เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

แต่หากก่อนหน้านี้ มีคนที่มิสถานะเดียวกับคุณมาแล้วกว่า 200,000 คน กระจายอยู่ในทุกภาคส่วน ทุกจังหวัดของประเทศไทย พวกเขาได้ไปสร้างชื่อเสียงไว้ในหลายแวดวง ซึ่งหลายคนต่างยอมรับว่าเกษตรศาสตร์มีส่วนบ่มเพาะวิถีสักการ่างกายและจิตใจ การสานสัมพันธ์ ตลอดจน 'ความสตรอง' ให้พวกเขา พร้อมสู้กับทุกงานและทุกปัญหาที่ตาโถมเข้ามาในแต่ละช่วงของชีวิต

เช่นเดียวกับบทสัมภาษณ์ของนิสิตเก่า 5 คน จาก 5 วงการนับจากนี้ ที่เราเชื่อว่าเรื่องราวประสบการณ์ผ่านร้อนผ่านหนาวที่พวกเขายินดีแบ่งปันให้กับพวกเรา จะเป็นประโยชน์กับบัณฑิตจบใหม่ ที่หากเราเลือกหยิบยกมาปรับใช้ ก็คงเป็นเหมือนทางลัดแห่งความสำเร็จ ทั้งในแง่ของการใช้ชีวิตและการทำงาน

ซึ่งไม่ว่า ในอนาคต เราอาจได้เห็นคุณ เป็นหนึ่งในผู้ให้สัมภาษณ์ในคอลัมน์นี้...ก็เป็นได้

KU ALUMNI CLUB

THE ONLY CERTAINTY IN LIFE IS UNCERTAINTY

พระอาจารย์คม อภิวัโร
เจ้าอาวาสวัดป่าธรรมคีรี
KU 61 คณะวนศาสตร์

พระอาจารย์คม อภิวัโร คือเจ้าอาวาสวัดป่าธรรมคีรี (จันทิอนุสรณ์) จังหวัดนครราชสีมา ผู้เคยศึกษาคณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ถึงแม้จะเรียนได้เพียง 2 ปี ก่อนตัดสินใจลาออกไปบวช แต่ประสบการณ์ความรู้ และเวลาในรั้วแห่งนี้กลับเป็นช่วงชีวิตสำคัญที่หล่อหลอมให้ท่านมองโลกในมุมมองใหม่ ให้ได้เชื่อในความไม่แน่นอนของชีวิต การพิสูจน์ด้วยตัวเอง และการใช้ชีวิตทางโลกด้วยสติเป็นสิ่งที่เราทุกคนสามารถทำได้

วัยเด็กของพระอาจารย์เป็นอย่างไร?

สมัยเด็ก อาตมาเรียนโรงเรียนประจำที่ติดอยู่กับป่าเขา ระหว่างนั้นก็ได้ศึกษาระฆาะ ได้รางวัลตอบปัญหาด้านธรรมะทุกปี จนตัดสินใจมาเรียนมัธยมปลายที่โรงเรียนวัดบวรนิเวศ แล้วเกิดคำถามว่าทำไมเราจึงจะเข้าถึงธรรมะหรือธรรมชาติได้ ซึ่งเริ่มแรกก็คงต้องกายวิเวกก่อน ต้องปลีกตัว เพราะเรายังมีกำลังจิตไม่เข้มแข็งพอจะอยู่ท่ามกลางความวุ่นวายแล้วไม่ไหลเลื่อนไปอยู่กับสิ่งแวดล้อม ถ้าอย่างนั้นจะไปเรียนต่อที่ไหนดี เส้นทางมีเยอะมาก แต่เราอยากเรียนอะไรที่ฝึกกระเปียบวินัยและสามารถปลีกตัวเองสู่ความวิเวกได้ก็เหลือคณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทีเดียว

ทำไมเด็กธรรมดาคนหนึ่งถึงสนใจธรรมะ?

ทำไมเราไม่สามารถบังคับทุกอย่างให้ได้ตั้งใจเราทำไมไม่มีสมาธิ ต้องมีผิดหวัง เราอยากสมหวังเราไม่ยอมผิดหวัง สมัยเป็นเด็กน้อย เรารู้สึกว่ายากให้มันเป็นวันเสาร์-อาทิตย์ หรือปิดเทอมตลอด ไม่อยากเปิดเรียน ไม่อยากให้เป็นวันจันทร์ พอมันมีวันจันทร์ หรือวันสอบที่ไร มันบีบคั้นหัวใจเหลือเกินก็เกิดความทุกข์ พอเกิดความทุกข์ก็ต้องหาวิธีดับทุกข์แก้ที่ภายนอก ก็เหมือนกับเราต้องวิ่งออกไปเรื่อย ๆ มันเหนื่อย เลยต้องย้อนกลับมาข้างใน เพื่อที่จะดับทุกข์ภายในที่มี ซึ่งพบว่าไม่มีอะไรประเสริฐไปกว่าวิชาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เกียรติยศชื่อเสียงต่าง ๆ
ยากมากกว่าจะได้มา
พอได้มาแล้ว

การจะรักษาไว้ยากยิ่งกว่า
ทุกอย่างเป็นหัวไขนท้บนั้น
พอถึงเวลาต้องจากโลกไป
มันกลับไม่เป็นประโยชน์
ต่อความตายของเราเลย

ธรรมะสอนอะไรพระอาจารย์?

สติเป็นเครื่องเตือนเรา ทำให้เห็นว่า ที่เราจึงออกไปไปไขว่คว้ามาแต่ทุกข์ทั้งนั้นเลย ไม่ได้ไขว่คว้าความสุขที่แท้จริง ประกาศนียบัตร โล่รางวัล ทรัพย์สินเงินทอง เกียรติยศชื่อเสียงต่าง ๆ ยากมากกว่าจะได้มาพอได้มาแล้ว การจะรักษาไว้มันยากยิ่งกว่า ทุกอย่างเป็นหัวไขนท้บนั้น พอถึงเวลาต้องจากโลกไปมันกลับไม่เป็นประโยชน์ต่อความตายของเราเลย

คุณจะอยู่สูงอยู่ต่ำ คุณจะมียาได้เท่าไร คุณจะมียศที่การงานอะไร ประสบความสำเร็จมากน้อยแค่ไหน เป็นเรื่องที่คุณอื่นให้คุณค่าหมดเลยแล้วคุณละให้คุณค่าตัวเองหรือยัง รู้จักคุณค่าของตัวเองแค่ไหน และจะทำไมยังเพื่อพัฒนาศักยภาพและคุณค่าของคุณให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ชีวิตในเกษตรฯ ของพระอาจารย์เป็นอย่างไร?

คณะวนศาสตร์ เป็นคณะที่รับน้องหนักและโหดที่สุดของประเทศไทย ในสมัยพระอาจารย์ได้ผ่านการรับน้องทุกอย่าง ได้ฝึกฝนตนอย่างเต็มที่ ทำให้คนกเหวราก ชี้เกียด กลายเป็นคนที่มีระเบียบวินัย ทำให้คนที่พร้อมจะฝึกตนอยู่แล้ว รักในการฝึกตน กลายเป็นคนเข้มแข็ง สามารถสู้กับสิ่งยากได้ การรับน้องทำให้ทุกคนถอดเขี้ยว ถอดหัวโขน แล้วลงสู่ความเป็นผืนดินเดียวกัน คณะวนศาสตร์ให้พื้นฐานในการสร้างดินนี้ และปลูกเพาะเมล็ดพันธุ์แห่งสติปัญญานี้

ส่วนภาควิชาการ ไม่ว่าจะเป็นววิชา ENVIRONMENTAL CONSERVATION วิชา BOTANY ทุกอย่างที่เราเรียนประมวลกลับมาเป็นส่วนผสมของชีวิตหมดเลย อาตมาต้องฝึกไปอยู่ป่าและทะเลตามอุทยานแห่งชาติ ไปหลงป่า กินนอนอยู่ในป่า เราไม่ได้ดูแลเฉพาะตัวเองให้รอด แต่ต้องดูแลเพื่อนทั้งหมดให้รอด ขณะเดียวกันก็ต้องทำรายงานส่งอาจารย์ และไปสอบด้วย ผู้เรียนคณะนี้จึงต้องพร้อมทั้งกายและใจ ไปจนถึงมีวิชาความรู้ที่เข้มแข็งด้วย

ธรรมะที่ตามหาชัดเจนขึ้นใหม่จากการเรียนที่นี่?

ชัดเจนขึ้น เพราะหลงป่านี้ทุกข์มาก (หัวเราะ) นึกดูว่าไม่ได้อาบน้ำ 7 วัน อาหารดี ๆ ไม่ต้องพูดถึง ทุกอย่างที่ได้จากที่นี่ มันบ่มเพาะจนได้ที่ ตอนเป็นนิสิตเราได้ไปวัดป่าบ้านตาด ไปสวนแสงธรรม ได้พบหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน และคุณแม่จันดี โสฬิตี เราจึงตัดสินใจลาออกเพื่อไปบวชตอนกำลังจะขึ้นปี 3 เพราะเชื่อว่าวิชาความรู้อันดีงามที่มหาวิทยาลัยสอน เพียงพอแล้วกับพื้นฐานที่อาตมาต้องการ ที่เหลือคือภาคปฏิบัติอย่างเต็มความสามารถของอาตมาเพื่อพิสูจน์คำสอนของพระบรมศาสดา

บทเรียนที่ได้จากรุ่นนกรุ่นนี้ ที่นำไปปรับใช้กับการเป็นพระคืออะไร?

อาตมาได้รับฐาน ได้รับพลังจากคณะวนศาสตร์หล่อหลอมให้เป็นพระที่มีความเด็ดเดี่ยว อาจหาญ เรามีจิตใจที่พร้อมจะสู้กับสิ่งยาก พร้อมเผชิญกับปัญหา พร้อมเจอกับความยากลำบาก เรามีภูมิคุ้มกันต่อความทุกข์ ขณะเดียวกันก็พัฒนาความสุขให้เกิดขึ้นและแจกจ่ายให้คนอื่นได้ตลอดเวลา

การฝึกของคณะวนศาสตร์ ท่านอาจารย์ทุกท่าน รุ่นพี่ เพื่อน รุ่นน้อง ความรักสามัคคีของพวกเราก็เป็นพลังสำคัญที่ทำให้อาตมาได้ทำประโยชน์ให้กับพระพุทธศาสนามากมาย

ความเชื่อของวัดป่าธรรมคีรี ของพระอาจารย์คืออะไร?

ถ้าถามว่าความเชื่อของวัดป่าธรรมคีรีคืออะไร? ต้องเรียนทุกท่านว่าคือ ความไม่เชื่ออะไร แต่ต้องพิจารณา พิสูจน์ให้ถ่องแท้จนเกิดความชัดเจนของจิต ที่นี้ไม่เน้นความมกมายด้วยประการทั้งปวง เน้นว่าอย่าเพิ่งเชื่อจนกว่าจะได้ปฏิบัติและรู้แจ้งประจักษ์ใจเฉพะาตนเองแล้วเท่านั้น

อย่างช่วงวิกฤติโควิด-19 ที่ผ่านมา ชาวยากหมากแพง รายรับไม่เข้า รายจ่ายมีแต่เพิ่มขึ้น แต่ชาวบ้านก็ยังรวมตัวกันไปซื้อแอลกอฮอล์ ซัฟโง้ ฝักสดมาแขวนไว้หน้าประตูวัด เพราะพระบิณฑบาตไม่ได้ อาตมาและคณะสงฆ์จากวัดจึงขอโอกาสเป็นฝ่ายย้อนกลับไปเปิดตลาดทั้งหลายด้วย โยมใสบาตรพระมามากแล้ว ขอให้พระได้ดูแลโยมบ้างเถิด เราแจกถุงยังชีพและเงินสดจำนวนหนึ่ง ขณะเดียวกัน อาตมาก็สอนพระ เณร และคณะศิษย์เสมอว่า ท่านทั้งหลายอย่ามัวแต่คิดพึ่งชาวบ้าน จงตั้งสติให้ดีและคิดว่า เราต้องเป็นที่พึ่ง เป็นแสงสว่างของตนเอง และสามารถเป็นที่พึ่งเป็นแสงสว่างให้ผู้อื่นได้ด้วย

การได้ใช้ชีวิตทางโลกมาก่อนถือเป็นข้อดี ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ของพระอาจารย์หรือไม่?

การได้เห็นภาพความเป็นปกติของชีวิตมนุษย์ธรรมดา เป็นข้อได้เปรียบของอาตมาที่ทำให้รู้วิธีที่มีศิลปะในการถ่ายทอด เพราะมีประสบการณ์จริงที่เคยประสบทุกขอย่างนั้น หัวันทกกับอะไร มีความสนุกสนานอย่างไร ดีใจกับรูป รส กลิ่น เสียง มายาทั้งหลายของโลกมาเช่นไร เมื่อเห็นโทษชัด เราก็สามารถแจกแจงโทษและชี้ประโยชน์ได้

พระอาจารย์มีอะไรจะแนะนำบัณฑิตใหม่ ในฐานะรุ่นพี่ที่ผ่านมากับทางโลก และทางธรรมหรือไม่?

ต้องเรียนท่านบัณฑิตทั้งหลายก่อนว่า อนุโมทนา ยินดีด้วยที่ท่านได้ศึกษาจบ แต่ความรู้ที่มี มั่นใจหรือยังว่าเป็นปัญญา ความรู้ที่มีจะนำมาซึ่งความสุข หรือความสุข อย่าวัวใจ อย่าวัวเชื่อ และให้พิจารณาอยู่เสมอว่า “โลกเป็นของไม่เที่ยง” ความรู้และประสบการณ์เก่าของเราอาจจะใช้ไม่ได้ ในอนาคตก็ได้

อย่ายึดติด อย่ายึดมั่นสำคัญหมายเฉพาะความรู้และวิชาการของเรา แต่ให้เปิดกว้างและยอมรับว่าทุกคนมีความสามารถ สิ่งนี้ตรงกับหลักพระพุทธศาสนาที่บอกว่า “ทุกดวงจิตมีพุทธะอยู่แล้ว” จงรู้จักคุณค่าของตัวเอง เข้าใจความเป็นจริงของโลก และเปิดใจรับความเปลี่ยนแปลงของทุกสรรพสิ่ง จะทำให้ชีวิตต่อจากนี้ของบัณฑิตเป็นชีวิตจริงที่มีความสุขได้ตลอดเวลา

KNOW YOUR-SELF

โค้ชวุฒิ-วิริศ บุญศรีพิทยานนท์

โค้ชสโมสรฟุตบอลเกษตรศาสตร์ เอฟซี KU 55 คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาพลศึกษา

โค้ชวุฒิ-วิริศ บุญศรีพิทยานนท์ คือรุ่นพี่ที่เรามักเห็นเขา บริเวณขอบสนามสนามอินทรีจันทรสถิตย์อยู่เสมอ โดยเขาเรียนจบเอกพลศึกษาจากคณะศึกษาศาสตร์ และใช้ชีวิตทำหลากหลายอาชีพในหลายประเทศ ก่อนกลับสู่วงการกีฬาและบ้านที่เขารักมากที่สุดอีกครั้ง ด้วยการรับหน้าที่เป็นเฮดโค้ชให้กับคาบมรท สโมสรฟุตบอลเกษตรศาสตร์ เอฟซีจนสร้างนักเตะฝีเท้าดีหลายคน โดยเชื่อว่าโค้ชที่ดี คือคนที่สามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตคนอื่นได้ และทุกวันนี้ โค้ชวุฒิก็มีความสุขกับการแพะชนะ และการพัฒนาทีมในทุก ๆ วัน

โค้ชวุฒิเลือกเรียนพลศึกษา เพราะชอบเล่นกีฬามาตั้งแต่เด็กี่เปล่า?

สมัยก่อนเป็นการเอนทรานซ์ครั้งเดียว เลือก 5 อันดับ พี่เลือกคณะศึกษาศาสตร์ ภาชตรา เป็นอันดับแรก เพราะชอบเล่นกีฬาอยู่แล้ว เป็นนักกีฬาฟุตบอลโรงเรียนมาก่อน เล่นมาตั้งแต่เด็ก ๆ พอเข้ามาหา'ลัยก็ยังเป็นนักกีฬาอยู่ แต่บาดเจ็บต้องผ่าตัดหัวเข่าก็เลยเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญในชีวิต

ฟุตบอลเป็นกีฬา ที่เล่นเป็นทีม เราเก่งคนเดียวไม่ได้ ต้องมีเพื่อนร่วมทีม คอยกระตุ้นและ ผลักดันตลอดเวลา

ชอบอะไรในกีฬา?

สมัยก่อน สำหรับเด็กผู้ชาย ฟุตบอลเป็นกีฬาอันดับหนึ่ง
ในใจ และด้วยสมัยนั้นไม่ได้มีสื่อมากมายขนาดนี้ การเล่นกีฬา
กับเพื่อน ๆ ถือเป็นความสุขที่สุดแล้ว

เสน่ห์ของฟุตบอลในรั้วนทรีคืออะไร?

สมัยบอลโรงเรียน คู่ต่อสู้เฝ้าจะไม่ห่างกันมาก แต่พอ
เข้ามาในระดับมหาวิทยาลัย รุ่นพี่หลายคนเก่งมาก เล่นสโมสร
ใหญ่ ๆ บางคนติดทีมชาติไปแล้ว หรือแม้แต่เพื่อนร่วมรุ่น
ด้วยกันเองก็เป็นทีมชาติหลายคน เพื่อนก็เหมือนกลายเป็น
ไอดอลของเราไปด้วย เราเข้ามาหา'ลัยตอนปี 2538 ช่วง 6-7 ปีนั้น
ทีมเกษตรศาสตร์ถือว่าประสบความสำเร็จมากในฟุตบอลระดับ
มหาวิทยาลัย

ฟุตบอลเป็นกีฬาที่เล่นเป็นทีม เราเก่งคนเดียวไม่ได้ ต้องมี
เพื่อนร่วมทีมคอยกระตุ้นและผลักดันตลอดเวลา เพราะมันจะมี
วันที่เราเล่นไม่ดี มันมี ทุกคนมีช่วงเวลาแบบนั้น แต่เราก็จะได้
เพื่อน ๆ คอยช่วยเหลือ อย่างคณะศึกษาศาสตร์เองก็มีการรับน้อง
ที่เข้มข้น เป็นวัฒนธรรมแบบรุ่นพี่ดูแลรุ่นน้อง รุ่นน้อง
ก็พยายามสานต่อสิ่งดี ๆ ของรุ่นพี่ ที่เรามองว่าเป็นประโยชน์
การเคารพซึ่งกันและกัน หรืออย่างการทำงานร่วมกัน มันเป็น
สปิริตและมีมิตรภาพแบบนักกีฬาที่หล่อหลอมให้เราเป็นเรา
ทุกวันนี้

มิตรภาพที่ว่าคืออะไร?

หลังจากบาดเจ็บ เราย้ายเข้ามาอยู่ในหอพักของ
มหาวิทยาลัยก็รู้สึกว่าคุณคนเป็นห่วงเรา มาช่วยดูแล ทั้ง ๆ ที่
เราไม่ได้อยู่หอในตั้งแต่ต้น พอหายดี ทุกคนก็ยังปฏิบัติกับเรา
เหมือนเดิม มหา'ลัยสำหรับเราเลยเป็นเหมือนบ้านอีกหลัง
เป็นเหมือนครอบครัวอีกครอบครัวหนึ่ง

จากคนที่เคยวิ่งอยู่ในสนาม พอบาดเจ็บตอมานั่งข้างสนาม ชีวิตเปลี่ยนไปแค่ไหน?

เราไม่เคยเตรียมใจว่าเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นกับเรา
รู้สึกว่ายังเล่นฟุตบอลอาชีพได้ ยังมีความฝัน มีความหวังอยู่
อาการบาดเจ็บตอนนั้นต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดสูงมาก
แต่พอผ่าตัดเสร็จก็ได้โค้ชอาจารย์ภาควิชาพลศึกษาเข้ามาช่วยดูแล
ฟื้นฟูและทำกายภาพบำบัดให้ในเวลา 6 เดือน ก็กลับมาเป็นปกติ
ที่แห่งนี้เลยเป็นมากกว่าบ้าน

พอเรียนจบ ไม่ได้เป็นนักฟุตบอลอาชีพแล้ว 2-3 ปีแรกทำงาน
ในไทย จากนั้นมีโอกาสได้ไปใช้ชีวิตที่สหรัฐอเมริกาและ
ออสเตรเลีย ซึ่งตอนอยู่ออสเตรเลียเป็นช่วงที่ฟุตบอลไทย
กำลังสร้างลีกอาชีพ เพื่อน ๆ เลยชักชวนให้มาเป็นโค้ช
มันเลยกลับมาที่ว่า ถ้าเราจะเริ่มต้นจากตรงไหนสักที่
บ้านหลังที่ 2 ของเราน่าจะเป็นที่ที่ดีที่สุด เลยไม่ลังเล
ที่จะมาเป็นโค้ชให้กับเกษตรศาสตร์ เอพีซี

**เราชนะทุกวัน
ไม่ได้อยู่แล้ว
สิ่งสำคัญคือ
จะฟื้นฟูตัวเอง
ให้ดีขึ้นมาได้ยังไง**

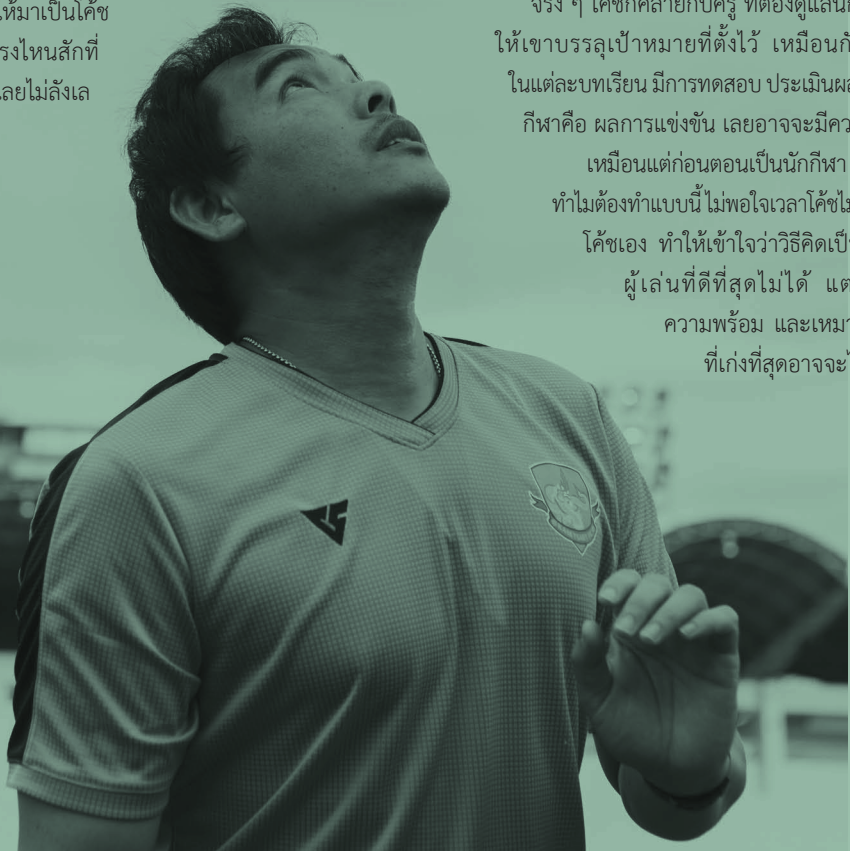

เมื่อไม่สามารถทำอาชีพในฝันได้ โค้ชผู้มีวิธีก้าวผ่านความผิดหวังนั้นอย่างไร?

เราต้องหาตัวเองให้เจอ ว่าจริง ๆ แล้ว ชอบอะไร
แล้วถ้าเลือกจะลองทำอะไรก็ทำให้สุด ถ้าลองแล้ว รู้สึกว่า
มันเหนื่อย มันยาก ท้อแล้วเลิกก็จะมีทางเลือกรู้ว่าปลายทาง
คืออะไร อย่างน้อยจงเข้าไปอยู่ใกล้สิ่งที่เราชอบให้มากที่สุด
จะทำให้เรารู้จักคนมากขึ้น ทำในสิ่งที่ตัวเองรักก่อน เพราะพอถึง
วันหนึ่งจะมีทางไปเอง ถ้าไม่ชัดเจนกับเป้าหมายตัวเอง เราจะลอย ๆ
เหมือนตอนที่พี่ไปอยู่ต่างประเทศ สุดท้ายก็หนีตัวเองไม่พ้น

พอมมาเป็นโค้ชเอง ทำให้เข้าใจโค้ชของตัวเองในอดีตขึ้นบ้างไหม?

จริง ๆ โค้ชก็คล้ายกับครู ที่ต้องดูแลนักเรียน หรือนักกีฬา
ให้เขาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ เหมือนกับครูที่มีเป้าหมาย
ในแต่ละบทเรียน มีการทดสอบ ประเมินผล แต่บททดสอบของ
กีฬาคือ ผลการแข่งขัน เลยอาจจะมีความกดดันมากกว่า
เหมือนแต่ก่อนตอนเป็นนักกีฬา เราก็คือ ไม่อยากทำ
ทำไมต้องทำแบบนี้ไม่พอใจเวลาโค้ชไม่ให้ลงเล่น พอมมาเป็น
โค้ชเอง ทำให้เข้าใจว่าวิธีคิดเป็นยังไง เราเลือกแค่
ผู้เล่นที่ดีที่สุดไม่ได้ แต่ต้องเลือกคนที่มี
ความพร้อม และเหมาะที่สุด บางทีผู้เล่น
ที่เก่งที่สุดอาจจะไม่ได้ลงเล่นก็ได้

โค้ชที่ดีคือ...?

สำหรับพี่ โค้ชที่ดีต้องเป็นคนที่ย้ายชีวิตคนได้นักกีฬาบางคนอยู่ที่ทีมหนึ่งไม่เก่งเลย ไม่เคยได้ลงสนาม แต่พอมาอยู่กับทีมเรากลายเป็นตัวหลัก จากเด็กที่ไม่มีชื่อเสียงกลายเป็นคนที่มีหลายคนมาถามว่า “ได้ผู้เล่นดี ๆ แบบนี้มาได้ยังไง”

ที่ว่ามันสำคัญที่เขามาอยู่กับเราแล้วเขาทำอะไร ได้ความรู้ ได้พัฒนาตัวเอง จนสามารถเปลี่ยนแปลงตัวเองได้ เปลี่ยนชีวิตได้ สำหรับพี่ การที่เขายู่กับเราแค่ 6 เดือนแล้วย้ายไปอยู่ที่ดีกว่าถือว่าประสบความสำเร็จแล้ว เพราะมันไม่ใช่แค่ตัวเขามันรวมไปถึงชีวิตคนรอบตัว ครอบครัว เพื่อน แฟน ถ้าเราสามารถส่งเขาไปอยู่ในจุดที่ดีกว่าได้ ไม่มีอะไรมีความสุขไปกว่านี้อีกแล้ว

สิ่งที่โค้ชควรเรียนรู้จากนักเตะคืออะไร?

เราจะมีหลักปรัชญาในการทำงานอยู่แล้ว ว่า จะสร้างทีมแบบไหน เหมือนที่เขาพูดกันว่าทีมจะสะท้อนคาแรคเตอร์ของผู้ผู้นำ เวลาคัดเลือกนักเตะเลยเลือกจากปรัชญาที่เรามี คำถามแรกที่พี่จะถามเสมอคือ “จะวิ่งหรือไม่วิ่ง?” เพราะฉะนั้นนักเตะที่เราเลือกเข้ามาทุกคน เราารู้อยู่แล้วว่าเขาพร้อมจะวิ่งให้เรา แต่คำถามถัดมา คือจะทำยังไงเราถึงเข้าไปอยู่ในใจเขาได้ เพราะคนที่เหนือคือเขา

โค้ชทุกคนทำงานบนความคาดหวังของคนอื่น เราจึงต้องหาวิธีที่จะทำให้นักเตะสู้เพื่อเรา เพราะเมื่อไรก็ตามที่เขาไม่สู้เพื่อเรา เราก็จบ เราจึงต้องจูงใจ ยึดหยุ่น ต้องศึกษาว่าโอกาสและการพัฒนาที่เราจะผลักดันให้เขาควรเป็นในรูปแบบไหน?

ความสุขของการเป็นโค้ชในวันนี้คืออะไร?

ขออิมค่ากล่าวของคนอื่นมาพูดอีกครั้ง “ทีมจะดีหรือไม่ดี ให้อูหลังจากวันที่แพ้กลับมาว่าเราอยู่ในสภาพไหน” เราชนะทุกวันไม่ได้อยู่แล้ว สิ่งสำคัญคือ ในวันที่เกิดเหตุการณ์แบบนั้น จะฟื้นฟูตัวเองให้ดีขึ้นมาได้ยังไง

โค้ชเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคงที่สุดในโลกแล้ว ผลงานไม่ดี 4-5 นัด แฟนบอลก็เริ่มบ่น ผู้บริหารก็ลำบากใจ ดังนั้นการได้ฝึกสถานการณ์แบบนั้นให้ดีขึ้น คือที่สุดของความสนุกและความท้าทายให้ทุกคนเห็นว่าเราก็มียืนพลาต ก็หาเป็นเกมการแข่งขันที่ใครพลาตน้อยกว่ากันจะมีโอกาสประสบความสำเร็จมากกว่า เมื่อทุกคนทำพลาตได้ สิ่งสำคัญคือ เราแก้ไขมันยังไ้ที่นั่นเอง

EVERYONE IS DIFFERENT

มีม-วรัปศร อักนียุทธ

บรรณาธิการบริหาร สำนักพิมพ์บ้านและสวน
KU 57 คณะเกษตร ภาควิชาพืชสวน

มีม-วรัปศร อักนียุทธ คือบรรณาธิการบริหาร สำนักพิมพ์บ้านและสวน บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน) ผู้เข้ามาทำงานการสื่อเพราะความรักในสองสิ่งคือ ธรรมชาติและตัวหนังสือ เธอเติบโตจากการเป็นบัณฑิต คณะเกษตรสู่บรรณาธิการที่เข้าใจความแตกต่างของคน นอกเวลาทำการ เธอยังเป็นเจ้าของสตูดิโอขายเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้านเล็ก ๆ ชื่อ KRAAM STUDIO และกำลังพยายามทำบ้านของตัวเองให้เสร็จเสียที

เวลาไปทำงานแล้วเจอความลำบาก
ไม่เคยมีปัญหาเลยนะ เพราะสุดท้าย
มันจะผ่านไปได้เสมอ
เหมือนคำที่เขาพูดกันว่า
“จะมีสักที่ครุฑที่ลุยโคลน”

อยากเรียนเกี่ยวกับเกษตร มาตั้งแต่เด็กเลยหรือ?

ตอนอยู่ ม.ปลาย เราเคยดูรายการแนะนำมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แล้วรู้สึกอยากเรียนที่นั่นมาก ประกอบกับเราเป็นคนชอบต้นไม้ ชอบสิ่งแวดล้อมอยู่แล้ว และคุณพ่อเป็นเกษตรกรอำเภอ เวลาไปทำงานคุณพ่อก็ได้เรียนรู้เรื่องเหล่านี้ไปโดยปริยาย แล้วบ้านเราอยู่ต่างจังหวัด หลังบ้านเป็นทุ่งนาเลย สิ่งเหล่านี้เลยซึมซับมาตั้งแต่เด็ก ๆ ตอนเอนทรานซ์เลยเลือกคณะด้านเกษตรหมดเลย แต่คนละมหาวิทยาลัย สุดท้ายได้เป็นรุ่นแรก ๆ ของคณะเกษตรที่ได้ไปเรียนที่วิทยาเขตกำแพงแสน

บรรยากาศตอนเรียนเป็นอย่างไร?

สนุกมาก ได้อยู่หอ แล้วยาค่าหอคือ ถูกมาก เทอมละ 700 บาท น้ำไฟฟรี ยุคนั้นได้ทำกิจกรรมกับเพื่อน ๆ เยอะมาก ทั้งกิจกรรมรับน้อง กิจกรรมพัฒนามหาวิทยาลัย ก็หาภายใน และกีฬาสี่จอบแห่งชาติระหว่างคณะเกษตรจากหลาย ๆ มหาวิทยาลัย ซึ่งนอกจากกีฬาที่เรารู้จักกันแล้ว จะมีกีฬาเฉพาะทางด้านเกษตรด้วย เช่น แข่งขยายพันธุ์พืช แข่งจับสัตว์ สนุกดีเหมือนกัน

แล้วพอเราเรียนต่างจังหวัด ต้องอยู่กับเพื่อนแทบจะตลอดเวลา เรียนก็เรียนด้วยกัน กิจกรรมก็ทำด้วยกัน ตอนปี 1 ต้องเดินไปเรียนด้วยกัน ห้ามผู้หญิงเดินคนเดียว ต้องมีผู้ชายเดินด้วยทุกครั้ง เวลาไปไหนเลยรู้สึกว่าเป็นกลุ่มก้อน ปลอดภัย เคยมีอันหนึ่งที่รุ่นพี่จะถามชื่อเพื่อน ตึกอะไร ห้องอะไร เราตอบได้หมด จนรุ่นพี่บอกไม่เอาคนนี้แล้ว คนนี้ไม่ต้องตอบเปลี่ยนคน (หัวเราะ)

การรับน้องยุคนั้นก็โหดสุด ๆ ตอนนั้นก็ไม่ใช่ใจหroken แต่พอมองย้อนกลับไปที่พบว่ามันทำให้เรากับเพื่อนได้ใกล้ชิดกัน รุ่นเรามี 400 กว่าคน คือรู้จักกันหมด แล้วก็ยังเป็นเพื่อนกันมาจนถึงทุกวันนี้ จัดงานเลี้ยงรุ่นบ่อยมากและมากันเยอะ

เมื่อวงการสิ่งพิมพ์เจอปัญหา 'สิ่งพิมพ์กำลังจะตาย' ปรับตัวกับสถานการณ์อย่างไร?

มันก็มีช่วงที่ผู้อ่านน้อยลง แต่เรามีการปรับตัว ก่อนหน้านั้นแล้ว โดยการทำออนไลน์ควบคู่ไปด้วย ผู้อ่านบางคนก็ยังชอบอ่านแบบเล่มอยู่ แต่เราก็ได้กลุ่มผู้อ่านออนไลน์มากขึ้น ซึ่งจริง ๆ การเรียนที่เกษตรฯ ทำให้เราเป็นคนอดทนและปรับตัวง่าย ไม่ว่าจะอยู่ในที่แบบไหน เราจะสามารถปรับตัวเข้ากับ

บรรยากาศ หรือสถานที่นั้น ๆ ได้ เพราะตอนเรียน เจอมาหมดทุกรูปแบบแล้ว ทำให้เราไม่กลัว ความลำบาก เวลาไปถ่ายงานแล้วต้องเจอความลำบาก ไม่เคยมีปัญหาเลยนะ เพราะสุดท้ายมันจะผ่านไป ได้เสมอ เหมือนคำที่เขาพูดกันว่า “จะมีสักกี่ครูย ที่ลุยโคลน”

มุมมองการใช้ชีวิตของคุณคืออะไร?

เราเป็นคนปล่อยวาง ซึ่งสำคัญมาก บางทีเราไปทำงาน ต้องเจอคนหลากหลายรูปแบบ เราไม่สามารถให้ทุกคนเป็นอย่างที่เราต้องการได้ คนแต่ละคนก็ไม่เหมือนกัน และไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน การปรับตัวง่าย การปล่อยวางได้ ทำให้เราทำงานได้อย่างมีความสุข เวลาเราไม่พอใจใคร เราจะรู้สึกเข้าใจเขาว่า คนไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน พอเราเข้าใจเขา ก็ไม่มีอะไรมาบั่นทอนทำให้เรารู้สึกไม่ดี

คุณในวันนี้เป็นบัณฑิตกับคุณในวันนี้ เปลี่ยนไปแค่ไหน?

จริง ๆ ก็เปลี่ยนไปเยอะมากนะ ตอนวัยรุ่นจะพลุ่งพล่านมาก อยากทำโน่น อยากทำนี่ แต่พอผ่านไปสักระยะรู้สึกว่าคุณตัวเองนิ่งขึ้น นิ่งขึ้นมาก สามารถรับมือกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวได้ดีขึ้นมาก เมื่อก่อนเวลาเจอเรื่องกระทบกระทั่งนิดหน่อยก็เกิดคำถามแล้วว่า ทำไมสิ่งเหล่านี้ต้องเกิดขึ้นกับเรา แต่พอเราเป็นผู้ใหญ่ขึ้นแล้วเรื่องพวกนั้นมันเล็กน้อยมาก

ปัญหาที่เราคิดว่ายิ่งใหญ่เหลือเกินในวันนี้ พุ่มพ่ายกับมันในวันนี้ พอวันหนึ่งเราผ่านมันไปได้แล้ว มองย้อนกลับไป ทุกอย่างจะเป็นเรื่องเล็กไปเลย มันแค่นี้เอง

หลายคนอาจจะเคยอ่านเรื่องราวของคุณ จากกลุ่ม KU จะฝากอ่าน ในช่วงโควิด 19

เราอยากร่วมสนุก เห็นเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ เอาเรื่องของตัวเอง ธุรกิจของตัวเองมาโพสต์ เรื่องของหลาย ๆ คนที่มาโพสต์ในกลุ่มสนุกทั้งนั้นเลย คนนี้เรียนจบคณะนี้แล้วไปทำงานแบบนี้ มีเรื่องราวประทับใจเยอะมาก ก็เลยลองไปร่วมสนุกด้วยดีกว่า รู้สึกเหมือนได้กลับไปอยู่ในบรรยากาศตอนเรียนมหา'ลัยอีกครั้ง ทุกครั้งที่เข้าไปในกลุ่มนี้ ก็เลยโพสต์ฝากอ่านเล็ก ๆ ของเรา แล้วพี่แสบก็ตีมาก คนมากดีโลก มาคอนเมนต์บางคนอินบ็อกซ์มา ถามเรื่องนั้นเรื่องนี้ ถามเรื่องที่บ้าน มันเหมือนบรรยากาศได้คณะสมัยเรียนที่มีรุ่นพี่รุ่นน้องมานั่งคุยปรึกษากัน

ความสุขของคุณในวันนี้คืออะไร?

ความสุขของเราในวันนี้ คือชีวิตที่เรียบง่ายมาก ๆ แค่นี้มาได้ปลูกต้นไม้ รดน้ำต้นไม้ ได้อ่านหนังสือดี ๆ เท่านั้นก็มีความสุขแล้ว

BE YOUR BEST

แจ๊ค-ภัทรนกร นครสันติภาพ

ผู้ร่วมก่อตั้ง I WANNA BE A FARMER KU 69 คณะประมง ภาควิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

แจ๊ค-ภัทรนกร นครสันติภาพ คือ 1 ใน 4 ผู้ก่อตั้ง I WANNA BE A FARMER โดยเขาเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจในเวลาทำการ ส่วนนอกเวลาทำการเป็นเจ้าของฟาร์มกึ่งที่ใช้คอนเซ็ปต์ HOME FARMING: ทำฟาร์มที่บ้าน เพื่อคนที่บ้าน โดยใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยีที่ได้จากการเรียนและประสบการณ์ในคณะประมงมาบริหารจัดการพร้อมกับความเชื่อที่ว่า เกษตรกรรมยั่งยืนจะสามารถสร้างผลกระทบที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมได้

คุณสนใจเรื่องการประมง มาตั้งแต่เด็กเลยหรือเปล่า?

เราชอบปลามาตั้งแต่เด็ก ๆ แต่ไม่เคยเลี้ยง เพราะไม่มีความรู้ขนาดนั้น ในกรุงเทพฯ ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็แทบไม่มี นอกจากจะอ่านหนังสืออย่างเดียว การที่เราจะหาความรู้เรื่องนี้เพิ่มเติมได้เลยต้องเข้าคณะประมงเท่านั้น

พอเข้ามาเรียนจริง ๆ เหมือนที่คิดไว้ไหม?

พอเข้ามาถึงมาก สมัยนั้นทุกคนต้องเข้ามาเรียนก่อนแล้วค่อยเลือกว่าจะเอกภาควิชาอะไร ซึ่งผมเลือกภาควิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เรียนเกี่ยวกับการดูแล การเพาะพันธุ์ ไปจนถึงการรักษา แต่ละภาคก็จะมีกิจกรรม มีคาแรกเตอร์ต่างกัน อย่างคนที่เรียนเทคโนโลยีประมงทะเลก็จะชวนกันออกเรือไปจับปลา ขณะที่ภาคเราจะรับหน้าที่ดูแลปลาในบ่อ ส่วนบรรยากาศในคณะก็อบอุ่นมาก มีความเป็นรุ่นพี่รุ่นน้องสูง เหมือนครอบครัว ต่อให้ไม่รู้จักกัน ก็ทักทายพูดคุยกัน ที่คณะจะมีตั้งรูปปลากระโทงแทง มีทั้งสีทอง สีเงิน สีทองแดง เป็นตัวแทนของระดับชั้นปี 1 ปี 2 ปี 3 เรามีค่ายรักแรกอ้อม มีรับน้อง สอนน้องร้องเพลง ค่ายประมงอาสา และกิจกรรมที่ใหญ่ที่สุดของคณะคือ ประมงซีฟู้ด ผมเองก็เคยเป็นประธานร้านประมงซีฟู้ดด้วย เมนูയാร่อย ปลาเผา กุ้งเผา

ความเป็นพี่น้องอยู่มาตลอด จนหลังเรียนจบเลยหรือเปล่า?

ต่อให้จบไปแล้ว เรายังรู้สึกผูกพันกับคณะอยู่ดี รุ่นพี่มาเจอรุ่นน้องในงานประมงซีฟู้ดก็ทำให้ความสัมพันธ์ในคณะเหนียวแน่นขึ้นมาก บางทีจบไปแล้ว 10 ปีก็ยังกลับมากิน ในการเรียนคณะประมง 4 ปี ประมงซีฟู้ดน่าจะเป็นกิจกรรมที่ประทับใจและอบอุ่นที่สุดแล้ว

หลังเรียนจบ ชีวิตเป็นอย่างไรต่อ?

ช่วงปี 3 ผมไปฝึกงานที่ฟาร์มกุ้งในประเทศฟิลิปปินส์ประมาณครึ่งปี ทำไปทำมาก็ชอบ กลับมาเลยสมัครงานฟาร์มกุ้งที่ไทย แต่ทำได้พักหนึ่งก็ยังไม่รู้สึกว่ายังไม่ใช่ จากนั้นก็สอบเข้าทำงานที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) ดูแลเรื่องสิ่งแวดล้อม ดูแลเขื่อน ก่อนจะพักงานไปเรียนต่อเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่ใช้เครื่องมืออากาศตรวจสอบภาคพื้นโลกที่ประเทศญี่ปุ่น พอเรียนจบ เพื่อนก็ชวนกลับมาทำฟาร์มกุ้ง I WANNA BE A FARMER โดยเอาความรู้และประสบการณ์ทั้งหมดจากการเรียนและการทำงานมาใช้

I WANNA BE A FARMER มีที่มาจากอะไร?

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม เราอยากให้ทุกคนเป็นเกษตรกรได้ ทุกวันนี้ คนมักมีความเชื่อว่า เกษตรกรต้องตากแดด ตัวดำ ทำงานเหนื่อย ทำงานหนัก แต่เราอยากให้ทุกคนลบภาพนั้นออกไป เพราะไม่ว่าใครก็ตามก็สามารถเป็นเกษตรกรได้ อย่างเราทำงานรัฐวิสาหกิจ เรียนจบเมื่อนอกมา ก็สามารถเป็นเกษตรกรได้เหมือนกัน เราอยากเป็นแรงบันดาลใจให้กับคนรุ่นใหม่

มีความเป็นพี่น้องสูง
เหมือนครอบครัว
ต่อให้ไม่รู้จักกัน
ก็ทักทายพูดคุยกัน

ความเชื่อของคุณและ I WANNA BE A FARMER คืออะไร?

เราเชื่อในสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน ควบคู่ไปกับการทำเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน การกินของเราที่เหมือนกัน ฟาร์มของเราเริ่มเมื่อประมาณ 28 ไร่ เน้นการบริหารจัดการที่ดี เรามีคนงาน 1 คน ผู้จัดการฟาร์มอีก 1 คน เราใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีในการทำงานมากกว่า และใช้บุคลากรอย่างคุ้มค่า

มทำงานประจำ 08.00-16.00 น. แต่ตอนพักเที่ยง ผมสามารถเช็คกล้องวงจรปิดในฟาร์มได้ บางเครื่องมือเราสามารถควบคุมผ่านมือถือได้ด้วย ถามว่าการทำสองสิ่งไปพร้อม ๆ กันยากไหม? จริงๆ ก็ไม่ยาก ขึ้นอยู่กับการจัดการของเราเอง

นอกจากความรู้เรื่องประมงแล้ว สิ่งไหน ในรั้วเกษตรฯ ที่คุณนำมาใช้ในชีวิตบ้าง?

ความเป็นพี่น้องในคณะ ทำให้เรารู้จักการทำงานเป็นทีม การแบ่งงาน และทำให้รู้ว่าการสานสัมพันธ์กับคนรอบข้างมีข้อดีข้อเสียยังไง มันสร้างประโยชน์ได้มากแค่ไหน ฟาร์มของเรามีหุ้นส่วนทั้งหมด 4 คน คนแรกดูเรื่องการตลาด อีกคนดูเรื่องการเลี้ยง อีกคนดูเรื่องการขาย คนที่ 4 ดูเรื่องเทคโนโลยีมากไปกว่านั้น เรายังสร้างสัมพันธ์กับเกษตรกรข้างเคียง เพื่อผลักดันให้ทุกคนมาเลี้ยงกุ้งอย่างยั่งยืน

คำว่ายั่งยืนมีทั้งหมด 2 ส่วนประกอบ หนึ่ง เกษตรกรรมยั่งยืน และสอง สิ่งแวดล้อมยั่งยืน ซึ่งเราต้องทำสองสิ่งนี้ควบคู่ไปด้วยกัน สกิลส์ต่าง ๆ นานาที่ได้จากสมัยเรียน ทำให้เราคู่กับเกษตรกรฟาร์มข้างเคียงได้ง่ายขึ้น สมมติ คุณปล่อยน้ำเสียออกไป แล้วฟาร์มเราดูน้ำเสียมาใช้ ฟาร์มเราก็เจอผลกระทบ เราก็เลยต้องคุยกันว่าจะทำยังไงให้สิ่งแวดล้อมที่เราใช้ร่วมกันอยู่ได้เรื่อย ๆ

จัดสรรเวลาให้ได้ ถ้าเลือกจะทำอะไรแล้ว ไม่ว่าทางไหน ก็ขอให้เต็มที่กับมัน

แปลว่าคุณไม่ได้มองว่าคนอื่นเป็นคู่แข่ง?

อาจารย์จะบอกเสมอว่า เกษตรกรไม่ใช่คู่แข่งเรา และสิ่งแวดล้อมก็ไม่ใช่ศัตรู ถ้าเราบริหารจัดการได้ก็จะทำให้คุณทำงานได้ดีและยั่งยืนมากยิ่งขึ้น เรามองว่าคนอื่นเป็นคนที่ช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ สังคม และเกษตรกรรมให้ดีขึ้นเหมือน ๆ กันกับเรา

คุณค่าของสิ่งที่你做อยู่ตรงไหน?

ส่วนหลายคนทำฟาร์มกุ้งจะขายกุ้งเข้าฟาร์มกุ้ง แต่เราอยากจะทำความคิดนั้น อยากให้ทุกคนสามารถซื้อกุ้งโดยตรงจากเราได้เลย KU จะฝากร้าน ทำให้เห็นว่ามีตลาดลูกค้าที่อยากซื้ออยากกินของคุณภาพที่ส่งตรงมาจากฟาร์มโดยตรง มันยิ่งเตือนว่าสิ่งที่เราทำอยู่มีคุณค่า

ในยุคที่ใคร ๆ ก็อยากลาออกมาทำธุรกิจ ทำไมคุณถึงทำทั้งสองอย่างควบคู่กันไป?

คำนิยามทุกวันนี้ คนไม่ค่อยอยากทำงานเป็นลูกน้องใคร เพราะตัวเลือกมันเยอะ เราเลือกได้ว่าจะทำหรือไม่ทำอะไร การทำงานก็เหมือนกัน หลาย ๆ คนคิดว่าการออกมาเป็นเจ้าของธุรกิจนั้น ให้ผลตอบแทนมากกว่า ซึ่งไม่ผิด แต่ก่อนอื่นต้องดูก่อนว่า ธุรกิจนั้น ยั่งยืนหรือไม่ อย่างตัวผมมองว่า เราสามารถเลือกทำทั้งสองอย่างพร้อมกันได้ แต่ต้องจัดสรรเวลาตัวเองให้ทำงานประจำต้องทำเต็มที่ งานเสริมก็ต้องทำเต็มที่ ถ้าเลือกจะทำอะไรแล้ว ไม่ว่าจะทางไหนก็ขอให้เต็มที่กับมัน

KEEP DOING IT!

ลูกพีช-สพีพร ตันตระกูล
ศิลปิน นักร้อง นักแต่งเพลง
KU 71 คณะมนุษยศาสตร์
ภาควิชานิเทศศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์

ลูกพีช-สพีพร ตันตระกูล นักร้อง นักแต่งเพลงมากความสามารถ ผู้ที่มีความคิด ความฝันในการเดินทางสายดนตรี มาตั้งแต่เด็ก ก่อนแจ้งเกิดบนเวที THE VOICE THAILAND SEASON 2 ในสมัยที่เธอยังเป็นนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ ก่อนที่ในเวลาต่อมา เธอจะได้เปิดตัวเป็นศิลปินกับชุมชนคนดนตรี MALAMA COLLECTIVE อย่างเป็นทางการ สู่การเปิดตัว LUKPEACH ผลงาน EP แรกของเธอ และเรื่องราวต่อจากนี้ก็คือเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิต บุ่มบอง และความคิดกับช่วงชีวิตที่ผ่านเร็วเกษตรฯ ของเธอ

ความฝันในวัยเด็กของคุณคืออะไร?

อยากเป็นนักร้อง...จำได้ว่า พ่อตัดหนังสือพิมพ์ ดูดวงในหนังสือพิมพ์ ว่าคนเกิดวันนี้จะโตไปเป็นอะไร พ่อตัดหนังสือพิมพ์หน้านั้นแล้วเอามาแปะไว้ให้ตอนวันเกิด พอหลังจากนั้นมาย้อนดูตอนโต มันเขียนไว้ว่า คนที่เกิดวันที่ 14 มีนาคม เหมาะกับเป็นดารานักแสดง หรือคนมีชื่อเสียง เราเลยฝังใจว่า โตมาเราต้องดังแน่เลย เวลาใครถาม เราเลยตอบว่า “อยากเป็นดาราค่ะ” (หัวเราะ)

คุณเคยให้สัมภาษณ์ว่ามีประสบการณ์ ไม่ต่างจากการสอบเปียโน ถึงอย่างนั้นก็ยัง อยากทำงานด้านดนตรีหรือ?

ต้องบอกว่าที่บ้านสนับสนุนด้านดนตรีอยู่แล้ว เพราะเราเป็นเด็กสมาธิสั้น ฉะนั้นพ่อแม่เลยสนับสนุนให้ทำกิจกรรมทุกอย่างเลย ไม่ว่าจะเป็นดนตรี กีฬา หรืออะไรก็ตามที่ต้อง TAKE MEDICINE แต่เน้นบำบัดด้วยกิจกรรมพวกนี้

พอเรียนเปียโนไปสักพัก ครูก็ถามว่า “ไปสอบมั๊ย?” เราก็ไปสอบ แต่ตอนสอบ เราไม่ชอบบรรยากาศเลย เราร้องไห้ตอนสอบ ก็เลยขอแม่ว่า เราอยากเรียนเปียโนอย่างมีความสุข อยากเรียนเปียโนเพราะเราชอบ อยากร้องเพลง อยากเรียนแบบมีความสุข เราไม่อยากไปสอบ เราคิดว่าเราเป็นเด็กแค่นี้ ทำไมต้องมาเจออะไรแบบนี้ด้วย ต้องกดดันขนาดนี้ ทำไมไม่เรียนเพราะชอบ หรือมีความสุขกับมัน พอบอกที่บ้าน ที่บ้านก็เข้าใจเลยบอกครูว่า ห้าม PUSH ให้ไปสอบเกรด เราก็เลยดีขึ้นและยังมีความสุขกับดนตรี

เริ่มตามความฝันจริงจังตั้งแต่เมื่อไร?

ลูกพี่ขอยู่กับดนตรีมาเยอะค่ะ ที่บ้านคุณตา สีไวโอลิน คนในครอบครัวทุกคนชอบดนตรี มีเสียงเพลง ชอบเปิดเพลง ที่บ้านเต็มไปด้วยดนตรี ลูกพี่ขเลยโตมากับดนตรี แต่ก็ไม่อยากลงลึกกับมันเกินไป เพราะกลัวว่า ถ้าเราเรียนดนตรีมากเกินไป เราจะเกลียดมัน เหมือนที่ลูกพี่เจอกับภาษาญี่ปุ่น แบบในปี-สองปีแรกที่เราเรียน สนุกมากเลย เราชอบมัน แต่พอเรียนปี 3 ต้องไปสอบ เราไม่สนุกกับมันแล้ว แต่ทั้งหมดทั้งมวลนั้นก็ไม่ได้หมายความว่าเราไม่ชอบดนตรีนะ มันแค่เหมือนกับว่าดนตรีเป็นความฝันของเรามาแต่แรกแล้ว

สนุกกับชีวิตมหา'ลัย เพราะมีเพื่อนที่ดีมาก ๆ มากถึงขนาดเป็นเพื่อน ที่ช่วยเราในยามทุกข์

ทำไมเลือกมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์?

จริง ๆ เหมือนว่าเรามีสายสัมพันธ์กับเกษตรฯ มาตั้งแต่เด็ก เพราะลูกพี่กับพี่สาวที่อายุห่างกัน 7 ปี เรียนสาธิตเกษตรฯ กันทั้งคู่ ตอนเด็ก ๆ ก็เรียนอนุบาลขนานันท์ที่อยู่ฝั่งตรงข้าม ฉะนั้นลูกพี่จะป่วนเปี้ยนอยู่ในรั้วเกษตรฯ ตั้งแต่เด็ก จริง ๆ ถ้าย้อนกลับไปอีก ลูกพี่ขอยู่แถวนี้มาตั้งแต่ตอนคุณแม่ อุ้มท้องแล้ว เพราะคุณแม่ต้องมารับพี่สาวที่โรงเรียน เรียกได้ว่า DNA เกษตรฯ ซึมเข้าตัวตั้งแต่ยังไม่เกิด พอเข้ามามหา'ลัยได้เรียนที่นี้ต่อก็ดีเหมือนกัน เพราะเราชินกับทุก ๆ อย่างแถวนี้หมดเลย

ตอนอยู่มหาวิทยาลัยได้ทำกิจกรรม เกี่ยวกับการร้องเพลงหรือเปล่า ทำอะไรบ้าง?

การทำละครเวที การแต่งเพลงให้นาครเซชม (ละครเวทีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 22) เราภูมิใจในงานนั้นมาก ภูมิใจมากที่สุด เพราะว่าปี 4 เราไปฝึกสกับการทำ THESIS จบเรื่อง RADIO แล้วพอตีต่อนั้นลูกพี่ขฝึกงานที่ CAT RADIO ด้วย เลยพาตัวเองเข้าสู่วงการดนตรีจากจุดนั้น

ไม่ต้องเก่งทุกเรื่อง ไม่ต้องเก่งที่สุด แต่ต้องเก่งในเรื่องที่ทำ รู้ว่าต้องเก่งอะไร

ชีวิตมหาวิทยาลัยของคุณเป็นยังไง?

จริง ๆ คือสนุกกับชีวิตมหาลัย เพราะมีเพื่อนที่ดีมาก ๆ มากถึงขนาดเป็นเพื่อนที่ช่วยเราในยามทุกข์จริง ๆ เราว่าเราโชคดี รุ่นเราน่าจะเป็นเพื่อนที่รักกันมากที่สุดรุ่นหนึ่งของภาควิชาเลย เราซัพพอร์ตกันในวันที่ลำบากอย่างแท้จริง

เราเคยอกหัก เพื่อนก็ขับรถมาปอบที่บ้าน เราประทับใจ เราว่าสิ่งที่เราได้มากที่สุดเลยคือ เพื่อนที่ดี และความทรงจำที่ดี

บทเรียนสำคัญที่สุดที่ได้จาก มหาวิทยาลัยคืออะไร?

คอนเนกชันสำคัญมาก ดั้งนั้น ดีกับทุกคน พยายามสร้างคอนเนกชันในมหาวิทยาลัย เอาตัวเองออกจาก COMFORT ZONE ไปอยู่กับชมรม หรือทำกิจกรรมที่ทำให้เราได้เพื่อนใหม่ ๆ การลงวิชาโท เพื่อไปเจอคนใหม่ ๆ อะไรใหม่ ๆ เพราะจบไปแล้ว บอกเลยว่าคอนเนกชันเป็นเรื่องสำคัญ

อีกเรื่องคือ 4 ปีสั้นมาก พยายามเก็บเกี่ยวทุก MOMENT ให้คุ้ม และสุดท้าย อย่าอยู่แค่มหาวิทยาลัย เพราะเราต้องออกไปสู่โลกความเป็นจริง ลูกพีชเป็นคนทำงานส่งตัวเองเรียน เราเจอโลกเหล่านี้ตั้งแต่อายุ 18 ฉะนั้น พยายามเอาตัวเองออกไปข้างนอก เช่น ถ้ามีงานส่งประกวด หรือมีกิจกรรม ก็พยายามออกไปข้างนอกบ้าง เพื่อเตรียมตัวเองให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดี เตรียมตัวให้พร้อมกับสิ่งที่เจอ

เวที THE VOICE สอนบทเรียนอะไรในชีวิตคุณ?

ไม่ต้องเก่งทุกเรื่อง ไม่ต้องเก่งที่สุด แต่ต้องเก่งในเรื่องที่ทำ รู้ว่าต้องเก่งอะไร อย่างเราไป THE VOICE เราก็รู้ว่าเราเก่งร้องเพลง แต่ไม่ได้โอ้โก้ขนาดแบบเราเก่งที่สุด หรือต้องชนะคนอื่น แต่เชื่อไหมว่าวันที่ถ่าย KNOCK OUT เรียบอกตัวเองว่าขึ้นไปร้องเพลงให้มีความสุข และอย่าคาดหวังอะไร เพราะถ้าคาดหวัง เราจะเครียดเกินไป

ตัวแต่เรียนจบ คุณเติบโตขึ้นแค่ไหน อย่างไร?

เข้าใจโลกมากขึ้น ปล่อยวางมากขึ้น คาดหวังน้อยลง ตามอายุและประสบการณ์ บางครั้งเราเจอเรื่องร้าย ๆ แต่เราก็รู้สึกว่ามีกำลังใจตัวเอง รับมือมันได้ดีขึ้น ต่างจากคนที่ไม่เคยเจอเรื่องร้าย ๆ เลย เพราะเรารู้ว่าต้องทำด้วยใจ ทำให้เราได้รู้ตัวเอง แต่ช่วงชีวิต มีขึ้น มีลง แตกต่างกันไป และที่สำคัญคือ ไม่มีอะไรแน่นอน

ศิลปินที่ดีสำหรับคุณคือ...?

ยากมากเลย...เราไม่พูดได้มั๊ย? คือสำหรับเรา คนเรามีไม่บรรทัดไม่เท่ากัน บางคนวัดด้วยความเก่ง บางคนวัดด้วยความสวย/ความหล่อ บางคนวัดด้วยยอดวิวระดับล้าน บางคนวัดด้วยเม็ดเงิน มันมีไม่บรรทัดไม่เท่ากันเลย แม้แต่ค่ายต่าง ๆ ก็ยังมีไม่บรรทัดวัดศิลปินไม่เท่ากันเลย

เราตอบแบบนี้ดีกว่า ศิลปิน 'ที่ดี' สำหรับเรา คือการทำสิ่งที่รัก สิ่งที่ชอบ เป็นประโยชน์แก่คนอื่น ช่วยเหลือคนอื่น เป็นแรงบันดาลใจให้คนอื่น และ KEEP DOING IT! คือ ทำมันอยู่เสมอ ๆ

เป้าหมายชีวิตในวันนี้ของคุณคืออะไร?

เราเชื่อในเชื่อเรื่องความรักที่ดี คิดว่ามันคงดี ถ้ามีใครมาผจญภัยในชีวิตของเราไปด้วยกัน เราเลยอยากบอกเรื่องนี้ด้วยว่า ถ้ามองหาความรักที่ดี เราต้องหาคนที่ผจญภัยไปกับเราในเวลาที่เราไม่ตีด้วย **KU**

ถึง มัณฑิตที่รัก

คงไม่มีใครปฏิเสธว่าการสำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาถือเป็นอีกหนึ่งหมุดหมายที่สำคัญของชีวิตพวกเธอ อันจะนำมาซึ่งประตูแห่งโอกาสอีกหลายบานนับจากนี้

แต่หากเรามองไปที่กราฟชีวิตของแต่ละคน นี่ถือเป็นเพียง 'จุดเริ่มต้น' ในการออกไปเผชิญโลกกว้างเท่านั้น ซึ่งแน่นอนว่า ย่อมมีทั้งความสุข ความเศร้า ความเหงา ความสำเร็จ และความผิดหวังรอเธออยู่ ยิ่งเป็นบัณฑิตในยุค โควิด-19 ด้วยแล้ว ก็ยิ่งทำให้พวกเธอต้องปรับตัวและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกใบนี้ ที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและไม่มีทางเหมือนเดิมอีกต่อไป

โดย 3 บทความจากคอลัมน์ WHAT'S NEXT ก็เปรียบเสมือนวิชาสุดท้าย ที่จะพาบัณฑิตไปสำรวจตัวเอง ว่าพร้อมแล้วหรือยังที่จะออกไปใช้ชีวิต พร้อมกับการสร้างความมั่นคง เรียนรู้ที่จะให้ และสร้างเสริมทักษะในแบบที่โลกยุคใหม่ต้องการ

ยินดีต้อนรับสู่โลกแห่งการทำงาน และขอให้พวกเธอใช้ชีวิตให้สนุกนะ!

ด้วยรัก
จากพี่เอง

เมื่อมนุษย์ (หลง) คิดว่า เข้าใจ ทุกอย่าง

ใครก็ติดไวรัสนี้ได้... ฟังดู
ช่างยุติธรรม แต่เบื้องลึกนั้น
ไม่ใช่เลย เพราะไวรัสโควิด-19
คือหนึ่งในภัยพิบัติของ
ประวัติศาสตร์มนุษยชาติ
ที่เราร้ายที่สุด ซึ่งวันหนึ่งเมื่อ
วิกฤตินี้ผ่าน เราก็ไม่ควรละเลย
เรื่องราวทั้งหลายที่เกิดขึ้น
เพราะสงครามกับโควิด-19
คืออีกบทเรียนที่เตือนว่า
มนุษย์เป็นเพียงผู้อยู่อาศัย
ไม่ใช่เจ้าของโลกใบนี้

กลยุทธ์ที่ทำให้โควิด-19 ฉลาดกว่าทุกไวรัสที่เคยมีมา คือการทำตัวแนบเนียนว่าพิษของมันไม่ต่างจากไข้หวัดธรรมดา โดยเฉพาะในสังคมที่ประมาทกับศัตรูผู้มองด้วยตาเปล่าไม่เห็น ในระดับผู้นำของนานาประเทศทั่วโลกต่างเคยมีประโยคปรามาสเจ้าโรคระบาดนี้ด้วยทำนองที่ว่า **“มันคือโรคหวัดโรคหนึ่ง... ขอให้ใช้ชีวิตตามปกติ”**

แต่บางคนไม่ได้เห็นเป็นแค่โรคหวัดแม้ทัพของบางประเทศ **ประเมินสถานการณ์** ได้ดีกว่าใครเพื่อน ตัวอย่างที่ดีคือ ไต้หวัน ที่ประตูทุกบานได้รับการเฝ้าระวังไว้แล้ว เพราะด้วยประสบการณ์ที่เคยรับมือกับโรคซาร์สเมื่อปี 2003 กับการติดตามสถานการณ์ในอุ้งอันอย่างใกล้ชิดตั้งแต่ปลายปี 2019 ทันทึที่ที่จันรู้ว่ามันเป็นไม่ใช่แค่โรคธรรมดา ไต้หวันก็ระงับการส่งออกหน้ากากอนามัย และกระจายข่าวให้ประชาชน **เตรียมความพร้อม** ถึงภัยพิบัติระดับโลกที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ จนถึงวันนี้ (เดือนกันยายน) จำนวนผู้ติดเชื้อของไต้หวันยังไม่ถึง 500 คน

**RECOMMENDED
CORONAVIRUS, EXPLAINED**

สารคดีชุดขนาดสั้นตอนพิเศษ ที่เล่าเรื่องโควิด-19 อย่างละเอียดและกระชับ ตั้งแต่ที่มาของโรคระบาด ไปจนถึงการรับมือในสถานการณ์นี้ ทั้งนี้ซีรีส์ EXPLAINED ยังมีอีกหลายเรื่องที่น่าสนใจ และนำเสนอได้อย่างสนุกเพลิดเพลินก็ดูเกือบครบทุกตอน

สิ่งที่ตามมาขณะต่อสู้กับโรคระบาดครั้งนี้คือความเครียดที่เริ่มสะสม แม้เห็นตัวเลขของผู้ป่วยที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตลอดจนการที่ทุกคนได้รับผลกระทบ เช่น การห่างจากสังคม การปิดกิจการ การออกจากงาน ฯลฯ เมื่อกินเวลานานเท่าไรก็ทำให้เราไกลจากชีวิตที่คุ้นเคยเท่านั้น ประชากรจากทั่วทุกมุมโลกมีภาวะตั้งเครียดสูงชัน เป็นผลจากการเผชิญกับคำถามที่ไร้คำตอบว่าชีวิตจะเป็นปกติได้เมื่อไร

เพราะรักชีวิตจึงต้องกลัว มันอยู่ในสัญชาตญาณ ความกลัวเป็นของมีค่า เพียงแต่อย่าสะสมจนกลายเป็นความเครียดและกังวลเกินเหตุ **ตั้งสติให้ดี** แล้วพัฒนาให้เป็นความรอบคอบ อีกเรื่องที่น่าประหลาดใจคือ ภาวะดังกล่าวมักตามมาหลังจากการรับข้อมูลมาจากจนเกินไป

หลายคนตรงนี้หลีกเลี่ยงการสูญเสียไม่ได้ บางต้องห่างจากอาชีพที่ชอบ บางต้องห่างจากคนที่รัก แต่เชื่อลมหายใจตัวเองเถอะว่า สุดท้ายแล้วทุกอย่างจะผ่านไปเอาละ (หายใจเข้าซะ)... ข้อความถัดจากนี้อาจน่าผิดหวังสักหน่อย ก่อนอื่นต้องเข้าใจว่าโลกที่หมุนด้วยทุนนิยมใบนี้สิ่งที่รับประกับความปลอดภัยของเราได้คือ เงิน หากมองในวิกฤติโควิด-19 สังคมที่มีความเสี่ยงสูงสุด คือผู้คนที่อยู่กันอย่างแออัด สาธารณสุขดูแลไม่ทั่วถึง แม้ว่าในวันนี้บ้านของเราอาจไม่มีจำนวนผู้ติดเชื้อรายวันสูงเหมือนที่อื่นแล้ว แต่เหยื่อรายถัดไปจะอยู่ในอัตราการทำงานและความเสียหายทางเศรษฐกิจอย่างหลีกเลี่ยงโดยยาก

เงินสำรองที่พึ่งดูเป็นตัวประกอบจะได้รับการรับบทพระเอกในเร็ววัน ไม่ว่าจะในระดับประเทศหรือครัวเรือน ดังนั้นแล้ว **ขอย้ำมองการเก็บเงินเป็นเรื่องรอง** จากสิ่งได้อีกเลย การออมเงินสามารถทำได้หลายวิธี แต่สิ่งหนึ่งที่

ดั่งนั้นลองเริ่มจาก **เลือกเสพข้อเท็จจริงอย่างพอดี** ต้องอ้างอิงด้านสถิติหรือวิทยาศาสตร์ได้

โควิด-19 บังคับให้มนุษย์ทั้งหลายหยุดวิ่งแข่งกันนับเป็นโอกาสที่เราเห็นคนรอบกาย ผู้ซึ่งกำลังล้มลุกคลุกคลานกันอยู่ หากเรา **เข้าใจความกลัว** ของตัวเองได้เราก็ก็นึกคนอื่นได้เช่นกัน หลายเหตุการณ์แม้ดูเล็ก ๆ ซึ่งสืบเนื่องมาจากภัยพิบัติคราวนี้ ชวนให้ชื่นใจในความลึกของจิตใจมนุษย์ อาทิ เพื่อนบ้านมีการแบ่งปันอาหาร เจ้าของที่ดินผ่อนผันค่าเช่า คนเศร้าแลกเปลี่ยนประสบการณ์ว่าบรรเทาความเครียดอย่างไร กระทั่งบุคลากรทางการแพทย์ที่ต่อสู้กับกองทัพไวรัสโดยตรง ยังต้องการกำลังใจ ในวันที่ปัญหายังไม่เจอปลายทาง ผู้ที่เดินไปกับเราก็ก็น่าเป็นจุดพักได้

สร้างความแน่นอนให้ชีวิต

เรียนรู้ได้จากวันร้าย ๆ คือ การที่หลายกิจการต้องชะงักกับรายได้ที่ไม่แน่นอน นำมาซึ่งการจับจ่ายที่มีขอบเขตแคบลง แล้วเราก็ก็นึกข้อเฉพาะสิ่งที่เป็นโดยอัตโนมัติ ความฟุ่มเฟือยต่าง ๆ จึงถูกตัดใจเป็นลำดับแรก เมื่อรู้รายจ่ายขั้นต่ำแล้ว หากมีโอกาส ควร **สำรองเงินสำหรับทุกสถานการณ์ฉุกเฉิน** 3 เดือนเป็นอย่างน้อย

นอกจากเงินสำรอง ช่องทางรายได้หากมีมากกว่าหนึ่งถือเป็นเรื่องที่รับประกันชีวิตในอนาคตได้อีกระดับ จริง ๆ แล้วเรื่องนี้ไม่ได้เป็นคำตอบในวิกฤตินี้เท่านั้น แต่มันเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อโดยเฉพาะพฤติกรรมของมนุษย์ นับวันยิ่งเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว เราอาจมีหน้าที่หลักอยู่แล้วแต่อย่างน้อย ๆ เมื่ออาชีพแรกเริ่มคั้งที่แหล่งน้ำบ่อที่สอง (หรือสาม หรือสี่) อาจเป็นที่พึ่งในอนาคตข้างหน้า ซึ่งอาจโหดร้ายกว่าเมื่อวานนี้ก็ได้... มนุษย์ที่เหน็ดเหนื่อย?

สังคมแห่งนั้น

เพราะเหตุนี้หรือเปล่า
ที่ทำให้โลกยังน่าอยู่?

เมื่อพูดถึงการแบ่งปัน คนจำนวนไม่น้อย คนนึกถึงการบริจาคเงิน เพื่อช่วยเหลือผู้ขาดแคลน ทุนทรัพย์หรือผู้ด้อยโอกาส เงินเป็นปัจจัย พื้นฐานที่ 5 ที่หลายคนต้องการและหวังใช้เป็นทุนในการดำเนินชีวิตและต่อยอดอนาคต หากคิดไม่ออก บอกไม่ถูกก็จะแบ่งปันด้วยเงิน เพราะสะดวก ช่วยได้เร็ว และตรงกับความต้องการของทั้งผู้ให้และผู้รับ

สำหรับบางคน มองการแบ่งปันคือ การให้สิ่งของ หลายครอบครัว เริ่มปลูกฝังลูกหลานมาตั้งแต่เด็ก ๆ ยิ่งหากใครมีพี่น้องคงเข้าใจดี “แบ่งของให้น้องเล่นบ้างนะลูก” หรือ “ให้พี่ใช้ก่อนนะจ๊ะ” แม้แต่ในห้องเรียน การให้เพื่อนยืมยางลบก็ถือเป็นการแบ่งปันง่าย ๆ ที่อาจแลกมากับการได้เพื่อนใหม่ การแบ่งปันรูปแบบนี้หวังให้ผู้รับได้ใช้งานสิ่งของต่าง ๆ อย่างสมประโยชน์ ล่าสุดกับการปันสิ่งของผ่านตู้ปันสุข ท่ามกลางการระบาดของโรคโควิด-19 และสภาพเศรษฐกิจที่ฝืดเคือง ตู้ชนิดนี้จึงกลายเป็นสิ่งของจำเป็น เพื่อก้าวข้ามช่วงเวลาที่ยากลำบากนี้ไปได้

บางการแบ่งปันนำไปสู่การต่อชีวิตให้บางคนได้มีเวลาอยู่กับคนที่รัก ได้นานยิ่งขึ้น การบริจาคเลือดหรือแม้แต่อวัยวะในร่างกายที่ไม่จำเป็นหรือไม่ได้ใช้งานจากภาวะใด ๆ ก็ตาม ไม่เพียงต่อชีวิต แต่ยังเป็นการให้ชีวิตใหม่ ตลอดจนการแบ่งปันโอกาสดี ๆ ไม่ว่าจะป็นโอกาสการทำงาน การพัฒนาตัวเอง หรือการได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นการแบ่งปัน เพื่อให้บางคนได้มองเห็นอนาคตและค้นพบเส้นทางชีวิตได้ด้วยตัวเอง

ง่ายที่สุดของการแบ่งปัน โดยไม่จำเป็นต้องลงทุนหรือลงแรงแต่อย่างใด นั่นคือ **รอยยิ้ม** บางช่วงเวลาที่ยากและหนักหนา แค่อรอยยิ้มที่ส่งให้กันด้วยความจริงใจ ก็ทำให้ความทุกข์และความเครียดทุเลาเบาบางลงไปได้ และยังทำให้สังคมน่าอยู่มากกว่าการที่หันไปทางไหนก็มีแต่คนหน้าบึ้งเข้าหากัน แม้แต่การยิ้มให้ตัวเองก็ยังสร้างพลังบวกและเสริมความมั่นใจในตัวเองได้เป็นอย่างดี รอยยิ้มจึงมีความหมายไม่น้อยกว่าการแบ่งปันในรูปแบบอื่น ๆ

รอยยิ้มของเด็กหญิงวัย 5 ขวบ

ตุ๊กตาบาร์บี้และชุดเจ้าหญิงเอลซ่าที่พี่ ๆ พยายามจัดหามาให้ตามความต้องการของเด็กน้อยวัย 5 ขวบ ถูกจัดวางไว้อย่างสวยงามบริเวณปลายเตียง วันนี้ครบกำหนด 1 เดือนของการรักษาโรคมะเร็งปมประสาทที่ส่งสัญญาณคล้ายแสงเทียนที่จุดกลางสายฝน แม่ตัดสินใจพาน้องกลับไปใช้ชีวิตช่วงสุดท้ายที่บ้าน พี่หมอและพยาบาลเดินแวะเวียนมาบอกลาและส่งกำลังใจ แม้ความเหนื่อยล้าจากการทุ่มเทรักษาไม่เป็นผล แต่ก็ยังดีที่น้องไม่ต้องทนทุกข์ทรมาน เพราะตลอดหนึ่งเดือนที่ผ่านมา ใบหน้าของน้องไม่เคยเปื้อนยิ้มเพราะความเจ็บปวด ทุกคนจึงตัดสินใจร่วมกันในช่วงสุดท้ายของชีวิตเป็นไปด้วยความสุขสงบตามที่น้องต้องการ แต่ก่อนกลับเด็กน้อยส่งยิ้มใหญ่ให้พี่ ๆ และบอกให้ทุกคนสู้ ๆ รอยยิ้มที่แบ่งปันออกไปนั้น ทำให้พี่หมอและพยาบาลดีใจ จนใจบันดาลแรงให้ฮึดสู้ เพื่อรักษาเด็กคนอื่น ๆ...ให้ได้มีรอยยิ้มแบบนี้บ้าง

ถึง - ใจ - ให้

การแบ่งปันทั้งหมด มักเกิดขึ้นด้วยใจที่ตั้งใจจะส่งความปรารถนาดีให้กันและกัน คนให้และคนรับอาจจะมีความคิดที่ต่างกัน แต่เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบากเหมือนกัน น้ำใจที่มอบให้เพียงเล็กน้อย อาจเป็นเรื่องยิ่งใหญ่สำหรับผู้รับ ยิ่งไปกว่านั้นยังส่งผลให้ผู้รับปรับเปลี่ยนมาเป็นผู้ให้ตามวัฏจักรของความสุขที่ส่งต่อไปเรื่อย ๆ และยังทำให้สังคมเป็นพื้นที่ที่น่าอยู่ยิ่งขึ้น

เพราะวิกฤติที่เกิดขึ้นหลายครั้งก็มักผ่านพ้นไปได้ด้วยความหวังดีและน้ำใจที่มีให้กัน

RECOMMENDED

คำแนะนำเพื่อเพิ่มรรถรสระหว่างอ่านบทความ

เปิดเพลง PASS THE LOVE FORWARD โดยบอย โกสิยพงษ์

“...มอบรอยยิ้มให้คนที่พบ เพื่อเป็นการเริ่มต้นความรักที่ไม่รู้จัก และจะส่งเรื่อยไปด้วยใจต่อใจราบนานเท่านาน ให้ความรักนั้นสัมผัสใจ ไม่ว่าเมื่อไหร่ จะส่งต่อไปแม้เวลาผ่านไปให้จักรวาลแห่งนี้มีแต่ความรัก...”

RESKILLING & UPSKILLING

สำคัญอย่างไรในการ
ทำงานยุคปัจจุบัน?

การเข้ามาของเทคโนโลยีอย่าง AI (ARTIFICIAL INTELLIGENCE) หรือ ปัญญาประดิษฐ์ ทำให้หลายคนกังวลว่า อาจถูกแย่งงานในอนาคต โดยเฉพาะเมื่อ มีผลการวิจัยจาก ACCENTURE ที่ปรึกษา ด้านไอทีของกลุ่มแอปเปิล ที่เปิดเผยว่า มีอาชีพไม่ต่ำกว่า 10 อาชีพที่อาจถูกทดแทนโดย AI ในอนาคตอันใกล้ ซึ่ง ส่วนใหญ่เป็นอาชีพที่ทำงานเป็น ROUTINE อย่างไรก็ดีตามการระบอว่างาน ทุกอย่างจะถูกแทนที่ด้วยหุ่นยนต์นั้น อาจเป็นคำกล่าวที่เกินจริงไป

แม้จะมีการคาดการณ์ว่า AI จะเข้ามาลดการจ้างงานไปกว่า 1.8 ล้านตำแหน่งในปี 2020 แต่ขณะเดียวกันมันก็จะสร้างงานใหม่ขึ้นอีกกว่า 2.3 ล้านตำแหน่ง โดยเป็นงานที่ต้องอาศัยทักษะการทำงานร่วมกับ AI และ MACHINE LEARNING รวมถึงการนำ DATA มาพัฒนากับนวัตกรรมใหม่ๆ

การทำงานสอดประสานระหว่างมนุษย์และเทคโนโลยีใหม่ เป็นสิ่งที่จะเกิดขึ้นแน่นอน และไม่ใช่เรื่องน่าแปลกใจนัก เนื่องจากเทคโนโลยีและโลกต้องการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เราไม่สามารถหยุดยั้งมันได้ แต่สิ่งหนึ่งที่เราทำได้ก็คือ การเตรียมความพร้อมอยู่เสมอ

คำว่า RESKILL & UPSKILL กลายเป็นคำที่ถูกพูดถึงอย่างมากช่วงที่ผ่านมา ด้วยความเชื่อที่ว่าการมีทักษะและความเชี่ยวชาญในสายงานติดตัวเพียงอย่างเดียว อาจไม่เพียงพออีกแล้วในโลกปัจจุบัน การจะเอาตัวรอดจากการถูกแย่งงานโดย AI และคนอื่น ๆ ได้ คือการต้องปรับและพัฒนาทักษะตัวเองเท่านั้น!

หลังจากโรคระบาด โควิด-19 ได้เข้ามาเร่งให้ทุกองค์กรต้องปรับตัวอย่างรวดเร็ว ในสถานการณ์ช่วงวิกฤติ หลายบริษัทต้องให้พนักงาน WORK FROM HOME ซึ่งต้องปรับระบบการทำงานและการสื่อสารทั้งหมดมาอยู่บนโลกออนไลน์ แม้พนักงานที่ไม่มีมีความเชี่ยวชาญในการใช้คอมพิวเตอร์ก็ต้องถูกบังคับให้ปรับตัวในคราวเดียว จึงเป็นที่แน่ใจได้ว่าโลกหลังจากนี้จะไม่กลับไปแบบก่อนหน้ายุคโควิด-19 อีกต่อไป

RESKILL กับ UPSKILL ต่างกันอย่างไร?

RESKILL คือการสร้างทักษะใหม่ที่กำลังเป็นที่ต้องการของโลกปัจจุบัน อย่างทักษะด้านเทคโนโลยี ทักษะทางสังคม (อาทิ การสื่อสาร ความเห็นอกเห็นใจ) ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะด้านดิจิทัล การทำงานกับ BIG DATA รวมถึงการคิดวิเคราะห์

ส่วน UPSKILL คือการเรียนรู้เพื่อเสริมทักษะเดิมที่มีอยู่ ต่อยอดให้สามารถนำมาปรับใช้กับงานปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การนำดิจิทัลเข้ามาใช้กับทักษะที่มีอยู่ หรือพัฒนาทักษะเดิมให้เกิดองค์ความรู้ใหม่

ว่ากันด้วยเรื่องของ SKILL และการปรับ MINDSET

การเริ่มต้น RESKILL เพื่อเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ จำเป็นต้องอาศัย MINDSET หรือกระบวนการทางความคิดที่พร้อมสำหรับการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงก่อน เพราะอย่างที่เราทราบกันแล้วว่า ทักษะความรู้เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอต่อการทำงานในยุคนี้อีกต่อไป ดังนั้นจึงต้องสร้างทัศนคติแบบ GROWTH MINDSET หรือความพร้อมที่จะเติบโต พร้อมเรียนรู้และสนุกกับการแก้ปัญหา ซึ่งทักษะนี้มีชื่อเรียกว่า META SKILL

หลายคนอาจเคยได้ยินคำว่า HARD SKILL และ SOFT SKILL มาแล้ว สรุปโดยย่อ HARD SKILL คือทักษะเชิงเทคนิคความรู้ที่เป็นความสามารถด้านอาชีพ ส่วน SOFT SKILL คือ ทักษะด้านสังคม และการอยู่ร่วมกับคนอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการทำงานเป็นทีม การสื่อสาร หรือการโน้มน้าวใจ

แต่ตอนนี้ทักษะอย่าง META SKILL ก็เป็นอีกสิ่ง ที่หลายคนควรมี เพื่อรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยสิ่งที่ทุกคนควรมีก็คือ

- **SELF-AWARENESS:** การรู้จักในสิ่งที่เราเป็นจริง ๆ ไม่ใช่สิ่งที่อยากเป็นซึ่งไหลตามกระแสสังคม เพราะการเข้าใจตัวเองจะนำไปสู่การพัฒนาในจุดที่ถูกต้อง
- **CREATIVITY:** ความคิดสร้างสรรค์ ที่มาควบคู่กับไหวพริบ เพื่อแก้ปัญหาที่ซับซ้อน
- **RESILIENCE:** ความสามารถในการฟื้นตัวเมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ลำบาก กล้าที่จะลองผิดลองถูก และเอาชนะความล้มเหลวได้

แม้ว่าโลกในอนาคตจะวิ่งไปเร็วจนกลัวว่าอาจตามไม่ทัน แต่มั่นใจได้ว่าหากเรามี MINDSET ที่เตรียมพร้อมสำหรับการเรียนรู้และพัฒนาตลอดเวลา ก็เท่ากับเรามีอาวุธติดตัวที่ทุกองค์กรต่างมองหาและพร้อมอ้าแขนต้อนรับ ไม่ว่าจะยุคสมัยไหนหรือแม้โลกจะเปลี่ยนไปอีกสักเท่าไร คนที่พร้อมรับมือกับทุกปัญหาอย่างรอบคอบอย่างแน่นอน **KU**

RECOMMENDED

หนังสือ AI SUPERPOWERS

โดยผู้เขียน KAI-FU LEE อดีตประธานบริษัท GOOGLE CHINA ปรมาจารย์แห่งวงการ AI เป็นหนังสือที่กล่าวถึงการแข่งขันระหว่างสองมหาอำนาจ อย่างสหรัฐอเมริกาและจีน ในการช่วงชิงความเป็นใหญ่ในโลกใหม่ด้วยเทคโนโลยี พร้อมสร้างความเข้าใจ AI ต่อผลกระทบในชีวิตมนุษย์ในโลกอนาคต

ให้ทำดี
อย่างน้อย
วันละ 4 ครั้ง

ดีเพื่อตนเอง ดีเพื่อครอบครัว ดีเพื่อองค์กร และ ดีเพื่อบ้านเมือง

ผศ.อดิศักดิ์ บ้วนกียาพันธุ์
อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ชีวิตก็แค่นี้เอง

สุขทุกข์เป็นของธรรมดา
มีเข้ามาก็ต้องจากไป
พอเข้าใจกฎของธรรมชาติ
เราก็ไม่ฝืนธรรมชาติ
เราใช้ชีวิตอย่างเข้าใจ
และนั่นแหละ
เมื่อถึงวันที่ต้องจากโลกนี้ไป
จะได้ไม่เสียดาย

กมลเนตร เรืองศรี
นักแสดง / นักเขียน

มนุษย์ควรมี 2 สิ่งนี้
หนึ่ง ความเป็นตัวของตัวเอง
สอง ความมีศิลปะอยู่ในวิถึญาณ
เห็นความสำคัญของเพื่อนมนุษย์
ไม่คิดไปทำร้ายใคร
ไม่คิดไปว่าใคร

ศ.ระพี สาคริก
ผู้บุกเบิกวงการกล้วยไม้

ตำแหน่งเป็นแค่
ช่วงเวลาหนึ่ง
ในการทำงาน
ส่วนตำนานนั้นเป็น
เรื่องราวที่อยู่ในใจคน
อย่าเป็นผู้นำแค่ในตำแหน่ง
แต่ขอให้เป็นผู้นำในตำนาน

ณรงค์ศักดิ์ โอสถธนากร
ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง

ประเทศไทยจะดีขึ้น
ถ้าคนที่มีโอกาส
จะยอมสละโอกาสบ้าง

สิบ นาคะเสถียร
นักวิชาการ / นักอนุรักษ์

DKU

INTEGRITY (สำนึกดี)

จิตใจที่ดีงาม ซื่อสัตย์สุจริต คุณธรรม จริยธรรม

DETERMINATION (มุ่งมั่น)

ตั้งใจ อดทน วิริยะอุตสาหะ มุ่งผลสัมฤทธิ์

KNOWLEDGE CREATION (สร้างสรรค์)

ใฝ่รู้ชวนช่วย สร้างมูลค่าและคุณค่า มีนวัตกรรม

UNITY (สามัคคี)

ร่วมมือร่วมใจ ประนีประนอม ทำงานเป็นทีม บูรณาการเชื่อมโยง

เรามักจะรู้สึกถึงคุณค่าของช่วงเวลา
ในชีวิตเมื่อกลายเป็น ความทรงจำ
ดังนั้นจงทำทุกวันให้ดีที่สุด

เพลงเกษตรสามัคคี

มาซิมา เกษตรศาสตร์ มาตราหมายใจไมตรี ร่วมใจรักสามัคคีกันชั่วฟ้า
เขียวขจีดำรงองค์พิรุณนาคา นั่นคือตราที่รักจริงยิ่งหัวใจ
(ญ) เกษตร (ช) เกษตร เป็นแรงหนึ่งชูชาติไทย
(ญ) เกษตร (ช) เกษตร พร้อมใจรักกันไว้มั่นคง
งานของเรา เรากำ เป็นผลนำดำรง ให้ชาติคงอยู่วัฒนาไปชั่วกาล
เรียนและทำนำไทยให้วิไลยืนนาน ต่างสมานสามัคคีพี่น้องเอ๋ย

แผ่นดินไทยไทยทำเกษตรนำทางประเทือง พี่น้องไทยรุ่งเรืองเปรมปรีดี
เพิ่มพูนทรัพย์ในดินสินทีในน้ำกวี ใช้ความรู้ก็มีให้เกิดผล

เหนื่อยกายใจทนเอา เกษตรเรายอมพลีตน ตราครุฑรำรำแดดฝน ทนไป
ชาติไทยและคนไทย นั้นเจริญรุดหน้าไกล เพราะเราเกษตรได้ช่วยชาติเอ๋ย

PROVE YOU
GRADUATED
FROM **KU!**
CLASS OF 2020

เป็นกำลังใจให้น้องๆ
ปร: สม ความ สำ ร็จ วั น การ ศึกษา ชีวิต
|| ล: น นั ก ที่ การ งาน
ขอ ให้ ทำ ใจ ใจ ใจ ที่ รัก
|| ล: มี ความ สุข กับ วิชา ทุก วั น

ไม่คิดสืบแก้
เกิดกลุ่มสร้างสัตว์
ฝากบ้านฝากรัก
พี่น้องครบหมู่
เพ็ดพิณเสียงเล่า
อมยิ้มชื่นชื่น
เกษตรกรรม
แสนอบอุ่นใจ
พวงเราพบกัน
ลิ้มพันธ์เคย
คือคึกคัก
ยิ้มสู้แบ่งปัน
นัยอกเข้ากับชั้น
ย่อนวันเยี่ยว
นานปีแค่ใน
ใต้ร่มนาครี

You Only Live Once
ขอให้เต็มทุกเช้า
ที่ลมพัดมา

ขอให้น้องๆ ทุกคน
มีความสุขที่ได้เรียนในสิ่งต่าง
ตั้งใจใฝ่ค้นคว้า
"ค้นพบสิ่งที่รักให้เร็ว
และไม่เป็นทุกข์ให้ช้า"